

Τα Χρονικά της Νεραΐδας-Δολοπών

ΧΡΟΝΟΣ 41ος * ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 153 * ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ-ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ-ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2020 * ΝΕΡΑΪΔΑ ΔΟΛΟΠΩΝ 43100 ΚΑΡΔΙΤΣΑ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΝΕΡΑΪΔΙΩΤΩΝ (ΝΕΡΑΪΔΑ-ΣΑΡΑΝΤΑΠΟΡΟ-ΜΕΓΑΛΑΚΚΟΣ)

ΣΥΝΔΕΣΗ ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ ΓΕΦΥΡΑ ΤΟΥ ΜΕΓΔΟΒΑ

Το ζήτημα της οδικής σύνδεσης του χωριού μας με την Μαυρομάτα και κατ' επέκταση της Καρδίτσας με το Αγρίνιο, έστω και σε επίπεδο επαρχιακού δρόμου είναι και πάλι στην επικαιρότητα.

Συγκεκριμένα το μέρος του έργου που αφορά την Περιφέρεια Θεσσαλίας ο δρόμος από το χωριό μας μέχρι τον ποταμό Μένδοβα και η γέφυρα επί του ποταμού. Το υπόλοιπο τμήμα αφορά την περιφέρεια Στ. Ελλάδας και ουσιαστικά για να προχωρήσει το έργο χρειάζεται και η προώθηση του τμήματος από το ποτάμι μέχρι την Μαυρομάτα.

Να σας υπενθυμίσουμε ότι για την γέφυρα υπάρχει έτοιμη μελέτη, για δε τον δρόμο που οδηγεί στη γέφυρα δεν υπάρχει μελέτη.

Το θέμα τέθηκε από την ΛΑΪΚΗ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΗ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ με επερώτηση στο περιφερειακό Συμβούλιο Θεσσαλίας στις 22 Ιανουαρίου. Οι περιφερειακοί σύμβουλοι Τσιαπλές Αναστάσιος και Μπακάσης Βασιλική της Λαϊκής Συσπείρωσης, ζήτησαν να ενημερωθούν:

1. Γιατί δεν έχει προχωρήσει η κατασκευή της γέφυρας στον Μένδοβα ποταμό, που θα ενώνει τους δύο νομούς (Καρδίτσας-Ευρυτανίας), που είναι αρμοδιότητα της Περιφέρειας Θεσσαλίας και από το 2015, υπάρχουν όλες οι μελέτες της.

2. Γιατί καθυστερεί το έργο της ασφαλτόστρωσης του οδικού τμήματος

των 8 χλμ. που βρίσκεται επί του Ν. Καρδίτσας.

3. Τι ενημέρωση υπάρχει από την Περιφέρεια Στερεάς Ελλάδας, για το οδικό τμήμα των 10 χλμ. που βρίσκεται επί του Ν. Ευρυτανίας.

Επίσης ο Πρόεδρος της Ένωσης Αγραφιωτικών Χωριών κ. Βασίλης Τσαντήλας έθεσε με υπόμνημα εκτός των άλλων και το θέμα της γέφυρας και του δρόμου στον υπουργό Υποδομών Κ. Καραμανλή κατά την επίσκεψη του πρωθυπουργού στην Καρδίτσα στις αρχές Φεβρουαρίου. Ο υπουργός δήλωσε θετικός στο έργο και η χρηματοδότηση του θα εξευρεθεί είτε από το Υπουργείο Υποδομών είτε από την Περιφέρεια.

Σε συνεδρίαση του περιφερειακού Συμβουλίου απαντήθηκε η επερώτηση και τέθηκαν ξανά τα ζητήματα που περιπλέκουν το έργο.

Α) Για να προχωρήσει η διαδικασία του έργου από την Περι. Θεσσαλίας χρειάζεται και η Περι. Στ. Ελλάδας να προχωρήσει ανάλογα το τμήμα από την Μαυρομάτα μέχρι το ποτάμι, διαφορετικά ο δρόμος θα είναι τυφλός.

Β) Αν και η μελέτη της γέφυρας είναι έτοιμη δεν μπορεί να κατασκευασθεί γιατί πρέπει να γίνει πρώτα ο δρόμος από την Νεραΐδα μέχρι το ποτάμι.

Γ) για τον δρόμο μέχρι το ποτάμι δεν υπάρχει μελέτη.

«Μακρύς ο δρόμος» για την οδική σύνδεση Καρδίτσας-Αγρινίου

Συνάντηση είχε στις αρχές του τρέχοντος έτους ο Πρόεδρος της Ένωσης Αγραφιωτικών Χωριών Βασίλης Τσαντήλας με τον Περιφερειάρχη Θεσσαλίας κ. Αγοραστό. Σ' αυτήν την συνάντηση εκφράστηκε απ' την πλευρά της Ένωσης μεταξύ των άλλων και η ανάγκη χρηματοδότησης της γέφυρας του Μένδοβα για τη σύνδεση με την Ευρυτανία μέσω Μαυρομάτας. Για την κατασκευή της γέφυρας υπάρχει πλήρης μελέτη εδώ και μια τετραετία. Ο προϋπολογισμός του έργου ανέρχεται σε 4 εκατομμύρια €, το οποίο περιλαμβάνει και την ασφαλτόστρωση του δρόμου μήκους 2 χιλιομέτρων. Το κόστος δε για την αποπεράτωση του δρόμου μήκους 8 χιλιομέτρων που φθάνει μέχρι και την γέφυρα του Μένδοβα εκτιμάται στα 15 εκατομμύρια €.

Πηγή: Εφημερίδα Καρδίτσας «Νέος Αγών»

ΥΔΡΟΜΑΣΤΕΥΣΗ στην Νεραΐδα-ΠΡΟΤΑΣΗ

Θα ήθελα να προτείνω στον κ. Δήμαρχο Καρδίτσας και στην Δημοτική μας Σύμβουλο και στον Πρόεδρο της τοπικής κοινότητας Νεραΐδας. Να δουν με λίγο ενδιαισφέρον την υδρομάστευση στην θέση "κάτω κορομηλιά" του οικισμού Νεραΐδας, διότι μετά το πέρας του «ΙΑΝΟΥ», υπάρχει καθίζηση του εδάφους, με αποτέλεσμα την εισροή βρόχινου και όχι μόνο νερού στο δίκτυο. Όπως επίσης και την καθίζηση του κεντρικού αγωγού (Φ 1000) όμβριων υδάτων στην θέση "αχυρώνα Κώστα Κόκκινου", με αποτέλεσμα και εδώ να έχουμε διαρροή εκτός αγωγού και μάλιστα κάτω από στέγες!!!!

Με διάθεση συνεργασίας
Κώστας Πλατισιούρης.

Ένα μεγάλο ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ (από Φρόσω και Μαίρη Μπακόλα)

Πριν από μερικά χρόνια είχαμε όραμα να δημιουργήσουμε στο χωριό μας ένα λαογραφικό μουσείο ενώ είχαμε επισκεφθεί σ' άλλα χωριά παρόμοια μουσεία αλλά και αντικρύζοντας με αγάπη και σεβασμό πολλά πράγματα των γονιών μας, καθημερινά, μας γεννήθηκε η ιδέα να μην πεταχθούν, να μην χαθούν, αλλά να διατηρηθούν σε χώρο του χωριού μας, εδώ που γεννηθήκαμε, μεγαλώσαμε και εδώ που μάθαμε τα πρώτα γράμματα.

Έτσι ξεκίνησε η προσπάθεια να στεγαστεί ένα αξιόλογο λαογραφικό μουσείο σε αίθουσα του Δημοτικού Σχολείου επ' όσον έπαψε να λειτουργεί εδώ και πολλά χρόνια. Στο σχολείο αυτό υπηρέτησε σαν δάσκαλος και ο πατέρας μας και γι' αυτό το λόγο θα θέλαμε να το αφιερώσουμε στη μνήμη του.

Μέρα με τη μέρα νιώθαμε ικανοποίηση και χαρά επειδή είχαμε συμπαραστάτες αρκετούς συγχωριανούς. Όλοι μας ενθάρρυναν να υλοποιήσουμε το σκοπό μας και άρχισαν αναπάντεχες προσφορές σε είδη που είχαν κρατήσει όλοι σαν ενθύμια από τα παλιά.

Μας συγκίνησε ιδιαίτερα ο θαυμασμός και η ηθική βοήθεια από ανθρώπους της Δημαρχίας Καρδίτσας, που αντιλήφθηκαν την αξία της προσπάθειάς μας και μας παραχώρησαν και την δεύτερη αίθουσα του Σχολείου σαν Βιβλιοθήκη-Μουσείο Δημοτικού Σχολείου.

Ιδιαίτερα ευχαριστούμε ολόψυχα τον Βαίιο Ελευθερίου που συνέβαλε τα μέγιστα οικονομικά και ηθικά εκ μέρους του Δήμου Καρδίτσας για την αξιοπρεπή εμφάνιση του Σχολείου.

Ευχαριστούμε απεριόριστα την Μάρθα Μακρή που έγινε ακούρατος αρωγός και συνοδοιπόρος απ' την αρχή - από το 2016 μέχρι σήμερα - επιμελήθηκε τα εκθέματα και απασχολεί κάθε καλοκαίρι τα παιδιά προσχολικής και σχολικής ηλικίας.

Ευχαριστούμε την Τασία Καραβάνα που επί ώρες και μέρες άρχισε να τακτοποιεί και αρχαιοθετήσε στη βιβλιοθήκη, βιβλία, εγκυκλοπαιδικά, λογοτεχνικά, παιδικά βιβλία κ.λ.π.

Συνέχεια στη σελ. 3

Τα φετινά χιόνια

Ο χειμώνας φέτος ήταν γενικά ήπιος με σχετικά λίγες χιονοπτώσεις. Μόνο η χιονόπτωση της «ΜΗΔΕΙΑΣ» άφησε αρκετό χιόνι για μερικές ημέρες.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΗΣ Ε.Α.Χ.

Επιστολή της Ένωσης Αγραφιωτικών Χωριών προς τον Πρωθυπουργό και μέλη της Κυβερνήσεως με θέμα την Κάλυψη παγίων Δαπανών Ενεργών Πολιτιστικών Συλλόγων λόγω ΠΑΝΔΗΜΙΑΣ και «ΙΑΝΟΥ». Στην η επιστολή τονίζεται αδυναμία των συλλόγων να ανταποκριθούν στις υποχρεώσεις τους λόγω της πανδημίας καθώς και της θεομηνίας με την ονομασία «ΙΑΝΟΣ» και ζητείται η ενίσχυσή τους με κάλυψη από την πολιτεία των παγίων δαπανών τους.

ΣΥΝΔΕΣΗ ΝΕΡΑΪΔΑΣ-ΚΑΡΟΠΛΕΣΙΟΥ ΓΕΦΥΡΑ ΜΠΕΛΕΥ

Σύμφωνα με δημοσίευμα της εφημερίδας ΝΕΟΣ ΑΓΩΝ της Καρδίτσας δρομολογείται μετά από 11 χρόνια η αποπεράτωση της γέφυρας στη θέση «Ρογκάκια» που θα ενώνει το χωριό μας με το Καροπλέσι.

Για το συγκεκριμένο θέμα συναντήθηκαν οι οι Β. Τσαντήλας και Κ. Σούφλας από την Ένωση Αγραφιωτικών Χωριών με τον Διευθυντή της Δ.Τ.Υ. -Π.Ε. Καρδίτσας κ. Κουτρομάνο, ο οποίος τους ενημέρωσε ότι μετά την κατασκευή των προσβάσεων προς τα βάθρα της γέφυρας, θα αναλάβει το Μηχανικό του Στρατού την συναρμολόγηση και τοποθέτηση της γέφυρας.

Ας ελπίσουμε αυτή τη φορά να ολοκληρωθεί το έργο καθότι κάποιες προηγούμενες φορές το Μηχανικό δεν ολοκλήρωνε την γέφυρα ελλείψει εξαρτημάτων τα οποία δεν υπήρχαν στις αποθήκες του.

ΑΠΟΓΡΑΦΗ

Το 2021 είναι έτος απογραφής του πληθυσμού, ωστόσο και αυτή η δραστηριότητα, λόγω κορονοϊού, θα πραγματοποιηθεί ηλεκτρονικά και όπου αυτό δεν είναι δυνατό, η συλλογή στοιχείων θα γίνει με συνέντευξη τηλεφωνικά ή με φυσική παρουσία, τηρώντας τα απαραίτητα μέτρα. Η διαδικασία αναμένεται να ξεκινήσει τον Μάιο και να έχει ολοκληρωθεί έως το τέλος του έτους.

Ο Σύλλογος και η εφημερίδα
μας σας εύχονται
«Καλό Πάσχα»

www.neraida-dolopwn.com

Αυτή είναι η διεύθυνση της ιστοσελίδας του χωριού μας στο internet. Επισκεφτείτε τον ιστότοπο (site), του χωριού μας όπου θα βρείτε τα πάντα για τη Νεραΐδα, όπως την ιστορία του, φωτογραφίες, την εφημερίδα μας κ.λ.π. Στείλτε δικά σας στοιχεία (φωτογραφίες κ.ά.) για τον εμπλουτισμό της ιστοσελίδας μας. Ενημερώστε γνωστούς και φίλους σας να την επισκέπτονται

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟ «ΑΝΤΑΜΩΜΑ»

Οι πατριώτες μας στην Φθιώτιδα εδώ και 4 δεκαετίες έχουν τον δικό τους τρόπο διασκέδασης με τα ανταμώματα που διοργανώνουν. Νεραϊδιώτες, Σαρανταπορίσιοι Μεγαλακκιώτες της πρώην κοινότητας Νεραΐδας τιμούν με την παρουσία τους αυτή την εκδήλωση.

Η επιδημία μπορεί να μας απαγορεύει τέτοιες εκδηλώσεις, αλλά η εφευρετικότητα με την βοήθεια της διαδικτυακής συμβολής δίνει τη δυνατότητα να επικοινωνήσουν οι άνθρωποι μυσικά και να διασκεδάσουν όσοι επιθυμούν.

Σ' αυτό το πλαίσιο διοργανώθηκε διαδικτυακή προβολή μουσικών αποσπασμάτων από προηγούμενες εκδηλώσεις, στην Φθιώτιδα και όχι μόνο, καθώς και προβολή φωτογραφικού υλικού με χορευτικά από προηγούμενα ανταμώματα.

Συνέχεια στη σελ. 11

200 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

Η επανάσταση του 1821, μια από τις 100 και πλέον που προηγήθηκαν, οδήγησε μετά από 400 χρόνια Τουρκικής σκλαβιάς και περί τα 250 χρόνια φράγκικης κυριαρχίας, στην δημιουργία του ανεξάρτητου Ελληνικού κράτους. Στα χρόνια αυτά που πέρασαν ο ελληνισμός διαμόρφωσε εθνική συνείδηση η οποία σε συνδυασμό με την ορθοδοξία έφερε την έναρξη ενός εθνικού αγώνα εναντίον του κατακτητή. Ήταν τότε η δυναμική της που παρέσυρε τις κυβερνήσεις των Μεγάλων Δυνάμεων να ενδιαφερθούν για την τύχη της Ελλάδας. Η επανάσταση αυτή καθολική σ' όλον τον κορμό της ελληνικής χερσονήσου, ακόμα και στις παραδουνάβιες ηγεμονίες. Ήταν η απαρχή μιας επανάστασης που κράτησε σχεδόν 150 χρόνια. Μπορούν να ενταχθούν σ' αυτόν τον αγώνα που ξεκίνησε πριν 200 χρόνια, οι μετέπειτα ξεσηκωμοί των Κρητών, Θεσσαλών, Μακεδόνων κλπ, μέχρι και ο αγώνας του Κυπριακού Ελληνισμού την δεκαετία 1950-1960.

Απ' αυτό το φύλλο της μικρής μας εφημερίδας μια βαθιά υπόκληση στους γνωστούς και αγνώστους αγωνιστές, μικρούς και μεγάλους, που λίγοι είχαν την τύχη να δουν την πατρίδα ελεύθερη.

Δεν ξεχνάμε τους Φιλέλληνες που απ' όλες τις χώρες της Ευρώπης και του κόσμου βοήθησαν τον αγώνα και πολλοί έδωσαν τη ζωή τους. Από μακρινές χώρες έδωσαν τον οβολό τους να ενισχύσουν το αγώνα. Έρανος στην Ινδία, αποστολή από την πάλμπωχη Αϊτή 45 τόνων καφέ με σκοπό να πουληθούν και να αγοραστεί πολεμικό υλικό είναι από τα ελάχιστα που αναφέρουμε.

Όλους αυτούς, εμείς οι Έλληνες θα τους ευγνωμονούμε.

Περισσότερα στη σελ. 10

www.sarantaporo.com

Αυτή είναι η διεύθυνση της ιστοσελίδας (blog) του χωριού μας! Μπορείτε με ένα κλικ να δείτε εικόνες, βίντεο καθώς και διάφορα άρθρα για το χωριό μας! Παρακαλώ βοηθήστε και εσείς στον εμπλουτισμό της σελίδας στέλνοντας υλικό (παλιές και νέες φωτογραφίες, βίντεο και διάφορα κείμενα-άρθρα)

Κοινωνικά

ΓΑΜΟΙ

- Ο Γιάννης Κούρτης του η Βανέσα Καραμέτου, κόρη του Δημητρίου και της Γωγώς Καραμέτου, τέλεσαν το γάμο τους στις 3 Οκτωβρίου 2020 στον Ι. Ν. Αγ. Παρασκευής στους Κομποτάδες Φθιώτιδος
Ευχόμαστε να ζήσουν και να ευτυχίσουν

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

- Ο Γεώργιος Ηλ. Κουσάνας και η Νεκταρία Γκλεζάκου απέκτησαν την 1-7-2020 κοριτσάκι.
- Ο Γεώργιος Καραβάνας γιος Ευαγγέλου Καραβάνα και η του Έφη Φιλιπποπούλου απέκτησαν αγόρι το Σεπτέμβριο του 2020. (Η οικογένεια Καραβάνα δραστηριοποιείται επιχειρηματικά στην περιοχή, έχοντας οινόπαιο στη Δαφνοσπηλιά και οινόπωλείο στην Ηλιούπολη Αττικής).
- Η Μαρία Μητσάκη (κόρη του Σταύρου και της Βέτας, εγγονή των αιμνηστών Νίκου και Μαρίας Μητσάκη) και ο Αλέξανδρος Κουλούρης απέκτησαν στις 4-12-2020 αγοράκι στο Μανχάταν της Νέας Υόρκης όπου διαμένουν και του έδωσαν το όνομα Φίλιππος.

Ευχόμαστε να τους ζήσουν

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

- Η Μαρία Καραμέτου κόρη του Γιώργου και της Ευτυχίας Καραμέτου και ο Πάνος Παπαδόπουλος βάπτισαν την κόρη τους στις 26 Δεκεμβρίου 2020 και της έδωσαν το όνομα Αιμιλία.

Ευχόμαστε να ζήσουν

ΘΑΝΑΤΟΙ

- Απεβίωσε στις 18-8-2020 η Σοφία Αυγέ-

ρη, συζ. Ηλία το γένος Ιωάννου Μπουρλιάκου ετών 94, στο Ν. Κρίκελλο Φθιώτιδος, όπου διέμενε και ενταφιάστηκε

- Απεβίωσε στις 8-11-2020 η Μαρία Χήρα Νικολάου Μητσάκη, μητέρα του Σταύρου και της Χρυσάνθης ετών 94, στην Αθήνα όπου διέμενε και ενταφιάστηκε την μεθεπόμενη στην Νεράϊδα.

- Απεβίωσε στις 23-12-2020, η Βάσω Ηλιάδου, συζ. Κων-νου Κατσούλη ετών 79, στον Βόλο όπου και ενταφιάστηκε.

- Απεβίωσε στις 14-7-2020, η Αμαλία Μητσάκη, συζ. Λάμπρου Καραμέτου ετών 86, στην Μεγάλη Βρύση Λαμίας.

- Απεβίωσε στις 27-1-2021, ο Ηλίας Μονάντερος, ετών 90, στην Νεράϊδα όπου και ενταφιάστηκε.

- Απεβίωσε στις 28-1-2021, ο Τάκης Λιάπης, ετών 82, στο Σαραντάπορο όπου και ενταφιάστηκε.

- Απεβίωσε στις 21-2-2021, ο Σεραφείμ Γάκης, ετών 94 στο Σαραντάπορο όπου και ενταφιάστηκε.

- Απεβίωσε στις 3-3-2021, ο Νίκος Καλές, ετών 82 στην Αθήνα όπου και ενταφιάστηκε.

- Απεβίωσε στις 17-3-2021, ο Δημήτριος Καραμέτος του Ιωάννη, ετών 96 στον Άγιο Κων-νο Λοκρίδος όπου και ενταφιάστηκε.

- Απεβίωσε 26-11-2020 ο Κων-νος Τραναφύλλου, ετών 86 στον Άγιο Κων-νο Λοκρίδος όπου και ενταφιάστηκε.

Σημείωση: για κοινωνικά ενημερώστε μας αν επιθυμείτε, να δημοσιευτούν στο επόμενο φύλλο της εφημερίδας μας.

Μεγάλη επιτυχία για την αθλήτρια **Βούλαρη Αναστασία** (κόρη του Άγγελου και Ρένας Βούλαρη) του Γ. Σ. ΗΡΑΚΛΗΣ στο Πανελλήνιο πρωτάθλημα στίβου κατηγορίας Κ16 5η θέση 4Χ80 μ. (σκυταλοδρομία).
Συγχαρητήρια

ΠΡΟΣΦΟΡΑ

Η οικογένεια Σεβαστής «Τούλης» και Νικολάου Κατσούλη προσέφεραν το ποσό των **550€** στη μνήμη του γιού τους **Κλέαρχου Κατσούλη**, για την αντικατάσταση των παλαιών καθισμάτων του προαυλίου χώρου με καινούργια μεταλλικά καθίσματα της Εκκλησίας του χωριού μας τον **Ι.Ν. Αγ. Γεωργίου Νεράϊδας**
Το εκκλησιαστικό συμβούλιο ευχαριστεί θερμά.

ΠΡΟΣΦΟΡΑ

Η οικογένεια του **Νικολάου ΘΑΝΟΥ του Δημητρίου**, πρόσφερε το ποσό των 50 ευρώ, στη μνήμη του **Γεωργίου Ηλ. ΖΗΣΗ** για τις ανάγκες του **Ι.Ν. Αγ. Γεωργίου Νεράϊδας**
Το εκκλησιαστικό συμβούλιο τον ευχαριστεί θερμά.

ΠΡΟΣΦΟΡΑ

Η οικογένεια του **Γεωργίου ΘΑΝΟΥ του Δημητρίου**, πρόσφερε το ποσό των 50 ευρώ, στη μνήμη του **Γεωργίου Ηλ. ΖΗΣΗ** για τις ανάγκες του **Ι.Ν. Αγ. Γεωργίου Νεράϊδας**
Το εκκλησιαστικό συμβούλιο τον ευχαριστεί θερμά.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΞΩΡΑΪΣΤΙΚΟ & ΜΟΡΦΩΤΙΚΟ ΣΥΛΛΟΓΟ ΝΕΡΑΪΔΑΣ

- Ο Γιάννης Δήμος πρόσφερε το ποσό των 30 € (αρ. απόδ. 1711) υπέρ του Εξωραϊστικού, και Μορφωτικού Συλλόγου Νεράϊδας στη μνήμη της **Μαρίας Μητσάκη**.

- Ο Γιάννης Δήμος πρόσφερε το ποσό των 30 € (αρ. απόδ. 1712) υπέρ του Εξωραϊστικού, και Μορφωτικού Συλλόγου Νεράϊδας στη μνήμη του **Ηλία Μονάντερου**.

- Η οικογένεια **Σταύρου Νικ Μητσάκη** προσέφερε το ποσό των **100 ευρώ** στο σύλλογο στην μνήμη της μητέρας τους **ΜΑΡΙΑΣ ΜΗΤΣΑΚΗ** και του πατέρα τους **ΝΙΚΟΥ ΜΗΤΣΑΚΗ**.

- Η οικογένεια **Χρυσάνθης Νικ Μητσάκη** προσέφερε το ποσό των **100 ευρώ** στο σύλλογο στην μνήμη της μητέρας τους **ΜΑΡΙΑΣ ΜΗΤΣΑΚΗ** και του πατέρα τους **ΝΙΚΟΥ ΜΗΤΣΑΚΗ**.

- Ο Γιώργος Κ. Θάνος πρόσφερε το ποσό των 20 ευρώ (αρ. απόδ. 1715) υπέρ του Εξωραϊστικού, και Μορφωτικού Συλλόγου Νεράϊδας στη μνήμη της θείας του **Μαρίας Μητσάκη**.
Τους ευχαριστούμε θερμά.

ΠΡΟΣΦΟΡΑ

- Η **Αντιγόνη Κωνσταντινίδου** κάτοικος Ηνωμένου Βασιλείου πρόσφερε το ποσό των **50 λιρών Αγγλίας (55€)** για την ενίσχυση της έκδοσης της εφημερίδας μας.

Την ευχαριστούμε θερμά.

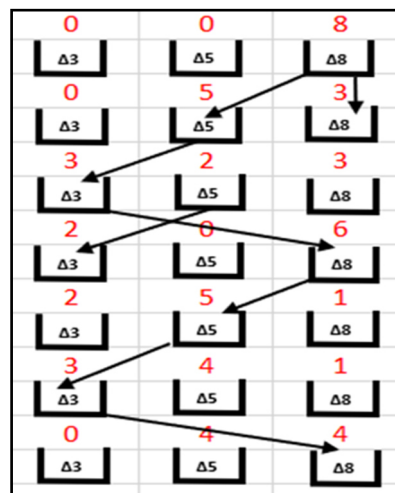
ΠΡΟΣΦΟΡΑ

- Η **Αποστολία Κουτή** πρόσφερε το ποσό των 50 ευρώ για την συντήρηση του Δημοτικού Σχολείου Νεράϊδας στη μνήμη του συζύγου της **Βαΐου Κουτή**
Την ευχαριστούμε θερμά.

ΓΡΙΦΟΣ (ΛΥΣΗ Φ-152)

Ονομάζουμε τα δοχεία: Δ3 το δοχείο των 3 λίτρων, Δ5 των 5 λίτρων και Δ8 των 8 λίτρων.

- 1) Από το Δ8 γεμίζουμε το Δ5.
- 2) Από το δοχείο Δ5 γεμίζουμε το Δ3. Έχουμε Δ3=0, Δ5=5 και Δ8=3 λίτρα.
- 3) Από το δοχείο Δ3 γεμίζουμε το Δ8. Έχουμε Δ3=3, Δ5=2 και Δ8=3 λίτρα.
- 4) Από το δοχείο Δ5 μεταφέρουμε το περιεχόμενό στο Δ3. Έχουμε Δ3=2, Δ5=0 και Δ8=6 λίτρα.
- 5) Από το δοχείο Δ8 γεμίζουμε το Δ5. Έχουμε Δ3=2, Δ3=5 και Δ8=1 λίτρα
- 6) Από το δοχείο Δ5 συμπληρώνουμε το Δ3. Έχουμε Δ3=3, Δ5=4 και Δ8=1 λίτρα
- 7) Από το δοχείο Δ3 μεταφέρουμε στο Δ8. Έχουμε Δ3=0 λίτρα, Δ5=4 και Δ8=4 λίτρα.

Ευχαριστήριο για τον έρανο αγάπης

Το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο του Ιερού Ναού Αγ. Γεωργίου Νεράϊδας θέλει να ευχαριστήσει ολόψυχα (και μέσα από την εφημερίδα του χωριού μας τους συγχωριανούς) και ιδιαίτερα τους διαμένοντες στην Καρδίτσα Νεριδιώτες και Σαρανταπορίσιους που ανταποκριθήκαν εγκάρδια και με προθυμία και φέτος στον καθιερωμένο ετήσιο έρανο αγάπης της Μητροπόλεως μας και προσέφεραν τον οβολό τους σ' αυτές τις δύσκολες περιόδους που περνάμε όλοι, έτσι ώστε να εξαντλήσουμε όλα τα κουπόνια που αντιστοιχούν στις ενορίες μας. (Να τονίσουμε ότι δεν είναι καθόλου εύκολο αυτό και ότι είμαστε από τις λίγες ενορίες της Μητροπόλεως μας που ανταποκρινόμαστε εξ ολοκλήρου σε αυτόν τον ιερό σκοπό κάθε χρόνο).

Το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο Νεράϊδας

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο του Ιερού Ναού Αγ. Γεωργίου Νεράϊδας θέλει (και μέσα από την εφημερίδα του χωριού μας) να εκφράσει τις ευχαριστίες του στους επαγγελματίες χωριανούς ηλεκτρολόγους, υδραυλικούς, οικοδόμους, όπως τον **Ηλία**, τον **Μπάμπη**, τον **Κώστα**, τον **Νίκο** και άλλους, που όταν τους χρειαζόμαστε, για διάφορες εργασίες στις εκκλησίες μας, ανταποκρίνονται με προθυμία και αφιλοκερδώς πάντα.

Το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο Νεράϊδας

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΣΥΝΤΗΡΗΣΗ ΤΟΥ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ

Όποιος χωριανός θέλει να προσφέρει οικονομική βοήθεια για την συντήρηση του σχολείου μας μπορεί να απευθύνεται στους:

- 1) Γιάννη Σπανό, 2) Βασίλη Θάνο και 3) Ελένη συζ. Γ. Μητσάκη

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο του Ιερού Ναού Αγ. Γεωργίου Νεράϊδας θέλει να ευχαριστήσει (και μέσα από την εφημερίδα του χωριού μας) στον αγαπητό χωριανό μας **Αλέκο Τζαφάλια** (γιο της Έλλης Κουτή) που με την μεταφορική εταιρεία όπου εργάζεται μετέφερε για πολλαπλή φορά δωρεάν από την Αθήνα στην Καρδίτσα υλικά για την εκκλησία του χωριού μας.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο του Ιερού Ναού Αγ. Γεωργίου Νεράϊδας θέλει να εκφράσει τις ευχαριστίες του (και μέσα από την εφημερίδα του χωριού μας) στον αγαπητό χωριανό μας **Χρήστο Μπέλλο** του Αντωνίου που με προθυμία και ευχαρίστηση μεσολάβησε δωρεάν για την επεξεργασία και μεταφορά στα πρακτορεία για την αποστολή από Αθήνα στην Καρδίτσα των καθισμάτων της εκκλησίας μας.

Τα Χρονικά της Νεράϊδας- Δολόπων

Ιδιοκτήτης: Εξωραϊστικός & Μορφωτικός Σύλλογος Νεράϊδας Νομού Καρδίτσας.

Εκδότης-Διευθυντής:

(Η Πρόεδρος του Συλλόγου)

Αικατερίνη Μπατσιάκου-Θάνου

Αιόλου 17 Νίκαια Αττικής

Τηλ.: 2104251564-6973306500

Συντάσσεται από Συντακτική Επιτροπή

Τα ενυπόγραφα κείμενα δεν εκφράζουν οπωσδήποτε τις απόψεις του Συλλόγου ή της εφημερίδας ούτε την δεσμεύουν.

Αποστολή κειμένων προς δημοσίευση στο e-mail:

exms.neraida_dolopwn@yahoo.com

Εκτύπωση:

Νικόλαος & Ευθύμιος Σανιδάς

Ιωαννίνων 6 Μοσχάτο

Τηλ.: 210 9414233

www.sanidas.gr

ΑΓΑΠΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΤΟΠΟ

Από: <shaleplis@gmail.com>

Προς: info@neraida-dolopwn.com

Πέμ, 7 Ιαν στις 5:22 μ.μ.

Καλησπέρα σας, Χρόνια Πολλά και Καλή Χρονιά !!

Διαβάζοντας το τελευταίο τεύχος της εφημερίδας, και σε σχέση με το άρθρο Σύλλογος Μπροστά σε Σταυροδρόμι, θορυβηθήκαμε.

Είμαστε νέα παιδιά τα οποία αγαπάνε πολύ αυτόν τον τόπο και τον επισκεπτόμαστε όσο πιο συχνά μπορούμε.

Θα θέλαμε να μάθουμε τι μπορεί να σημαίνει πιθανή διάλυση του Συλλόγου, όπως επίσης το τι δράσεις έχει ο σύλλογος και το πως θα μπορούσαμε να βοηθήσουμε γενικότερα στην κοινότητα των χωριών μας.

Ευχαριστούμε, Στέφανος Χαλεπλής
Οικογένεια Απόστολου Νάττα

Σας ευχαριστούμε θερμά για την ηθική σας συμπαράσταση

ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ ΠΟΥ ΛΑΒΑΜΕ

A/A	ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ	Αριθ. Αποδ.	€
1	Αρβανίτη Παναγιώτα	176	10
2	Αυγέρης Γεώργιος του Αντ.	Λ.Τ.	20
3	Βούλγαρη-Δημητροπούλου	1710	20
4	Γάκης Δημήτριος (Κων.)	Λ.Τ.	20
5	Δημητρόπουλος Δημήτριος	1996	20
6	Ζήσης Δημήτριος του Γεωργ.	171	15
7	Θάνος Γεώργιος του Δ.	Λ.Τ.	50
8	Θάνος Δημήτριος του Ευαγγ.	169	20
9	Θάνος Νικόλαος του Δ.	Λ.Τ.	50
10	Καραμέτος Βασίλειος του Δ.	175	10
11	Καραμέτος Γεώργιος του Β.	174	10
12	Καραμέτος Ιωάννης του Αν.	170	20
13	Καραμέτος Νίκος του Κ.	178	10
14	Καραμέτου Ευαγγελία του Λ.	Λ.Τ.	20
15	Καραμέτου Φωτεινή	177	20
16	Κατσούλης Κων-νος του Δημ.	1719	20
17	Κουσάνα Δήμητρα	1716	20
18	Κουσάνα-Κόγια Τζίνα	1718	20
19	Κουσάνας Κώστας του Χριστ.	1717	20
20	Κουτή Έλλη	179	10
21	Λυρίτση Αντιγόνη	Λ.Τ.	20
22	Λυρίτση Λαμπρινή	Λ.Τ.	20
23	Μαργαρίτης Ευάγγελος	1998	20
24	Μαργαρίτης Μανώλης	1999	20
25	Μαργαριτόπουλος Αριστόδ.	Λ.Τ.	25
26	Μαρκούση Ευαγγελία	1668	15
27	Μαρκούση Πελαγία	1669	20
28	Μονάντερος Σωτήρης	172	10
29	Μπακόλα φρόσω	1670	20
30	Μπαλτής Παπα-Σωτήρης	1667	20
31	Μπαλτής Παύλος	173	20
32	Ντερέκα –Παπαλοπούλου Μ.	1713	30
33	Ντερέκα-Παπαλοπούλου Μ.	Λ.Τ.	30
34	Ντερέκας Λουκάς	1714	50
35	Παπαστάθης Γεώργιος	1997	10
36	Πλατσιούρη Έλλη	167	20
37	Σπανός Κων-νος	168	20
38	Σπανός Λευτέρης	1665	30
39	Σπανού Βασιλική	Λ.Τ.	20
40	Σπανού Ειρήνη	1666	30
41	Σπινάσα Μαριλένα	Λ.Τ.	15
42	Σπινάσας Απόστολος	Λ.Τ.	20
43	Σπινάσας Θεόδωρος	Λ.Τ.	15
44	Χατζοπούλου-Λυρίτση Αποστ.	Λ.Τ.	40

ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕ ΠΟΛΥ ΓΙΑ ΤΙΣ ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΑΣ

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ

Για την ανακαίνιση του Ι.Ν. Αγ. Ταξιάρχων

- Ο **ΚΑΤΣΟΥΛΗΣ Νικόλαος** του Δημητρίου και η σύζυγος του **Σεβαστή** πρόσφεραν το ποσό των **100 ευρώ** (αρ. απόδ. 168) στη μνήμη της **Βασιλικής Κωνσταντίνου ΚΑΤΣΟΥΛΗ** του Δημητρίου για την ανακαίνιση του Ι.Ν. Αγ. Ταξιάρχων.
- Η **ΠΑΠΑΛΟΠΟΥΛΟΥ-ΝΤΕΡΕΚΑ Μάρθα** πρόσφερε το ποσό των **50 €** (αρ. απόδ. 169) στη μνήμη του **Ηλία ΜΟΝΑΝΤΕΡΟΥ** του Γεωργίου για την ανακαίνιση Ι.Ν. Αγ. Ταξιάρχων.
- Ο **ΝΤΕΡΕΚΑΣ Λουκάς** πρόσφερε το ποσό των **50 €** (αρ. απόδ. 170) στη μνήμη του **Ηλία ΜΟΝΑΝΤΕΡΟΥ** του Γεωργίου για την ανακαίνιση Ι.Ν. Αγ. Ταξιάρχων.
- Η οικογένεια του **Θεόδωρου και Αλίκης ΣΠΙΝΑΣΑ** προσέφεραν το ποσό των **50 €** (αρ. απόδ. 171) στη μνήμη του **Γεωργίου Ηλ. ΖΗΣΗ** για την ανακαίνιση Ι.Ν. Αγ. Ταξιάρχων.
Το εκκλησιαστικό συμβούλιο τους ευχαριστεί θερμά.

Ένα μεγάλο ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ

Συνέχεια από την 1η σελίδα

Ευχαριστούμε όσους από το χωριό μας βοήθησαν χωρίς να πληρωθούν στην επίσκεψή και καθαρισμό της Βιβλιοθήκης, του χώλου και του Γραφείου του Σχολείου, εκτός του Μουσείου και πιο συγκεκριμένα τους: Λάμπρο Γάκη, Γεώργιο Μητσάκη, Δημήτριο Μακρή, Γεώργιο Κουσάνα του Η., Γιάννη Καραμέτο του Α., Γεώργιο Καραμέτο του Α., Νικόλαο Χαλάτση, Γεώργιο Βούλγαρη, Νικόλαο Κατσούλη, Αποστόλη Χαλάτση, Φώτη Καπνογιάννη, Μπάμπη Ζήση, Λάμπρο Αυγέρη.

Ευχαριστούμε τις γυναίκες που βοήθησαν να στήσουμε τον αργαλειό και να καθαρίσουμε την Βιβλιοθήκη: Γεωργία Μαργαρίτη, Χρυσάνθη Ζήση, Βασιλική Καστρίτση, Κική Καραβάνα, Μαρία Καραμέτου, Ειρήνη Βούλγαρη, Κική Μακρή.

Εάν έχουμε ξεχάσει κάποιο όνομα ζητάμε συγνώμη.

Παραγγείλαμε 10 στολές, εκάστη 75€.

Δώσανε:

Νικόλαος Κατσούλης του Δ.	3 στολές
Θεόδωρος Σπινάσας	1 στολή
Ειρήνη Τσαγκαρινού	1 στολή
Κώστας Ανυφαντής	1 στολή
Σωτήρης Ν. Βουρλιάς	1 στολή
Σαβούλα Κουσάνα & Αγορή Καραμέτου	1 στολή
Φρόσω & Μαίρη Μπακόλα	2 στολές

Οικονομική βοήθεια που λάβαμε από τους χωριανούς για την Βιβλιοθήκη, Γραφείο, Χώλο είναι:

Ζήση Νίτσα	20€	Μακροί Ελευθερία	10€
Καραμέτου Μαρία	60€	Μαργαρίτη Γεωργία	20€
Γάκη Βασιλική	5€	Ζήσης Δημήτριος του Σ.	20€
Σπανού Μαρία	10€	Ζήση-Σούλη Μαρία	20€
Καστρίτση Βασιλική	40€	Ζήση-Λίτου Αλεξάνδρα	20€
Μακρής Απόστολος	150€	Μακρή Μάρθα	65€
Μπέλλος Χρήστος	10€	Ανυφαντής Κώστας	75€
Μπαλτής Γιάννης	10€	Βουρλιάς Σωτήρης	50€
Θάνος Βασίλειος	10€	Ζήση Ελένη	50€
Σπανός Γιάννης	10€	Μπακόλα Φρόσω & Μαίρη	2.570€
Σπινάσας Ηλίας	10€		

Και πάλι ευχαριστούμε όλους για όλα
Φρόσω Μπακόλα Μαραβελάκη και Μαίρη Μπακόλα

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΓΙΩΝ ΤΑΞΙΑΡΧΩΝ – ΕΡΓΑΣΙΕΣ

Οι εργασίες που έχουν γίνει έως τώρα στην Εκκλησία των Αγίων Ταξιάρχων είναι οι κάτωθι:

- ◆ Ολοκλήρωση της σκεπής με καινούργια κεραμικά,
- ◆ Εξωτερικό αρμολόγημα της Εκκλησίας,
- ◆ Σοβάτισμα εσωτερικά του ναού,
- ◆ Τοποθετήθηκαν πλακάκια στο δάπεδο του ναού,
- ◆ Τοποθετήθηκαν πόρτες και παράθυρα αλουμινίου,
- ◆ Έγινε το ταβάνι,
- ◆ Έγινε το τέμπλο,

◆ Βάφτηκαν οι τοίχοι και το ταβάνι.

Οι εργασίες θα συνεχίσουν στον εσωτερικό χώρο, με πρώτο το στέγαστρο στην είσοδο, στη συνέχεια το μέντο γύρω από τα θεμέλια και κατόπιν εσωτερικός εξοπλισμός της Εκκλησίας. Τέλος, ξεκίνησαν και οι αγιογραφίες εντός του ναού και οι ενδιαφερόμενοι για να κάνουν αγιογραφία να έρθουν σε συνεννόηση με το Εκκλησιαστικό συμβούλιο.

Βάση των όσων αναφέρθηκαν σας προσκαλούμε να συνεχίσετε να προσφέρετε στην Εκκλησία γιατί οι προσφορές σας πίνουν τόπο και σας ευχαριστούμε για αυτό.

ΥΛΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Όποιος αναγνώστης έχει κείμενο ή ό,τι άλλο για δημοσίευση, για το επόμενο φύλλο, παρακαλούμε να μας το αποστείλει **αποκλειστικά σε ηλεκτρονική μορφή WORD (ειδικά αν είναι μεγάλο)** στο E-mail:

exms.neraida_dolopwn@yahoo.com

ΠΡΟΣΟΧΗ: ΟΧΙ ΣΕ ΜΟΡΦΗ PDF Ή ΩΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ

Όσο νωρίτερα το στείλετε, αποφεύγονται τυχόν λάθη.
Ευχαριστούμε Δ.Σ. ΣΥΛΛΟΓΟΥ

ΠΩΛΕΙΤΑΙ

Νεράιδα Καρδίτσας, πωλείται παλιά, υπερυψωμένη μονοκατοικία 61,55 τ.μ., με επιπλέον ημιυπόγειο που μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως χώρος αποθήκευσης. Προσφάτως ανακαινισμένη σκεπή, χρήζει εσωτερικής ανακαίνισης.

Το κτίσμα βρίσκεται σε οικοπέδο 374,30 τ.μ.

Τιμή πώλησης €14.500.

Τηλ. επικοινωνίας: 210 7247211, 6983701843 (Μαρία Κωνσταντινίδου).

Εναλλακτικά με e-mail: me@antigonek.com όπου μπορείτε να αφήσετε το μήνυμά σας και να επικοινωνήσουμε εμείς μαζί σας.

ΥΠΟΧΡΕΩΣΗ ΚΑΙ ΚΑΘΗΚΟΝ

Ο Λεωνίδας ήταν βασιλιάς της Σπάρτης, που το 480 π.Χ. υπερασπίστηκε τα στενά των Θερμοπυλών απέναντι στην περσική στρατιά που κατευθυνόταν προς τη νότια Ελλάδα. Μετά την προδοσία του Εφιάλτη, έδωσε τις υπόλοιπες ελληνικές δυνάμεις και ο ίδιος με του σπαρτιάτες πολεμιστές έμειναν και πολέμησαν μέχρι τέλους. Τι έκανε λοιπόν ο Λεωνίδας ως στρατιώτης-πολίτης της Σπάρτης; το καθήκον του.

Γενικά η λίστα θα μπορούσε να περιλαμβάνει πάρα πολλές περιπτώσεις ανθρώπων που τιμώνται σήμερα και τους θυμόμαστε, γιατί έκαναν το καθήκον τους.

Η λέξη καθήκον προέρχεται ετυμολογικά από το αρχαίο ρήμα καθήκω (κατά+ήκω) και σημαίνει: είμαι κατάλληλος για κάτι. Λανθασμένα η λέξη ταυτίζεται με την υποχρέωση. Καθήκον είναι ότι επιβάλλεται από ένα σύστημα αξιών και ρυθμίζει τις πράξεις του ατόμου. Είναι η συνείδηση του τι πρέπει να κάνει ή να αποφύγει κανείς. Υποχρέωση (υπό+χρέος) είναι ότι απορρέει από τον νόμο ή κάποιο κανονισμό. Θα μπορούσαμε να πούμε ότι το καθήκον είναι μια υποχρέωση ηθικής φύσεως και όχι προϊόν καταναγκασμού.

Σε μια οργανωμένη κοινωνία, το πρόβλημα προκύπτει όταν όλοι εκείνοι που κατέχουν θέσεις ευθύνης, είτε είναι εκπαιδευτικοί, είτε αστυνομικοί, είτε κληρικοί, είναι δημόσιοι υπάλληλοι, είτε απλοί πολίτες, δεν κάνουν το καθήκον τους. Ένας εκπαιδευτικός, για παράδειγμα, έχει υποχρέωση από τον νόμο να διδάσκει το μάθημα που του όρισε η πολιτεία αλλά και το καθήκον να υπερβεί το τυπικό του μαθήματος και να προσφέρει ευρύτερη διαπαιδαγώγηση στα παιδιά. Ένας πολίτης έχει υποχρέωση να πληρώνει τους φόρους του αλλά θα πρέπει να το αισθάνεται και καθήκον του να το κάνει μιας και ο ίδιος είναι συστατικό κύτταρο της πολιτείας. Ένας δημοσιογράφος έχει υποχρέωση να καταγράφει τα γεγονότα αλλά είναι και καθήκον του να φροντίζει για την ολοκληρωμένη διαμόρφωση άποψης για τους πολίτες. Ένας απλός άνθρωπος δεν είναι υποχρεωμένος να προσφέρει βοήθεια όταν δει κάποιον συνάνθρωπό του να λιποθυμήσει στο δρόμο, είναι καθήκον του όμως να το κάνει.

Γενικά το καθήκον είναι στάση ζωής, είναι πρωτίστως ηθική αρετή. Η έννοια του καθήκοντος εμπεριέχει μια σειρά από αξίες όπως η αξιοπρέπεια, ο σεβασμός, η ευθύνη, η εμπιστοσύνη, η αλληλεγγύη προς τον συνάνθρωπο. Το καθήκον περιέχει μέσα του την έννοια της θυσίας. Δυστυχώς σε μια κοινωνία που αποθεώνει την ατομικότητα, το καθήκον συχνά ερμηνεύεται ως περιορισμός της ατομικής ελευθερίας. Οι περισσότεροι άνθρωποι προσπαθούν να κάνουν τη δουλειά που είναι υποχρεωμένοι βάσει των νομικών διατάξεων και αποφεύγουν να προσφέρουν περισσότερα. Είμαστε σε ένα σημείο που όποιος κάνει κάτι περισσότερο, όταν προσφέρει τον εαυτό του θυσία για το κοινωνικό σύνολο, θεωρείται γραφικός. Έχουμε δημιουργήσει μια κοινωνία απλών, τυπικών, περιστασιακών σχέσεων και αναπόφευκτα έχουμε οδηγηθεί σε αυτό που πολλοί χαρακτηρίζουν ως κοινωνική βαρβαρότητα.

Λογιστικό Γραφείο

Σούφλας Κ. Ηλίας—Φώτης Χ. Ηλίας

Τηλέφωνο: 24410 42433 Κουμουνδούρου 57
Κινητό: 6979 094269 Καρδίτσα, Τ.Κ. 43100
6972 822569Ηλεκτρονική διεύθυνση:
iliasilias@outlook.com - hlias span@hotmail.com

Palmie bistro

κάθε ώρα, κάθε μέρα, όλη την ημέρα ... συναντηθείτε!

Συναντηθείτε να απολαύσετε τον καφέ σας, το ποτό σας και το εξαιρετικό φαγητό, με τις συνεχώς ανανεωμένες λιχουδιές που δεν θα σας αφήσουν ασυγκίνητους και βεβαίως με το άψογο πάντα service. Δεν χρειάζεται να πάτε μακριά, υπάρχει ένα και στην περιοχή σας...

Το ξόανο του Ορφέα, στα Λειβή-θρα της Πιερίας, ίδρωσε και οι μάντεις του βασιλιά έσπευσαν να δώσουν τους χρησμούς τους για το ποια θα ήταν η έκβαση της επικείμενης εκστρατείας στην Ασία. Από όλους τους χρησμούς που δόθηκαν, ο Αλέξανδρος προτίμησε εκείνον, του Αριστάνδρου από τη Λυκία, που έλεγε πως το ιδρώμένο ξόανο δήλωνε τον ιδρώτα που θα έριχναν οι ποιητές και οι μουσικοί για να τον δοξάσουν. Ο χρόνος δικαίωσε το μάντη. Πέρασαν πάνω από εικοσιπέντε αιώνες και οι αναφορές στο όνομα του Μεγάλου Αλεξάνδρου τον κατέταξαν τέταρτο στη σειρά κατάταξης του MIT (Massachusetts Institute of Technology), τον πιο πολυσυζητημένων μορφών όλων των εποχών, με πρώτο στην κατάταξη τον δάσκαλό του τον Αριστοτέλη, δεύτερο τον Πλάτωνα και τρίτο τον Ιησού.

Στους αιώνες που μεσολάβησαν από τη σύντομη, μα μεγαλειώδη ζωή του μέχρι σήμερα, γράφτηκαν δοξαστικοί και λιβέλοι, βιογραφίες μνημειακές και καταγγελτικές για τα δεκατρία χρόνια της βασιλείας του, κατά τη διάρκεια των οποίων κατάφερε να κάνει τόσα, ώστε να χαρακτηριστεί Μέγας.

Για τον Αλέξανδρο έγραψαν οι σύγχρονοι του που τον ακολούθησαν στην εκστρατεία, όπως ο **Καλλισθένης**, ο **Ονησίκριτος** και ο **Χάρης ο Μυτιληναίος**, ενώ επικριτικοί απέναντί του στάθηκαν ο **Έφπιππος ο Ολύνθιος**, η **Νικοβούλη** και ο **Κλείταρχος**. Για να ανασκευάσουν τις κατηγορίες των τριών τελευταίων έγραψαν ο **Αριστόβουλος**, μηχανικός του στρατού του, ο **Πτολεμαίος**, παιδικός φίλος του Αλέξανδρου και μετέπειτα βασιλιάς της Αιγύπτου που είχε πρόσβαση στις «εφημερίδες», ημερολόγια της εκστρατείας, και ο **Νεάρχος**, ναύαρχος του στόλου από τις Ινδίες στην Περσία. Στην εποχή του Αυγούστου έγραψαν γι' αυτόν ο **Διόδωρος**, ο **Τρόγος Πομπήσιος** και ο **Κουρτίος Ρούφος**, που έχουν για πηγή τους τον Κλείταρχο, ενώ λίγο αργότερα βιογράφουν ο **Πλούταρχος** (46-127μ.Χ.), προσβύτερος των ιερών στους Δελφούς και ο **Αρριανός** (95-180 μ.Χ.) που μας πληροφορεί πως ακολουθεί στην αφήγηση του τον Πτολεμαίο και τον Αριστόβουλο. Αυτοί είναι οι βασικοί βιογράφοι που έζησαν μέχρι και πέντε αιώνες μετά τον Αλέξανδρο, και για τους οποίους γνωρίζουμε πως τα έργα τους τροποδότησαν αλυσιδωτά τους επόμενους, έως και τις μέρες μας, όπου δεκάδες, ιστορικοί, ερευνητές και μυθιστοριογράφοι «ιδρώνουν», αναζητώντας τις πηγές, ώστε να γράψουν για το βίο και τις κατακτήσεις του.

Ο Αλέξανδρος γεννήθηκε το 356 π.χ., τη μέρα που κήκε ο ναός της Αρτέμιδος στην Έφεσο και οι μάντεις εκεί προμήνυναν πως και άλλη μεγάλη συμφορά περίμενε την Ασία. Στον Φίλιππο από την άλλη, που είχε κυριεύσει πρόσφατα την Ποτιδαία, ο στρατός του είχε νικήσει τους Ίλλυριους και το αλόγο του βγήκε πρώτο στους αγώνες στην Ολυμπία, του λέγανε πως η tri-πλή νίκη σήμαινε πως το παιδί, που μόλις γεννήθηκε, αήτητο θα είναι.

Με καταγωγή από τον πατέρα του από τη γενιά των Τημενιδών, που είχαν για γενάρχη τους τον Ηρακλή (ημίθεο από πατέρα) και από τη μεριά της Ολυμπιάδας, της μάνας του, από τον Αχιλλέα (ημίθεο από μάνα), μεγάλωσε ο Αλέξανδρος νιώθοντας βαριά μέσα του την κληρονομιά πως έπρεπε άξιος απέναντι στους προγόνους του να σταθεί και ως πολεμιστής, αλλά και ως μεγάλος της ανθρωπότητας ευεργέτης. Το βασίλειο του πατέρα του αποκτούσε διαρκώς ανωδική δυναμική, ο Φίλιππος κατατρόπωνε στις μάχες τα βαλκανικά φύλα, παντρευόταν τις θυγατέρες των ηγεμόνων τους για να ισχυροποιήσει τους δεσμούς τους, αλλά κυρίως προσπαθούσε να ενώσει τις ελληνικές πόλεις -κράτη, που σπαράσσονταν από εμφυλίους σε μια συνομοσπονδία, το «Κοινόν των Ελλήνων», με απώτερο όραμα να εκστρατεύσουν ενωμένοι οι Έλληνες στην Ασία και να τιμωρήσουν τους Πέρσες. Δεν ήταν όμως μόνο βασιλιάς και πολεμιστής ο Φίλιππος, αλλά όπως λένε οι βιογράφοι του, ήταν άνθρωπος καλλιεργημένος και πάτρονας των τεχνών που συνέχισε την παράδοση του βασιλιά Αρχέλαου φέρνοντας στην αυλή του ιστορικούς, καλλιτέχνες, ηθοποιούς. Ανάμεσα στα άλλα καθημερινά βασιλικά του καθήκοντα περιλαμβάνονταν και καθήκοντα ιερέα,

αφού έπρεπε να πραγματοποιεί προς τους θεούς τις θυσιές και ήταν ακόμα διευθυντής της σχολής των βασιλικών παιδών, των νέων που προορίζονταν μετά από σκληρή εκπαίδευση να ακολουθούν το βασιλιά, ως η προσωπική του φρουρά, στις εκστρατείες. Σε ένα τέτοιο περιβάλλον μεγάλωσε ο Αλέξανδρος.

Προικισμένος από τη φύση με μια μοναδική ευφυΐα και έναν ασυγκράτητο και ορμητικό χαρακτήρα επεδείκνυε ταυτόχρονα απεριόριστη σύνεση και πρώιμη ωριμότητα που ίσως ενισχύονταν, από την αίσθηση της βαριάς του κληρονομιάς και του χρέους προς τους ανθρώπους. Από νωρίς περιβλήθηκε από τροφούς, παιδαγωγούς και δασκάλους με επικεφαλής όλων αυτών τον Λεωνίδα, έναν άνθρωπο αυστηρό, συγγενή της Ολυμπιάδας.

Ο Λεωνίδα, πέραν της άλλης εκπαίδευσης προσπαθούσε να διδάξει στον Αλέξανδρο πειθαρχία και εγκράτεια στο φαγητό και σε άλλες συνήθειες γι' αυτό και έναγχε συχνά το σάκο του μήπως τυχόν η Ολυμπιάδα του είχε βάλει κρυφά λιχουδιές, ενώ κάποια άλλη φορά τον μάλωσε επειδή έριξε υπερβολική ποσότητα θυμιάματος στο βωμό κατά τη διάρκεια των λατρευτικών καθήκοντων.

Το τελευταίο αυτό πρέπει να χαρακτηριστεί βαθιά στο μυαλό του Αλέξανδρου γιατί όταν έφθασε πολύ αργότερα στην Αίγυπτο, έστειλε στο Λεωνίδα τόνους από λιβάδι.

Όμως, ο κατ' εξοχήν δάσκαλος - στον οποίο όπως και ο ίδιος ομολόγησε όφειλε την ενάρετη ζωή του - ήταν ο Αριστοτέλης, που τον ανέλαβε στην εφηβεία. Στον πατέρα μου χρωστώ τη ζωή μου, ενώ στο δάσκαλό μου την ενάρετη ζωή μου, έλεγε ο Αλέξανδρος.

Ο Αριστοτέλης, παλιός γνώριμος του Φιλίππου, από όταν ο πατέρας του ο Νικόμαχος υπηρέτησε ως γιατρός στο παλάτι του βασιλιά Αμύντα, πατέρα του Φιλίππου, δέχθηκε την πρόσκληση να διδάξει το γιο του βασιλιά υπό την προϋπόθεση ότι εκείνος θα αναστήλωνε την πατρίδα του τα Στάγειρα, που λίγο καιρό πριν είχε ισοπεδωθεί.

Στο ειδικό περιβάλλον της πηγής των Νυμφών, δίπλα στη Μιέζα, ο Αλέξανδρος μαζί με άλλους βασιλικούς παίδες, μαθήτευσε για τρία χρόνια, κοντά στον Αριστοτέλη. Πέρα από ηθική, πολιτική και λογική διδασκαλία φυσικές επιστήμες, κοσμολογία, βοτανική, ζωολογία και ιατρική, εξ ου και ο μεγάλος αριθμός επιστημόνων που τον συνόδευαν στην εκστρατεία. Ο ίδιος ενδιαφερόθηκε ιδιαίτερα για την ιατρική γι' αυτό και συνήθιζε να στέλνει αργότερα στους φίλους του επιστολές, όταν εκείνοι αρρώσταναν, όπου τους έγραφε συνταγές με δαιάτες και θεραπείες.

Ο Αριστοτέλης θα πρέπει να επηρέασε ιδιαίτερα τον Αλέξανδρο σε θέματα ηθικής και εγκράτειας. Ενώ το πατρικό πρότυπο του Αλέξανδρου, ο Φίλιππος, εφάρμοσε την πολυγαμία -συνήθη πρακτική των βασιλέων της Μακεδονίας- και επιπλέον τον καταλογιζόταν μια άνευ ορίων σεξουαλική δραστηριότητα, ο Αλέξανδρος διακρίθηκε για την εγκράτεια του στις σαματικές ηδονές. Αρνιόταν να έχει ερωτικές σχέσεις παρά μόνο με τη γυναίκα που θα παντρευόταν. Επεδίωκε την αρετή, που όπως την ορίζει ο Αριστοτέλης, είναι ο τρόπος με τον οποίο διαχειριζόμαστε τα πάθη μας.

Τον απολαυστικό βίο, που επιδιώκει την ηδονή, την απόλαυση, την σωματική ευχαρίστηση, τον επιδιώκουν «ως βοσκημάτων βίον» οι ζωώδεις τύποι και δεν ταυριάζει σε εκείνον που επιδιώκει τις αρετές, υποστηρίζει ο Αριστοτέλης. Η ανδρεία, η μεγαλοψυχία, η δικαιοσύνη είναι κάποιες από τις αρετές που πρέπει να επιδιώκει ο σόφρων άνθρωπος.

Η σκληραγωγία στο σώμα ήταν στόχος της επίτονης στρατιωτικής εκπαίδευσης στην οποία υποβάλλονταν όλοι οι βασιλικοί παίδες. Η επιδίωξη της αρετής και η διαμόρφωση ηθικού χαρακτήρα ήταν ο στόχος της διδασκαλίας στον Αριστοτέλη. Πολλές από τις διδασκαλίες περί χρηστής διοίκησης και διακυβέρνησης, δόθηκαν κατ' ιδίαν στον νεαρό Αλέξανδρο, ήταν μουσικές και βαθύτερες, ονομάζονταν ακροαματικές, και δεν κοινοποιούνταν σε πολύ

κόσμο. Ένα έργο «περί βασιλείας», που συνέγραψε ο Αριστοτέλης ειδικά για τον Αλέξανδρο, δεν διασώθηκε. Όταν εκείνος βρισκόταν στην Ασία και

ΜΕΓΑΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ-ΒΑΣΙΛΙΑΣ-ΙΕΡΕΑΣ-ΚΑΤΑΚΤΗΤΗΣ-ΕΛΕΥΘΕΡΩΤΗΣ-ΦΙΛΟΣΟΦΟΣ
Γράφει η Ρένα Κύρκα¹

πληροφορήθηκε πως ο δάσκαλός του είχε εκδώσει κάποια βιβλία που περιείχαν λόγους σχετικά με τις ακροαματικές διδασκαλίες, του έστειλε επιστολή με την οποία διαμαρτυρόταν γιατί με τον τρόπο αυτό θα τις μάθαιναν πολλοί, και έτσι δεν θα ξεχώριζε ο ίδιος. «Εγώ προσωπικά θα επιθυμούσα να ξεχωρίζω ως προς τις γνώσεις για τα πιο ωραία πράγματα παρά ως προς τη δύναμη», έγραφε στο δάσκαλό του, όπως μας πληροφορεί ο Πλούταρχος. Ο Αριστοτέλης, απολογούμενος, τον καθησυχάσε λέγοντας σιβυλλικά, πως

τριάκοντα Θηβαίων, εκμεταλλεόμενος ένα ρήγμα που δημιούργησε η στρατηγική του πατέρα του στους αντιπάλους, και κατάφερε έτσι να τους εκμηδενίσει. Ήταν η αρχή μιας αήτητης πολεμικής σταδιοδρομίας. Όταν δολοφονήθηκε ο Φίλιππος, ο Αλέξανδρος ήταν είκοσι χρονών. Παρά την αμφισβητούμενη διαδοχή ανακηρύχθηκε αμέ-

σως βασιλιάς και ανέλαβε μια πολλαπλών επιπέδων εκστρατεία. Και τα κατάφερε σε όλα. Ισχυροποίησε το «Κοινόν των Ελλήνων» πατάσσοντας αποστασίες, συγκέντρωσε έναν πολυπληθή στρατό, ιππικό και πλοία, μοίρασε εκτάσεις, περιοχές, δάση, ορυχεία, πόλεις και χωριά του βασιλείου του στους εταίρους που έμειναν στη Μακεδονία - κρατώντας, σύμφωνα με τον Πλούταρχο, όταν ρωτήθηκε για τον εαυτό του «την ελπίδα»- και ξεκίνησε μια άνευ προηγουμένου εκστρατεία που έμεινε μοναδική στην ιστορία για την εκτέλεση, τους τρόπους, τα επιτεύγματα και την εκπολιτιστική επίδραση. Στα δεκατρία χρόνια της βασιλείας του προκάλεσε γεγονότα, που άλλαξαν τη ροή της ιστορίας από τη Βαλκανική χερσόνησο μέχρι την Ινδία. Εξαφάνισε τις στρατιωτικές απώλειες, η εκστρατεία του Αλέξανδρου έφερε περισσότερη ευημερία, νέα ήθη, λιγότερες εσωτερικές διαμάχες, ενοποίησε περιοχές, εκπολίτισε φυλές και εξύψωσε πολιτισμικά τον τότε γνωστό κόσμο.

Ο Αλέξανδρος έμεινε στην ιστορία ως

-Στρατιώτης: Ήγουνταν πάντα στην πρώτη γραμμή του στρατεύματος και ενέπνεε στους δικούς του το πάθος, ενώ η θέαση της μορφής του τρομοκρατούσε και αποκαρδιώνει τους αντιπάλους. Ο θάνατος πέρασε ξυστά δίπλα του αρκετές φορές. Όταν ένα εχθρικό σπαθί στη μάχη του Γρανικού σφύριξε κόβοντας την περικεφαλαία του και άγγιξε το τριχότο της κεφαλής του, όταν στην Ισσο πληγώθηκε από ξίφος στο πόδι, στη Γάζα που ένα βέλος καρφώθηκε στον ώμο του, στη χώρα των Μαλλών, στην Ινδία, που επίσης ένα βέλος του τρύπησε τον πνεύμονα, άλλη φορά στην Υρκανία όταν μια πέτρα του στέρησε την όραση για μέρες και στη Μαλάκανδρα, όταν ένα βέλος του τσάκισε την κνήμη. Όμως, εκείνος με περηφάνια έφερε τα σημάδια αυτά επάνω του λέγοντας στους στρατιώτες του πως όμοια με αυτούς διακινδύνευε τη ζωή του.

-Στρατιωτική μεγαλοψυχία: Είναι ο μόνος, στην Ιστορία, στρατηλάτης που ουδέποτε ηττήθηκε σε μάχη. Δρούσε ταχύτητα και αφηνιάζε απρόσμενα τους αντιπάλους, ακόμα και όταν χρειάζονταν να διανύσει για μερόνυχτα τεράστιες αποστάσεις ή να σκαρφαλώσει σε απροσπέλαστα βουνά που ήταν σκεπασμένα με πάγο και χιόνι. Γρανικός, Ισός, Γανγάμηλα, είναι τα μέρη όπου τηρήθηκαν οι Πέρσες και ο Δαρείος, ο βασιλιάς των βασιλέων, ταπεινωμένος και έντρομος εγκατέλειψε, δις, τη μάχη. Και άφησε πίσω του παιδιά, γυναίκα, μάνα, που όμως βασιλικά και όχι ως αιχμαλώτους τιμήσε ο Αλέξανδρος.

-Βασιλιάς: Της Μακεδονίας και της δορυκτής του Ασίας, που άζια με το σπαθί κατέκτησε. Οραματιστής βασιλιάς που κατάφερε να ενώσει περιοχές και φύλα κάτω από τη δική του αρχή και εξουσία καταλαγιάζοντας τοπικές διαμάχες και διασφαλίζοντας συνθήκες ειρηνικού εμπορίου, άρδευσης και καλλιεργειών της γης, και ασφαλούς πλεύσης. Δόρυσε εβδομήντα πόλεις με μεικτούς πληθυσμούς και σε κάθε μια από αυτές έκτιζε σχολεία και ωδεία, όπου με δικά του έξοδα αναλάμβανε την εκπαίδευση των νέων κατά το μακεδονικό πρότυπο, που ήταν η στρατιωτική εκπαίδευση και πειθαρχία, η διδασκαλία της ελληνικής, η μελέτη του Ομήρου και των τραγικών ποιητών.

-Ιερέας: Τελούσε καθημερινά θυσιές και θρησκευτικές τελετουργίες ως ο κατ' εξοχήν ιερέας, αναστήλωνε ναούς και έκτιζε βωμούς. Στην Έφεσο παρέλασε με το στρατό στο παλάτι μάχης, προς

τιμήν της Αρτέμιδος. Το μαντείο του Απόλλωνα στα Δίδυμα που είχε σιγήσει με τους Πέρσες, άρχισε πάλι χρησμούς να δίνει. Στην Αίγυπτο όπου προηγούμενοι εισβολείς είχαν ασύστολα σπύσει τους ναούς της, αυτός σεβάστηκε τη θρησκεία τους και προς τιμήν των θεοτήτων τους οργάνωσε αγώνες. Στη Βαβυλώνα αναστήλωσε το ναό του Βήλου, θεού του ήλιου, που οι Πέρσες είχαν καταστρέψει. Ήταν σε όλους φανερός ο σεβασμός που έδειχνε στο πλήθος των θεών που συναντούσε.

-Κατακτητής: Κατακτούσε περιοχές, έχοντας μέσα του βαθιά την πεποίθηση πως είχε σταλεί από τους θεούς ως ο ενοποιών, το ανθρώπινο γένος, βασιλιάς. Όπου δεν έπειθε, πολεμούσε και όπου πολεμούσε, νικούσε. Όταν παραδéchονταν οι αντίπαλοι την υποχώρησή του και εκλιπαρούσαν για έλεος και συμφιλίωση, τους προσέφερε αυτονομία και αυτοδιοίκηση με μόνη υποχρέωση την απόδοση ετήσιου φόρου και την αποδοχή του ως βασιλιά της Ασίας. Διέλυσε την ισχύ της Περσικής αυτοκρατορίας και δημιούργησε νέους συσχετισμούς δυνάμεων μέχρι τα όρια της Ινδικής, κατατροπώνοντας τους πιο καταπιεστικούς σατράπες.

-Ελευθερωτής: Ελευθέρωσε τις ελληνικές πόλεις της Μικράς Ασίας, όπως Τροία, Έφεσο, Μίλητο από την κυριαρχία των Περσών, τις απάλλαξε από φόρους και έδωσε διαταγή να εγκαταλείψουν τις ολιγαρχίες και να εγκαθιδρύσουν δημοκρατίες. Ακόμα και στη Βαβυλώνα τον υποδέχτηκαν ως ελευθερωτή, που τους απάλλαξε από την διακώσιν ενών κυριαρχία των Περσών. Στους στρατιώτες του, απαγόρευε τις λεηλασίες λέγοντας πως δεν ήθελε να καταστρέφουν αυτό που του ανήκε.

-Φιλόσοφος: «αν δεν ήμουν Αλέξανδρος θα ήθελα να ήμουν Διογένης», είχε πει όταν συνάντησε στην Κόρινθο τον κυνικό φιλόσοφο, που είχε για σπίτι του ένα παθάρ. Έτρεφε απέραντο θαυμασμό για τον Αριστοτέλη, τιμούσε τους φιλοσόφους που συναντούσε προσφέροντάς τους τιμές και δώρα και προσπαθούσε να ακολουθήσει στο ηθικό επίπεδο, τις αρχές τους. Διακρινόταν για την ανδρεία, τη μεγαλοψυχία, και τη δικαιοσύνη του, βασικές αρετές κατά Αριστοτέλη.

Και όπως επισημαίνει ο Πλούταρχος:

«Εάν δε μέγιστος έπαινος της φιλοσοφίας είναι ότι σκληρά και αμορφωτά ήθη εξημερώνει και εξευγενίζει, ο Αλέξανδρος φαίνεται ότι εκπολίτισε τόσους λαούς αγρίους και ατίθασους που δικαίως δύναται να θεωρηθεί φιλόσοφος».

Ο Αλέξανδρος μπορεί να έσυρε πίσω του μες τους αιώνες το θαυμασμό και την επήκριση, όμως κανείς δεν μπορεί να αρνηθεί την ιδιοφυΐα του. Ο ίδιος ένιωθε να έχει θεϊκή καταγωγή και θεϊκή αποστολή και ως εκ τούτου θεωρούσε πως ήταν οι θεοί που υποστήριζαν τις πράξεις του. Οι μελετητές και οι ιστορικοί έχουν μπροστά τους πεδίο λαμπρό μέσα από τη ζωή του να δείξουν, πως η θέληση συνδυασμένη με εγγενή χαρακτηριστικά είναι σε θέση αυτοκρατορίες να καταλύσει και νέες να δημιουργήσει.

Ο Μέγας Αλέξανδρος, είναι μια ιστορική και ψυχολογική προσωπικότητα άξια σεβασμού και μελέτης, όπου τα συν, τα πλην και τα επί, όλα μαζί μετρούμενα υπέρ του καταλήγουν. Και είναι γι' αυτό, που έμεινε στο πάνθεον των ηγετικών μορφών που άλλαξαν επί το θετικότερο την πορεία της ιστορίας.

Βιβλιογραφία:

1.Αρριανός, Αλεξάνδρου Ανάβασις, Ακαδημία Αθηνών, Αθήνα, 1998

2.Πλούταρχος, 'Αλέξανδρος', ΚΕΓ, Μετάφραση Α. Ι. Γιαγκόπουλος - Ζ.Ε. Μαλαθούνη, Θεσσαλονίκη, 2012

3.Hammond N.G., Μέγας Αλέξανδρος-Ένας ιδιοφυής Μαλακήρης παιδεία, Θεσσαλονίκη 2015

NAIDEN F.S., Soldier, priest and God, A life of Alexander the Great, Oxford university Press, 2019

Υποσημειώσεις

1. Ρένα Κύρκα, μαθηματικός-συγγραφέας, σύζυγος Δημητρίου Παππά, γιού της Μαρίας Ντερέκα-Παππά.

2. Μιέζα, αρχαία πόλη έξω από τη σημερινή Νάουσα.

Πρώτη δημοσίευση του άρθρου στο περιοδικό 'Νιάουστα', τεύχος 173, Οκτ.-Νοέμ.-Δεκ.2020

**ΥΔΡΑΥΛΙΚΟΣ
ΘΕΡΜΟΫΔΡΑΥΛΙΚΟΣ
(ΚΑΛΟΡΙΦΕΡ)
Ζήσης Μπάμπης του Χρ.
Αζά 8 Καρδίτσα
Τηλ.: 24410 41325
Κιν.: 697 8770871**

**ΛΟΓΙΣΤΙΚΑ—ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΑ
Μπέλλος Ηλίας του Χρήστου
Αθήνα - Γλυφάδα Αγρινίου 41
Τηλ./Fax 210 9621997 Κιν. 694 8079798
E-mail: ilibel@otenet.gr/www.in.taxis.gr
* Ο Ηλίας είναι γιός του Χρ. Μπέλλου και ασχολείται με τα Λογιστικά και Φοροτεχνικά. Τηρεί Βιβλία Ελευθέρων Επαγγελματιών, συμπληρώνει και υποβάλλει Δηλώσεις φόρου Εισοδήματος Φ.Π.Α κ.λ.π.**

ΣΥΝΤΟΜΗ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΜΙΑΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Πριν 62 χρόνια, τα έλατα στο προαύλιο του Σχολείου τα φύτεψε μαζί με τον αδερφό του Παπαγιώργη Δήμο, ο Δάσκαλος Κων/νος Δήμος και με τη βοήθεια μαθητών της ΣΤ' τάξης.

Το 1956 τότε στο σχολείο δίδασκε και ένας από τους θρυλικούς πολεμιστές στη Μικρά Ασία, ο αείμνηστος Δάσκαλος Κωνσταντίνος Μπακόλας, την ίδια χρονιά περί το τρίτο δεκαήμερο του Μηνός Μαΐου έγινε ένας σεισμός προκαλώντας κάποιες ζημιές στο σχολείο και για προληπτικούς λόγους μας έκανε μάθημα με καλό καιρό στον ίσκιο του Μαλόκεδρου, μέχρι τις 15 Ιουνίου, ημερομηνία λήξης της σχολικής περιόδου.

Εν συνεχεία το φθινόπωρο και για μεγάλο διάστημα κάναμε μαθήματα στο κτίριο του Ρίζου, από επάνω αίθουσα διδασκαλίας και το ισόγειο παντοπωλείο.

Μέχρι να αποκατασταθούν οι βλάβες από τον σεισμό πέρασε πολύς καιρός. Το σχολείο τότε λειτουργούσε πρωί και απόγευμα. Δεν είχαμε ρολόγια αλλά το χτύπημα της καμπάνας από τους δασκάλους. Από τους δύο Μαλόκεδρους αυτός που είναι απέναντι από την είσοδο του Σχολείου είναι ο αρχαιότερος, είναι άγνωστο πόσο ετών είναι και ούτε θαρρώ γνωρίζει κάποιος ποιος και πότε τον φύτεψε. Πρέπει να είναι τουλάχιστον πάνω από 300 χρόνια. Θυμάμαι έξω στο προαύλιο σε πρόχειρο σκέπασμα τσίγκων στην γωνία του τοίχου δεξιά της εισόδου μας έφτιαχναν σκόνη γάλα και πέρναμε μαζί μας με κύπελα στο σπίτι ή το πίνανε εκεί. - Βοήθημα της Ούντρας -.

Το σκούπισμα - καθάρισμα του σχολείου καθημερινά το κάναμε οι μαθητές με τη σειρά ή οι τιμωρημένοι. Δευτέρα έως Σάββατο. Για την θέρμανση της αίθουσας τον χειμώνα όλοι οι μαθητές παίρναμε από τα σπίτια μας κάθε φορά που πηγαίναμε στο σχολείο από 1 ξύλο παραμάσχαλα για τη σόμπα. Κάθε Κυριακή έστω και με πολύ κρύο, αφού πρώτα μαζευόμασταν στο προαύλιο μας πηγαίναμε στη γραμμή για την εκκλησία οι δάσκαλοι όλοι, αλλιώς θα παίρναμε απουσία...Τότε ο σεβασμός προς τους Δασκάλους μας και η πειθαρχία, διαμόρφωνε το μέγιστο πλεονέκτημα της καλής μας συμπεριφοράς για όλη μας τη ζωή.

Γεώργιος Αντ. Αυγέρης Μάρτιος 2021 - Καρδίτσα

Το δέντρο Μαλόκεδρος (Επιστημονική ονομασία: Juniperus foetidissima) φυτρώνει στην Ελλάδα σε πετρώδη και άγονα εδάφη, υποαλπικά λιβάδια, κορφές, σε μεγάλα υψόμετρα από 800-2300 στα βουνά της Ηπειρωτικής Ελλάδας από τη Πίνδο μέχρι τον Ταύγετο, στην Κύπρο, στη Μυτιλήνη, στη Σάμο και την Εύβοια.

Ελληνική ονομασία: Άρκευθος ή δισσομότατη

Κοινές ονομασίες: Μαλόκεδρος, Κυπαρρίσι της Τροόδου, Βουνοκυπάρισσο, Μηλόκεδρο

Το Μαλόκεδρο είναι δέντρο ή θάμνος και απαντάται σε μεγάλα υψόμετρα, και με ύψος έως 15 μέτρα, ο κορμός ευθύς και ο φλοιός του είναι λείος αρχικά, σχισμένος και γκριζός αργότερα.

Τα φύλλα του είναι μικρές βελόνες οξύφυλλες, λεπιοειδείς και αντίθετες, ενώ στα νεαρά φυτά και στα κάτω κλαδιά τα φύλλα είναι βελονοειδή και αραιά.

Το Μαλόκεδρο είναι φυτό της

Μαλόκεδρος

οικογένειας Cupressaceae, αειθαλής, με

κωνική κόμη που φτάνει ως το έδαφος, δίοικο ή μερικές φορές μόνοικο, τα άνθη είναι μονογενή σφαιρικοί ίουλοι, τα αρσενικά είναι κίτρινα και τα θηλυκά πράσινα. Τόσο τα φύλλα όσο και τα άνθη έχουν χαρακτηριστική όχη ευχάριστη μυρουδιά. Η περίοδος ανθοφορίας του είναι από το Μάρτιο έως και τον Απρίλιο.

Ο καρπός είναι ραγοστρόβιλος σχεδόν σφαιρικός καφέ-κόκκινος, μελανός στην ωριμότητα με γαλανό επίχρυσμα, με διάμετρο έως 0,6-1,1 εκατοστά, ωριμάζει το φθινόπωρο το δεύτερο χρόνο από την άνθηση, τα σπέρματα είναι 6-9.

Ο καρπός του δενδρόκεδρου είναι δρυπώδης στρόβιλος καστανόμαυρος χρώματος, σαρκώδης, με λευκό επίχρυσμα ωριμάζει τον δεύτερο χρόνο από την άνθηση και είναι εδωδιμος. Τρώγεται ωμός ή μαγειρεμένος και προσδίδει γλυκιά γεύση στα φαγητά

Πηγή: www.botany.gr

ΗΛΙΚΙΑ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΜΑΛΟΚΕΔΡΟΥ

Για να βρούμε την ηλικία ενός δέντρου μπορούμε να την υπολογίσουμε κατά προσέγγιση από το πάχος του κορμού στη βάση του, λίγο πάνω από το έδαφος. Γνωρίζοντας την περίμετρο βρίσκουμε την ακτίνα του. Στην προκειμένη περίπτωση η ακτίνα κατ' εκτίμηση είναι 65-70 εκατοστά (650-700 χιλιοστά). Αν θεωρήσουμε ότι το συγκεκριμένο δέντρο μεγαλώνει πολύ αργά, έστω 1,3-1,5 χιλιοστά το έτος διαιρώντας το 650-700 με την ετήσια αύξηση της ακτίνας (1,3-1,5) βρίσκουμε ότι η ηλικία κυμαίνεται κατά προσέγγιση μεταξύ 350-450 ετών,

Αν κάποιος γνωρίζει κάποιον άλλο τρόπο προσδιορισμού της ηλικίας ενός δέντρου, ή είναι ειδικός, ευχαρίστως να δημοσιεύσουμε την άποψή του σε επόμενο φύλλο.

Γ. Κ. Θάνος

Τυπογραφείο OFFSET

ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ (ΜΑΝΩΛΗΣ)

ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ

Βακτριανής 20

Ανω Γέσια Αθήνα

Τηλ. 210 7756577

ΑΛΟΥΜΙΝΟΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ

ΚΩΝ/ΝΟΣ Ν. ΚΑΡΑΜΕΤΟΣ

Λαμία στο Τέρμα

της οδού Λαρίσης

Κιν.: 697-2594217

Τηλ.: 22310 37884

ΦΩΤΙΣΜΟΣ ΔΡΟΜΟΥ

ΜΕΧΡΙ ΣΤΑΥΡΟ

Ο Δήμος Καρδίτσας με την 53/2021 απόφαση της οικονομικής Επιτροπής, ανέθεσε στον Δεδδμε την κατασκευή της γραμμής φωτισμού από την έξοδο του χωριού μας μέχρι τη θέση «Σταυρός» όπως μας ενημέρωσε ο αγαπητός Βαίος Ελευθερίου. Το κόστος του έργου αγγίζει περίπου τα 5000€. Ευελπιστούμε ότι το έργο θα ολοκληρωθεί μέχρι το καλοκαίρι

Συνεργείο Αυτοκινήτων

ΚΟΚΚΙΝΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ του ΚΩΝ.

Εθνικής Αντιστάσεως 175 Περιστερί

Τηλ.: 210 5777336 Κιν.: 698 179 6324

Έλεγχος ΚΤΕΟ / Κάρτα Καυσαερίων / Φρένα/ Αναρτήσεις/Καθαρισμός Μπέκ/Βελτιώσεις κινητήρων/ και ό, τι άλλη εργασία χρειασθείτε

ΜΑΛΟΚΕΔΡΟΣ ΜΕ ΙΣΤΟΡΙΑ

Εκεί εις το προαύλιο που στέκει στο Σχολείο Μαλόκεδρε τα χρόνια σου, είναι το μεγαλείο.

Τα χέρια που σε φύτεψαν να είναι αγιασμένα, σε κάποιες άλλες εποχές και χρόνια περασμένα.

Πόσες μπόρες επέρασες μέσα εις τους αιώνες χιόνια, βροχές και αστραπές και ζέστη και χειμώνες.

Πόσες φωνούλες παιδικές στους σχολικούς τους χρόνους σαν τον αγέρα χάιδευαν και τους δικούς σου κλώνους...

Πόσες φορές καθήσαμε στον ίσκιο σαν παιδάκια κα με δασκάλους κάναμε χορούς και τραγουδάκια.

Πόσα πουλιά σταθήκανε και τρώγανε σποράκια τί Κυργιάρινες, Κότσιφοι, ακόμα και Κοράκια.

Άλλοι καλοί, άλλοι κακοί στον ίσκιο σου καθήσαν σαν όνειρα που έφυγαν και όλοι πια χαθήκαν.

Ομάδα Τούρκων διάβαινε πηγαίνοντας στη Μπέσια σε σένα στάση έκαμαν τα κόκκινα τα φέσια...

Αχ, να μπορούσες μια στιγμή φωνή να αποκτούσες την ιστορία σου να πείς δέος θα προκαλούσες...

Φίλοι Πολλά θα ήθελα ακόμη για να γράψω αλλά εδώ πια σταματώ για να μη σας κουράσω...

Γεώργιος Αντ. Αυγέρης
Μάρτιος 2021 - Καρδίτσα

Λίγες σκέψεις για την πορεία των Συλλόγων και της εφημερίδας

Αφορμή για τις σκέψεις αυτές, τα σημειώματα προβληματισμού του Γ. Θάνου, στο τελευταίο φύλλο, αρ. φυλ. 152, της εφημερίδας.

Οι Σύλλογοι

Είναι αλήθεια πως οι συλλογικότητες, κάθε είδους και μορφής, διανύουν περίοδο κρίσης. Μια φθίνουσα πορεία, που την ζούμε όλοι μας, κυρίως τα τελευταία χρόνια.

Όταν δημιουργήθηκαν οι εθνοτοπικοί Σύλλογοί μας, πριν από κάποιες δεκαετίες, εκπροσωπούσαν τους απόδημους συγχωριανούς, κυρίως της Αθήνας, σε μια προσπάθεια αλληλοστήριξης των μελών τους, μακριά από το χωριό. Μετά τόσα χρόνια τα πράγματα άλλαξαν. Οι απόδημοι δεν είναι πλέον απόδημοι και οι ίδιοι, αλλά κυρίως τα παιδιά τους, είναι ενταγμένοι στους τόπους μόνιμης κατοικίας. Έχει φτιάξει ο καθένας τον κύκλο του και αυτό που έχει απομείνει είναι η βαθιά νοσταλγία για τον τόπο καταγωγής.

Αν η σκέψη αυτή είναι σωστή, έτσι πολύ συνοπτικά διατυπωμένη, τότε θα πρέπει να μιλάμε για μια επαναπροσέγγιση στο ρόλο των Συλλόγων. Μ' αυτή τη λογική, έχουμε ανάγκη ενός δυναμικού Συλλόγου για κάθε χωριό (δεν υπάρχει η πολυτέλεια των πολλών αδύναμων Συλλόγων), που θα αντιπροσωπεύει τους απανταγού συγχωριανούς, με εκπροσώπηση των μόνιμων κατοίκων και αν είναι δυνατόν και της νεολαίας. Στόχος, να είναι αρωγός στις προσπάθειες του εκάστοτε προέδρου της Κοινότητας και συγχρόνως μοχλός πίεσης για τις ιδιαιτερότητες και τις ανάγκες του κάθε χωριού. Το ενδιαφέρον του θα είναι αποκλειστικά σε εκδηλώσεις στο χωριό και για το χωριό.

Είναι ένα μοντέλο που, νομίζω, προσπαθεί να εφαρμόσει ο Σύλλογος Σαρανταπόρου. Για περισσότερους προβληματισμούς επί του θέματος ας κάνουμε υπομονή ως το καλοκαίρι και δια ζώσης.

Η εφημερίδα

Η εφημερίδα υπήρξε για πολλά χρόνια, κατά τη γνώμη μου, μία από τις καλύτερες προσπάθειες περιοδικού επαρχιακού τύπου. Ακόμα και όσοι δεν συμφωνούν απόλυτα για την ποιότητα και την συμβολή της σε θέματα ενημέρωσης, ανάδειξης και επίλυσης διαφορών ζητημάτων, θα αναγνωρίζουν πως η προσπάθεια του μακαρίτη Κ. Ζήση, άφησε ένα θετικό αποτύπωμα.

Όλα αυτά τα χρόνια (πάνω από 40) υπήρξαν περιόδοι που η ύλη της αγκάλιαζε, άλλοτε περισσότερο και

άλλοτε λιγότερο, το σύνολο των τριών οικισμών της κοινότητας. Υπήρξε κριτική, ακόμα και γκρίνια, για τις επιλογές της. Όλα αυτά, θεωρώ, ότι είναι αναπόφευκτα αλλά και δημιουργικά. Άλλωστε η καλόπιστη κριτική βοηθάει στο να διορθώνονται λάθη και να βελτιώνεται η κατάσταση. Οι συγχωριανοί που είχαν και έχουν την ευθύνη της σύνταξης το ξέρουν καλύτερα.

Τα τελευταία χρόνια, παρατηρώ, πως ένα κομμάτι της ύλης γεμίζει από ενημέρωση που μπορεί να βρει κάποιος στο διαδίκτυο. Δεν ξέρω αν είναι επιλογή ή αδυναμία, σίγουρα όμως δεν είναι τοπικού ενδιαφέροντος. Αν είναι επιλογή μπορεί να εξηγηθεί ή και να διορθωθεί. Αν είναι αδυναμία, τα πράγματα γίνονται πιο δύσκολα. Σημαίνει ότι δεν υπάρχει ενδιαφέρον και αναπόφευκτα επέρχεται η κούραση και η απογοήτευση των υπευθύνων. Το βάρος της έκδοσης, οικονομικό και σε εργατοώρες, καταβαλίνεται πως δεν είναι αμελητέο. Επίσης, δεν ξέρω αν οι 950 παραλήπτες ανταποκρίνονται στις υποχρεώσεις τους. Όλα αυτά, προστίθενται φυσιολογικά στο ετεροχρονισμένο της ενημέρωσης, στο σε ποιους απευθύνεται (ηλικιακές ομάδες και τόπο κατοικίας) και πόσοι την διαβάζουν.

Για να συνεχιστεί η προσπάθεια χρειάζονται κείμενα και μάλιστα να αντέχουν στο χρόνο, γιατί τα καθημερινά επίκαιρα καλύπτονται πλέον από τις δυνατότητες του διαδικτύου. Όσο για την πολιτική πίεση της εφημερίδας, ας μην γελιομαστε, άλλαξαν τα πράγματα. Ίσως οι Σύλλογοι να έχουν μεγαλύτερη σημασία στο σημείο αυτό. Βέβαια, μη νομίζουμε πως η αντικατάστασή της με ένα ηλεκτρονικό μέσο, θα είναι λιγότερο απαιτητική, αν θέλουμε να είναι εξίσου ποιοτική. Θέλει προετοιμασία και δουλειά το εγχείρημα.

Κοντολογίς, φοβάμαι, παρ' όλο που είμαι λάτρης της έντυπης ενημέρωσης, πως κάποτε όλα κλείνουν τον κύκλο τους. Χωρίς να είμαι απόλυτος, με την ελπίδα ότι οι υπεύθυνοι θα επαναπροσεγγίσουν ανθρώπους και θα συνεκτιμήσουν όλα τα δεδομένα για ένα πλάνο βιωσιμότητας, εκτιμώ πως είμαστε πολύ κοντά στο να επαληθευθεί η κατακλείδα του Γ. Θάνου που έγραψε: «...νομίζω ότι η εφημερίδα μας ολοκλήρωσε τον κύκλο της και στο εξής πρέπει να βρούμε και να θεσμοθετήσουμε σύγχρονους τρόπους επικοινωνίας των μελών μας και των χωριανών μας γενικότερα.»

Γιώργος Ηλ. Τσιτσιμπής

ΤΕΧΝΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ
ΚΟΥΜΠΑΡΕΛΟΣ

ΜΕΛΕΤΗ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ

Εξοικονομώ κατ' οίκον
Νομιμοποίηση αυθαιρέτων
Οικοδομικές άδειες

ΚΟΥΜΠΑΡΕΛΟΣ Α. ΓΕΩΡΓΙΟΣ | ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ ΑΣΠΑΙΤΕ 6973004188

ΚΟΥΜΠΑΡΕΛΟΣ Α. ΝΙΚΟΛΑΟΣ | ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ ΕΜΠ, MSc 6970885365

ΚΟΥΜΠΑΡΕΛΟΣ Γ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ | ΕΔΕ 6976777475

ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΥ 73 | Τηλ. 2441 552407 | nga-koumparelos.gr

Ελένη Β. Σδράκα

ΙΑΤΡΟΣ ΕΙΔΙΚΟΣ ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ

Πτυχιούχος Πανεπιστημίου Αθηνών-

Επιμελήτρια Α' Παθολ. Κλινικής Ιατρικού Κέντρου Αθηνών

Ιατρείο Λ. Παπάγου & Μουρκούση 2 Ζωγράφου

Τηλ.: 2155255842 Κιν.: 697 3531577

E-mail esdr@live.com

* Η Ελένη είναι κόρη του Βάβιου και της Όλγας Θώμου (εγγονή των αιμινίστων Σοφίας και Κώστα Θώμου)

Μυθολογία: Δώδεκα θεοί του Ολύμπου

Πόσοι και ποιοι ήταν οι δώδεκα θεοί του Ολύμπου;

1. Ζεύς (Δίας). Ο πιο ισχυρός από το δωδεκάθεο. Προστάτης του ουρανού και του κεραυνού. Για το λόγο αυτό και στα διάφορα αγάλματα φαίνεται να κρατά τον κεραυνό στο χέρι του.

2. Ποσειδώνας. Θεός και προστάτης της θάλασσας και των ποταμών. Σύμβολό του η τρίαίνα, όπου σύμφωνα με την μυθολογία μπορούσε να δημιουργεί τρικυμίες ή να ηρεμεί τα νερά.

3. Απόλλωνας (ή Φοίβος). Ο θεραπευτής, ο μάντης, ο ηλιακός. Ο θεός αυτός εμφανίζεται με πάρα πολλά προσωνύμια στην ελληνική μυθολογία. Σχετίζεται με τον ήλιο, την μαντεία, την ομορφιά, την νεότητα, την ιατρική, την θεραπευτική και την μουσική.

4. Ήφαιστος. Θεός της φωτιάς και της μεταλλουργίας

5. Άρης. Θεός του πολέμου

6. Ερμής. Ο αγγελιοφόρος των θεών. Επίσης είναι αυτός που οδηγεί τις ψυχές των νεκρών στον Άδη. Προστάτης των κλεφτών, των τυχερών παιχνιδιών και του εμπορίου. Σύμβολό του το κηρύκειο και τα φτερωτά σανδάλια.

7. Ήρα. Θεά του γάμου και προστάτιδα των γυναικών. Η Ήρα εμφανίζεται συχνά να κρατά ένα ρόδι και σύμβολά της ήταν το παγόδι και ο κούκος.

8. Αθηνά. Θεά της σοφίας, της στρατηγικής και του πολέμου. Σύμβολό της η κουκουβάγια. Εμφανίζεται σχεδόν πάντα, οπλισμένη, κρατώντας ασπίδα και πάνοπλη.

9. Αφροδίτη. Θεά του έρωτα και της ομορφιάς.

10. Άρτεμις. Θεά των βουνών και των δασών, του κυνηγιού και προστάτιδα των μικρών παιδιών και των ζώων.

11. Δήμητρα. Θεά της γεωργίας, της ελεύθερης βλάστησης, του εδάφους και της γονιμότητας αυτών. Προστάτιδα του γάμου και της μητρότητας των ανθρώπων.

12. Εστία. Θεά της εστίας και της οικογένειας.

Εδώ βλέπουμε την απόλυτη συμμετρία, έξι (6) αρσενικές θεότητες και έξι (6) θηλυκές και κατ' επέκταση τον τρόπο σκέψης των αρχαίων Ελλήνων.

Τι σχέση είχαν μεταξύ τους οι ολύμπιοι θεοί;

Ξεκινάμε με τα αδέρφια.

1. Δίας, Ήρα, Ποσειδώνας, Δήμητρα και Εστία. Παιδιά του Κρόνου και της Ρέας (μεταξύ άλλων παιδιών που είχε γεννήσει το ζευγάρι). Ο Κρόνος κατάνιπα τα παιδιά του για να αποφύγει τον εκθρονισμό του, αφού σύμφωνα με την προφητεία της Γαίας και του Ουρανού ένα από αυτά θα διεκδικούσε την εξουσία. Από αυτή του τη μανία γλύτωσε ο Δίας, ο οποίος με την βοήθεια της μητέρας του, Ρέας, ελευθέρωσε τα αδέρφια του και πήρε την εξουσία από τον Κρόνο.

2. Άρτεμις και Απόλλωνας. Δίδυμα αδέρφια, παιδιά του Δία και της Λητούς. Σύμφωνα με τον μύθο η Άρτεμις γεννήθηκε πρώτη και βοήθησε τον μητέρα της Λητώ να γεννήσει τον αδερφό της

Συνεχίζουμε με τα παιδιά.

1. Άρτεμις και Απόλλωνας. Παιδιά του Δία και της Λητούς.

2. Αθηνά. Κόρη του Δία και της Μήτιδος. Γεννήθηκε από το κεφάλι του Δία, αφού σύμφωνα με τον μύθο, ο Δίας κατάνιπα την Μήτιδα, φοβούμενος ότι θα γεννούσε ένα γιο ισχυρότερο από τον ίδιο. Έτσι, ο Δίας άρχισε να έχει ισχυρούς πονοκεφάλους και ζήτησε την βοήθεια του Ήφαιστου για να απαλλαγεί από αυτούς. Ο Ήφαιστος τον χτύπησε με ένα μεγάλο σφυρί στο κεφάλι και πετάχτηκε από μέσα η Αθηνά.

3. Ήφαιστος και Άρης. Γιοι του Δία και της Ήρας. Ο Ήφαιστος γεννήθηκε άσχημος και παραμορφωμένος, τόσο που η Ήρα τον πέταξε από τον Όλυμπο από τη ντροπή της.

4. Ερμής. Γιος του Δία και της Μαίας.

Ζευγάρια (νόμιμα & παράνομα...)

1. Δίας και Ήρα. Ανδρόγυνο.

2. Ήφαιστος και Αφροδίτη. Ανδρόγυνο.

Αφροδίτη. Είχε σχέσεις με τον Άρη και τον Ποσειδών, φέρνοντας στη ζωή αρκετά παιδιά του. Επίσης είχε σχέσεις και με άλλους θεούς, οι οποίοι δεν ανήκαν στο δωδεκάθεο, όπως ο Διόνυσος.

Περίεργα.

1. Αφροδίτη. Γεννήθηκε από τον αφρό που δημιουργήσαν τα γεννητικά όργανα του Ουρανού πέφτοντας στη θάλασσα μετά τον ακρωτηριασμό του από τον Κρόνο.

2. Εστία, Αθηνά και Άρτεμις. Μόνες θεές που **πάντα** τους δεν είχε δύναμη η Αφροδίτη.

ΕΦΥΓΑΝ ΑΠΟ ΚΟΝΤΑ ΜΑΣ

MARIA ΜΗΤΣΑΚΗ

8 Νοεμβρίου 2020, την ημέρα που γιορτάζουν οι Άγγελοι έφυγε από τη ζωή ένας Άγγελος της γης, Έφυγε η Μαρία Μητσάκη, η μάνα μας, η πεθερά μας η γιαγιά μας. Ο θεός επέλεξε να την πάρει αυτή την ημέρα κοντά του, γιατί όλη της η πορεία από την ημέρα που γεννήθηκε μέχρι το τέλος της, ήταν αγγελική με απόλυτη υπομονή, επιμονή, αγώνα καρτερικότητα.

Γεννήθηκε το 1926 στη Δάφνη Ευρυτανίας, από φτωχή οικογένεια ήταν το πέμπτο από τα έξι παιδιά. Από μικρή ηλικία έμεινε ορφανή από μάνα και από τότε αρχίζει ο μεγάλος αγώνας της ζωής. Φτώχεια, πείνα, ορφάνια, πόλεμος, όμως ποτέ δεν το έβαλε κάτω. Είχε ψηλά το κεφάλι, γιατί αγαπούσε απεριόριστα τη ζωή και τους ανθρώπους. Ήρθε στη Νεράϊδα το 1960 που παντρεύτηκε το Νίκο Μητσάκη και απέκτησε δύο παιδιά τον Σταύρο και τη Χρυσάνθη. Μαζί με τον άνδρα της αγωνίστηκε και έφτιαξε το μπακάλικο στο χωριό, το σπίτι της, σπουδάζει με περηφάνια τα παιδιά της. Καμάρωνε τα πέντε εγγόνια της. Καθόταν μαζί τους, τους εξιστορούσε τις βσανισμένες ιστορίες των παιδικών της χρόνων, τον πόλεμο και τις κακουχίες της ζωής της. Τα καλοκαίρια περιμενε τα παιδιά της και τα εγγόνια της, φτιάχνοντας τον κήπο με τα λαχανικά της. Πάντοτε περίμενε στην πόρτα με το τραπέζι στρωμένο με το ζεστό ζυματικό ψωμί, από τα χέρια της. Αναμνήσεις ζωής, γεμάτες αγάπη. Τι να θυμηθούμε, τα κακαμπόκια που έψηνε και τα έδινε με λαχτάρα στα εγγόνια της. Τα καρύδια, τα

κάστανα, τις πατάτες που μάζευε για να τα μοιράσει εξίσου στα παιδιά της! Μια γυναίκα, έξυπνη, περήφανη, υπομονετική, γεμάτη δίψα για τη ζωή, που αν ήξερε γράμματα θα είχε φτάσει πολύ ψηλά. Μια μάνα που στάθηκε αγέρωχα στα παιδιά της. Μια πεθερά που ποτέ δεν

αδίκησε, δεν ξεστόμισε πικρό λόγο. Μια γιαγιά που κράτησε και μεγάλωσε τα εγγόνια της με άπειρη αγάπη. Παντού ήταν μαζί τους, στο σχολείο, στους αγώνες, στις διακρίσεις τους, στις ορκωμοσίες τους. Ποτέ δεν έλειπε, ήταν στην πρώτη θέση και καμάρωνε. Τα λόγια είναι φτωχά για να περιγράψει κανείς το μεγαλείο της ψυχής της. Σε όλα τα ταξίδια, τις χαρές τις λύπες τις γιορτές μαζί της. Μεγάλωνε και μεγαλώνανε όλοι μαζί της. Τα τελευταία τσεσεράμισι χρόνια ταλαιπωρήθηκε, αλλά ακόμη και τότε και μέχρι το τέλος είχε απόλυτη υπομονή, ηρεμία, γαλήνη. Στα μάτια της τα καταγάλανα φαινόταν ο ουρανός, η θάλασσα, η λάμψη και ο ήλιος. Πόναγε και πόναναν όλοι μαζί της. Έσφιγγε το χέρι των παιδιών της γιατί δεν μπορούσε να μιλήσει.

Έφυγε σαν άγγελος την ημέρα των αγγέλων. Ήρθε στο χωριό της τη Νεράϊδα που λάτρεψε, στη γη που τόσο αγάπησε. Εμείς όλοι θα σε αγαπάμε πάντα. Θα είσαι μαζί μας σε κάθε στιγμή. Το σπίτι σου θα είναι πάντα ανοικτό στη Νεράϊδα. Θα καμαρώνεις από και ψηλά και θα προστατεύεις τη ζωή μας.

ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΟΥ
Η ΝΥΦΗ ΣΟΥ Ο ΓΑΜΠΡΟΣ ΣΟΥ
ΤΑ ΕΓΓΟΝΙΑ ΣΟΥ

Ηλίας Μονάντερος

Έφυγε από κοντά μας την Τρίτη 26 Γενάρη 2021 ο Ηλίας Μονάντερος μετά από επιδείνωση των προβλημάτων υγείας που αντιμετώπιζε.

Ο Ηλίας ήταν ένα από τα 6 παιδιά του Γεωργίου και Βασιλικής Μονάντερος. Μετά την Γιωργίτσα και την Σοφία γεννήθηκε ο Θανών και ακολούθησαν ο Τρύφωνας, ο Βαγγέλης και η Όλγα.

Διετέλεσε για πολλά χρόνια Πρόεδρος του Δασικού Συνεταιρισμού Νεράϊδας. Κανείς δασεργάτης δεν αντιμετώπιζε πρόβλημα μαζί του. Κατά τη θητεία του δεν παρουσιάστηκε οικονομικές ατασθαλίες. Κάθε καλοκαίρι αφιέρωνε πολύ χρόνο στην κοπή και το σκίσσιμο καυσόξυλων για το χειμώνα. Έρες αμέτρητες πάλυνε με τη βαριοπούλα και τις σφήνες. Είχε πάθος με τα καυσόξυλα.

Το τσεκούρι (λιάτα) το είχε πάντα μαζί του να κλαρίζει τα γίδια. Τον διέκρινε το χιούμορ και όταν έπαιζαν τετράδα στη δηλωτή, γύρω απ' το τραπέζι στήνονταν πανηγύρι. «Ντούκου» ήταν η συνηθισμένη ατάκα στα χαρτιά και το χτύπημα της ξερής.

Ο μπάρμπα-Ηλίας θα μας θυμίζει τον καλό γείτονα, το άριστο οικογενειάρχη τον τίμιο και τον εργατικό.

Ας είναι ελαφρύ το χώμα που τον σκεπάζει

Κώστας Η. Κουσάνας

Νίκος Καλές

Ο Νίκος Καλές, που έφυγε πρόσφατα, από πνευμονικό οίδημα ήταν ένας Σαρακατσάνος από το σόι των Καλédων οι οποίοι τα παλιά χρόνια έρχονταν στην Κοκκινόβρυση για ξεκαλοκαίριασμα να μεγάλα κοπάδια τους από την περιοχή του Αλμυρού.

Σπούδασε Νομικά καθώς και Οικονομικά. Υπήρξε μια ξεχωριστή προσωπικότητα. Διατέλεσε βουλευτής με την Ν.Δ. καθώς και υποψήφιος Νομάρχης Μαγνησίας.

Οι Καλédες ήταν κοινωνικοί άνθρωποι συμμετείχαν στις κοινωνικές εκδηλώσεις του χωριού το οποίο το θεωρούσαν και δικό τους χωριό. Πολλοί απ' το χωριό εκείνα τα χρόνια εργάστηκαν ως τσοπάνηδες στα κοπάδια τους.

Αν και εμείς στα χρόνια μας δεν τους γνωρίσαμε υπάρχει ένας σύνδεσμος μεταξύ των Καλédων και του χωριού μας.

Αυτά τα γράφω με τις πληροφορίες που μου έδωσε ο αγαπητός Ηλίας Σπινάσας.

Γιώργος Κ. Θάνος

ΝΙΚΟΣ ΜΑΚΡΗΣ

Συμπληρώθηκαν στις 27/02/21 ένας χρόνος χωρίς τον αγαπητό σε όλους μας Νίκο Μακρή. Δυστυχώς έφυγε νωρίς μπάρμπα Νίκο. Αλλά, άφησε με μεγάλα γράμματα τη λέξη ΚΑΛΟΣΥΝΗ σε όλη τη διάρκεια και την πορεία του έντιμου βίου σου. Σίγουρα πέρασες πολλά, όπως άλλωστε όλοι οι "ήρωες" της περιοχής μας στα δύσκολα χρόνια της Πατρίδας μας. Μα εσύ πόνοες λίγο παραπάνω και τελικά άφησες πίσω σου απογόνους αξίους της μεγαλοψυχίας σου. Θυμάμαι

πως ποτέ δεν έλειψε το χαμόγελο από τα χείλη σου και το ενδιαφέρον σου να ρωτάς για όλους! Τηλέφωνα στις γιορτές για εγκάρδιες ευχές, ζωντανή παρουσία στις εκδηλώσεις των γύρω χωριών, περίσσιο μεράκι στα πανηγύρια συνοδευόμενα από τα νόστιμα σφαχτά σου. Επίσης, στα τοπικά δρώμενα συμμετείχες με τον τρόπο σου, αθόρυβα μεν με άποψη δε. Και στην εφημερίδα του χωριού η αγάπη σου όμως υπήρξε αμέριστη.

Έζησες στον Μέγα Λάκκο όλα σου τα χρόνια και η φιλοξενία της οικογένειας σου στην περιοχή παραμένει ανεξίτηλη. Όσοι συνεργαστήκαμε μαζί σου, γνωρίζουμε και καλό είναι να πάρουμε από την τιμιότητα και την ειλικρίνεια σου. Αν με άκουγες, θα έλεγες έγραφα πολλά! Οι συγγενείς και οι φίλοι ξέρουν πως είναι πολύ λίγα...

Κώστας Πλατισούρης

ΜΕΛΙΣΣΟΚΟΜΙΑ

ΑΦΟΙ Π. ΚΑΡΑΜΕΤΟΥ

Μέλι-Βασιλικός-πολτός-γύρη-Πρόπολη παραγωγής μας

Γεώργιος Καραμέτος: 6978252592

Χρήστος Καραμέτος: 6978252592

N. Κρίκελλο Λαμίας

e-mail: melissokomiati@gmail.com

Στις αρχές

Αυγούστου

συγκεκριμένα στις 4 Αυγ. 2020, έφυγε από κοντά μας για πάντα ο αγαπημένος μας γαμπρός Γιώργος Ηλία Ζήσης, μετά από ολιγοήμερη νοσηλεία λόγω πνευμονικού οιδήματος στο Νοσοκομείο Καρδίτσας.

Δυστυχώς όμως, η πανδημία του κορωνοϊού δεν μας επέτρεψε να παρευρεθούμε στην κηδεία του, υπακούοντας βασικά στις εντολές της πολιτείας, αλλά και στην επιθυμία των παιδιών του.

Είναι όμως πολύ τραγικό και συνάμα λυπηρό το γεγονός, το να μην μπορείς να παρευρεθείς στην εξόδιο ακολουθία του γαμπρού σου, στον τελευταίο χαριετισμό, να μην μπορείς να δώσεις τον τελευταίο ασπασμό στον δικό σου άνθρωπο, να μην μπορείς να συμπαρασταθείς στον πόνο και στη λύπη της οικογένειάς του.

Λίγα λόγια όμως στη μνήμη του μεταστάντος.

Ο Γιώργος Ζήσης έφυγε από τη ζωή σε ηλικία 83 ετών. Γεννήθηκε στη Νεράϊδα και δεν έφυγε ποτέ από το χωριό στο οποίο υπηρέτησε ως Αγροφύλακας μέχρι την συνταξιοδότησή του. Έμεινε ορφανός από μητέρα νήπιο δύο-τριών ετών και στα τέσσερα χρόνια του έχασε και τον πατέρα του στον πόλεμο του '40 στην Αλβανία. Τον μεγάλωσε, μαζί με τις δυο αδελφές του η μητριά του, η μακαρίτισσα Κωνσταντό το γένος Σπινάσα. Ο μακαρίτης ο Γιώργος παρότι ορφανός από Μάνα και Πατέρα, μεγάλωσε καλά με τη μητριά του και για αυτό την θεωρούσε και την αντιμετώπιζε πάντα σαν πραγματική μητέρα. Της συμπαραστήθηκε μέχρι το θάνατό της.

Ο Γιώργος παντρεύτηκε το 1961 την Περσεφώνη Δημ. Θάνου με την οποία απέκτησε τρία παιδιά, την Ζωή, τον Ηλία και τον Δημήτρη. Εντύχησε να δει τα εγγόνια και από τα τρία παιδιά του

και δισέγγονο από την νεαρή του Ζωή. Υπήρξε άριστος οικογενειάρχης και υποδειγματικός σύζυγος και έχαιρε ιδιαίτερης εκτίμησης από όλους τους χωριανούς.

Το 1970 διορίστηκε Αγροφύλακας στην Κοινότητα Νεράϊδας και εξυπρέτησε κατά καιρούς και τα διπλανά χωριά. Κατά τη διάρκεια της θητείας του και κατά την άσκηση των καθηκόντων του ως Αγροφύλακας έδειξε ζήλο, εργατικότητα, τιμιότητα, ικανότητα συμβιβασμού και συνδιαλλαγής με τους χωριανούς. Κατόρθωνε πάντα χωρίς ακρότητες, χωρίς προστριβές με τους χωριανούς, με καλό και σωστό λόγο αλλά και σεβασμό στο νόμο και στο δίκαιο, να επιλύει τις αγροτικές διαφορές μεταξύ των χωριανών και να συμβάλλει στην αποκατάσταση των αγροτικών ζημιών. Με ευγένεια, με ευπρέπεια και με χαμόγελο κατάφερνε να συμβιβάζει τους χωριανούς μας χωρίς να καταφεύγει σε μηνύσεις και δικαστήρια. Ήταν σοβαρός, δίκαιος και αμερόληπτος στην εκτέλεση των καθηκόντων του, για αυτό νομίζουμε πως ήταν αγαπητός και αποδεκτός από όλους τους χωριανούς μας.

Για τον καλό του χαρακτήρα και για το ενδιαφέρον του για όλη μας την οικογένεια τον αγαπήσαμε ιδιαίτερα. Οι γονείς μας όσο ζούσαν τον αγαπούσαν και τον εκτιμούσαν πάρα πολύ, αλλά και ο ίδιος ανταπέδιδε με το παραπάνω τα ίδια αισθήματα για αυτούς.

Αγαπημένες μας Γιώργο λυπηθήκαμε αφάνταστα που δεν μπορούσαμε να σε αποχαιρετήσουμε στον οριστικό μας αποχωρισμό, στο ύστατο ταξίδι σου. Λυπηθήκαμε γιατί δεν μπορούσαμε να συμπαρασταθούμε στον πόνο και στη λύπη της οικογένειάς σου. Καλό παράδεισο ευχόμαστε, ο Μεγαλοδύναμος και Πολυεύσπλαχνος Θεός ας αναπαύσει τη ψυχή σου εν τόπω δικαίων. Το Νεραϊδίσιό χώμα που σε σκέπασε ας είναι ελαφρύ. Θα σε θυμόμαστε για πάντα.

Τα Κουνιάδια σου
Νίκος Δ. Θάνος-Γιώργος Δ. Θάνος-Λίνα Δ. Θάνου

ΥΠΟΒΟΛΗ ΔΗΛΩΣΕΩΝ ΣΤΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ

Για όλους του ΟΤΑ του νομού Καρδίτσας

Συγκεντρώνουμε τα απαραίτητα δικαιολογητικά

Εντοπίζουμε το ακίνητό σας

Υποβάλλουμε την δήλωση ιδιοκτησίας σας

ΒΑΣΙΛΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ

Αγρονόμος Τοπογράφος Μηχανικός

Αρτεσιανού 5 (4ος όροφος) Καρδίτσα

Τηλέφωνα: κιν. 6973310869, σταθ. 24410 21317

*Ο Βασίλης είναι γιός της Ρίτας Χρ. Δήμου και του Βάϊου Ελευθερίου, Διευθυντού Τεχνικών Υπηρεσιών του Δήμου μας που με κάθε τρόπο βοηθά το χωριό μας

Ο Όρκος του Ιπποκράτη

Ο Όρκος του Ιπποκράτη γράφτηκε από τον αρχαίο Έλληνα ιατρό τον 4ο αιώνα π.χ. και συγκαταλέγεται στα Άπαντα του Ιπποκράτη. Αποτελεί ορόσημο στην ανάληψη καθηκόντων ενός γιατρού, ορίζοντας τον γενικότερο σκοπό του.

Εδώ και πολλά χρόνια είναι γεγονός ότι ο όρκος του Ιπποκράτη έχει καταργηθεί από τις τελετές ορκωμοσίας σε Ιατρικές σχολές του εξωτερικού. Διότι θεωρήθηκε **παρωχημένος**, καθώς ο όρκος γίνεται σε Έλληνες Θεούς όπως ο Απόλλωνας κι ο Ασκληπιός, **απαγορεύει στον γιατρό να κάνει εγχειρήσεις, εκκρώσεις κι ευθανασία ή να συμμετέχει σε υποβοηθούμενη αυτοκτονία**. Έτσι όλοι οι γιατροί του κόσμου όταν αποφοιτήσουν **δεν δίνουν τον Όρκο του Ιπποκράτη**, αν και σε ορισμένες χώρες χρησιμοποιείται σαν **εθιμοτυπικό κατάλογο**. Για όσους νομίζουν ότι στην Ελληνική Ιατρική Σχολή Αθηνών, σήμερα, οι μέλλοντες ιατροί ξεκινούν την καριέρα τους δίνοντας τον αληθινό όρκο του Ιπποκράτη θ' απογοητευθούν. Ο όρκος που δίνουν οι πτυχιούχοι της Ιατρικής Σχολής Αθηνών του Εθνικού Καποδιστριακού Παν/μίου είναι το εξής θρησκευτικό κατασκευάσμα:

«Του πτυχίου της Ιατρικής αξιωθείς, όρκον ομνύνω προ του Πρυτάνεως και του Προέδρου της Ιατρικής Σχολής και πίστιν καθομολογώ τήνδε: Από του **ιερού περιβάλου του σεπτού τούτου τεμένου των Μουσών** εξερχόμενος κατ' επισημήν βίωσμαι, ασκών ταύτην **δίκην θρησκείας** εν πνεύματι και αληθεία. Ούτω χρήσιμον εμαυτὸν καταστήσω προς πάντας τους δασμένους της εμῆς αρωγῆς, και εν πάση ανθρώπων κοινωνίας αεί προν ειρήνην και χρησιμότητα βίων συντελέσω, βαίνων εν ευθεία του βίου οδῷ, προς την αλήθειαν και το δίκαιον αποβλέπων και τον βίον ανυψών εις τύπον αρετῆς υπό την σκέπην της σοφίας. Ταύτην την επαγγελίαν επιτελούντι εἰς μοι, συν τη ευλογία των εμών καθηγητῶν και πεφιλημένων δασκάλων, ο Θεὸς εν τῷ βίῳ βοηθός»

Αυτό το κείμενο αντικατέστησε τον Όρκο του Ιπποκράτη.

Για την ιστορία να πούμε ότι το Ασκληπιείο στην Κω -εκεί που σήμερα για τουριστικούς λόγους διαβάζουν τον αυθεντικό Λόγο του Ιπποκράτη- κατέκαψε και κατέστρεψε ο βυζαντινός Αυτοκράτορας Θεοδόσιος τον 4ο αιώνα.

«Ὁμνυμι Ἀπόλλωνα ἱητρὸν, και Ασκληπιὸν, καὶ Ὑγίαν, καὶ Πανάκειαν, καὶ θεοὺς πάντας τε καὶ πάσας, ἵστωρας ποιούμενος, ἐπιτελέα ποιήσῃς κατὰ δύναμιν και κρίσιν ἐμὴν ὅρκον τόνδε καὶ συγγραφὴν τήνδε. Ἠγῆσασθαι μὲν τὸν διδάξαντά με τὴν τέχνην ταύτην ἴσα γενέτησιν ἐμοῖσι, καὶ βίου κοινωνήσασθαι, καὶ χρεῶν χρηρίζοντι μετάδοσιν ποιήσασθαι, καὶ γένος τὸ ἐξ ωὔτεος ἀδελφοῖς ἴσον ἐπικρινέειν ἄρρεσι, καὶ διδάξαι τὴν τέχνην ταύτην, ἣν χρηρίζωσι μανθάνειν, ἄνευ μισθοῦ καὶ συγγραφῆς, παραγγελίης τε καὶ ἀκροήσιος καὶ τῆς λοιπῆς ἀπάσης μαθήσιος μετάδοσιν ποιήσασθαι υἱοῖσί τε ἐμοῖσι, καὶ τοῖσι τοῦ ἐμὲ διδάξαντος, καὶ μαθηταῖσι συγγεγραμμένοις τε καὶ ὠρτισμένοις νόμῳ ἱητρικῷ, ἄλλῳ δὲ οὐδενί. Διαιτήμασί τε χρήσομαι ἐπ' ὠφελείῃ καμνόντων κατὰ δύναμιν καὶ κρίσιν ἐμὴν, ἐπὶ δηλήσει δὲ καὶ ἀδικίῃ εἴρξιν. Οὐ δώσω δὲ οὐδὲ φάρμακον οὐδενὶ αἰτηθεὶς θανάσιμον, οὐδὲ ὕφην ἡγήσομαι ξυμβουλίην τοίῳδε. Ὅμοίως δὲ οὐδὲ γυναικὶ πρῶτον φθόριον δώσω. Ἀγνῶς δὲ καὶ ὁσίως διατηρήσω βίον τὸν ἐμὸν καὶ τέχνην τὴν ἐμὴν. Οὐ τεμέω δὲ οὐδὲ μὴν λιθιῶντας, ἐκχωρήσω δὲ ἐργάτησιν ἀνδράσι πρῆξιός τῆσδε. Ἐς οἰκίας δὲ ὁκόσας ἂν ἐσίω, ἐσελεύσομαι ἐπ' ὠφελείῃ καμνόντων, ἐκτὸς ἐὼν πάσης ἀδικίης ἐκούσῃς καὶ φθορίης, τῆς τε ἄλλης καὶ ἀφροδισίων ἔργων ἐπὶ τε γυναικείων σωματῶν καὶ ἀνδρώων, ἐλευθέρων τε καὶ δούλων. Ἄ ὃ' ἂν ἐν θεραπείῃ ἢ ἴδω, ἢ ἀκούσω, ἢ καὶ ἄνευ θεραπήης κατὰ βίον ἀνθρώπων, ἃ μὴ χρή ποτε ἐκλαλέεσθαι ἐξω, σιγήσομαι, ἄρρητα ἡγεύμενος εἶναι τὰ τοιαῦτα. Ὅρκον μὲν οὖν μοι τόνδε ἐπιτελέα ποιέοντι, καὶ μὴ ξυγχέοντι, εἴη ἐπαύρασθαι καὶ βίου καὶ τέχνης δοξαζομένῳ παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ἐς τὸν αἰεὶ χρόνον. παραβαίνοντι δὲ καὶ ἐπιορκούντι, τάναντία τούτων.»

«Ὁρκίζομαι στον Θεό Απόλλωνα τον ιατρό και στον Θεό Ασκληπιό και στην Υγεία και στην Πανάκεια και επικαλούμενος την μαρτυρία όλων των Θεών ότι θα εκτελέσω κατὰ τὴν δύναμιν και τὴν κρίσιν μου τον ὅρκο αυτών και την συμφωνία αυτή. Να θεωρώ τον διδάσκαλό μου της ιατρικής τέχνης ἴσο με τους γονείς μου και την κοινωνία του βίου μου. Και όταν χρειάζεται χρήματα να μοιράζομαι μαζί του τα δικά μου. Να θεωρώ την οικογένειά του ἀδελφία μου και να τους διδάσκω αυτήν την τέχνη αν θέλουν να την μάθουν χωρίς δίδακτρα ἢ ἄλλη συμφωνία. Να μεταδίδω τους κανόνες ηθικής, την προφορική διδασκαλία και όλες τις ἄλλες ιατρικές γνώσεις στους γιους μου, στους γιους του δασκάλου μου και στους εγγεγραμμένους μαθητές που πήραν τον ιατρικό ὅρκο, ἀλλὰ σε κανέναν ἄλλο.

Θα χρησιμοποιῶ την θεραπεία για να βοηθήσω τους ασθενείς κατὰ τὴν δύναμιν και τὴν κρίσιν μου, ἀλλὰ ποτέ για να βλάψω ἢ να ἀδικήσω. Ούτε θα δίνω θανατηφόρο φάρμακο σε κάποιον που θα μου το ζητήσει, οὔτε θα του κάνω μια τέτοια υπόδειξη. Παρομοίως, δεν θα ἐμπιστευτώ σε ἔγκυο μέσο που προκαλεῖ ἔκτρωση. Θα διατηρῶ ἀγνή και ἀσιπλή και τὴν ζωὴ και τὴν τέχνη μου. Δεν θα χρησιμοποιῶ νυστέρι οὔτε σε αὐτοὺς που πάσχουν ἀπὸ λιθίαση, ἀλλὰ θα παραχωρῶ τὴν εργασία αὐτὴ στους ἐιδικοὺς της τέχνης.

Σε ὅσα σπῖτα πηγαίνω, θα μπαίνω για να βοηθήσω τους ασθενείς και θα ἀπέχω ἀπὸ οποιαδήποτε ἐσκεμμένη βλάβη και φθορά, και ἰδίως ἀπὸ γενετήσιες πράξεις με ἄνδρες και γυναίκες, ἐλεύθερους και δούλους. Και ὅσα τυχὸν βλέπω ἢ ἀκούω κατὰ τὴν διάρκεια της θεραπείας ἢ καὶ πέρα ἀπὸ τις επαγγελματικές μου ἀσχολίες στην καθημερινή μου ζωὴ, αὐτὰ που δεν πρέπει να μαθευτοῦν παραέξω δεν θα τα κοινοποιῶ, θεωρώντας τα θέματα αὐτὰ μυστικά. Αν τηρῶ τον ὅρκο αὐτὸ και δεν τον παραβῶ, ἀς χαίρω πάντοτε ὑπολήψεως ἀνάμεσα στους ἀνθρώπους για τὴν ζωὴ και για τὴν τέχνη μου. Αν ὅμως τον παραβῶ και ἐπιορκήσω, ἀς πάθω τα ἀντίθετα.»

Ιστορία

Οι πρώτες αναφορές έρχονται από την Κίνα, όπου η χρήση της καμπάνας είναι γνωστή πολύ πριν από το 1000 π.Χ.

Αναφορές έχουμε επίσης από την αρχαία εποχή, από τους λαούς της Μεσογείου για την εμφάνιση τεμαχίων μετάλλου τα οποία κρούονταν με μεταλλική ή ξύλινη ράβδο στις διάφορες τελετές και συναθροίσεις με σκοπό την συγκέντρωση του λαού. Η χρήση τους ήταν παρόμοια με αυτή του γνωστού μας σήμερα σήμαντρου.

Η χρήση των καμπανών για λειτουργική χρήση στην Δυτική Εκκλησία εισήχθη επί Πάπα Ρώμης Σαβινιανού το 604 μ.Χ. Το όνομα «καμπάνα» προήλθε από την περιοχή «Καμπανία» της Ιταλίας όπου κατασκευάσθηκαν οι πρώτες καμπάνες.

Από τον 7ο αιώνα (701-800) στο Βυζάντιο ήταν σε χρήση στους Χριστιανικούς ναούς, μια χονδροειδής κατασκευή τύπου καμπάνας. Οι χρονολογικοί του Βυζαντίου θεωρούν, ότι οι καμπάνες συγκαταλέγονται στα ιερά σκεύη της Εκκλησίας, όταν ο Δούκας της Βενετίας Ούρσος χάρισε στον Αυτοκράτορα του Βυζαντίου, δώδεκα

μεγάλες καμπάνες σαν ανταπόδοση τιμητικού αξιώματος που έλαβε για την κατατρόπωση των Αράβων στην Δαλματία. Από τότε η καμπάνα αποτελεί θρησκευτικό σύμβολο των Ελλήνων, με εξαίρεση στα χρόνια της Τουρκοκρατίας όπου απαγορεύτηκε η χρήση της καμπάνας για να μην ταρασσεται ο ύπνος των νεκρών Μουσουλμάνων, σύμφωνα με τις δικές τους θρησκευτικές αντιλήψεις.

Η χρήση της καμπάνας

Η κύρια χρήση της είναι η μεταφορά μηνύματος. Τοποθετημένες ψηλά στα κωδωνοστάσια και στα παρατηρητήρια των φρουριών για να ακούγεται ο ήχος τους σε μεγαλύτερη απόσταση μεταφέρουν ανάλογα με τον παλμό τους, ειδοποιήσεις κινδύνου, συγκέντρωσης, χαράς, λύπης κ.α.

Διαδεδομένη υπήρξε η χρησιμοποίηση της στους μεσαιωνικούς και μετέπειτα χρόνους στα ρολόγια των πόλεων.

Καμπάνες συναντούμε στις πύλες των Ινδουιστικών και Βουδιστικών ναών της Ασίας.

Ορθόδοξη Χριστιανική Εκκλησιαστική χρήση

Η χρήση (κρούση) των καμπανών γίνεται

Η ΚΑΜΠΑΝΑ

Στα παλιότερα χρόνια στο χωριό μας, την Νεράϊδα, γινόταν χρήση της καμπάνας και για την προσέλευση των μαθητών στο σχολείο. Προς τούτο ένας μαθητής συνήθως που έμεινε κοντά στην εκκλησία ήταν υπεύθυνος να χτυπά την καμπάνα το πρωί (με το χαρακτηριστικό χτύπο νταν-νταν-νταν ... και στο τέλος μετά από μια μικρή διακοπή ένα επί πλέον νταν), οι πιο παλιοί το θυμούνται.

Επίσης με τον ήχο της καμπάνας καλούσε ο δασικός τους κατοίκους, απ' όσο θυμάμαι και για πᾶνε να κόψουν μπάτσα (κλαδιά ελάτης για τους νεότερους-τροφές των αιγοπροβάτων) το χειμώνα, όπως επίσης και για προσωπική εργασία (η προσωπική εργασία ήταν ένας παλιότερος θεσμός για τον οποίο θα αναφερθούμε κάποια άλλη φορά.)

στις εξής περιπτώσεις: (α) Έναρξη Εσπερινού, Όρθρου και Θείας Λειτουργίας. (β) Έξοδος και επάνοδος Λιτανείας στο Ναό. (γ) Εκδήλωση πένθους της Εκκλησίας, όπως για Τα Άγια Πάθη ή θάνατο και κηδεία Ιεράρχου. (δ) Υποδοχή Επισκόπου. (ε) Αναγγελία θανάτου Ορθοδόξου Χριστιανού και ἄλλες Εκκλησιαστικές αιτίες.

Επίσης γίνεται χρήση για (α) κοσμικά και ταυτόχρονα εκκλησιαστικά γεγονότα, όπως νίκες του στρατού υπέρ πίστεως και πατρίδος. Τέτοιες κωδονοκρουσίες έγιναν κατὰ τὴν κατάληψη της Θεσσαλονίκης τὴν 26η Οκτωβρίου 1912 και κατὰ τὴν κατάληψη της Κορυτσάς τὴν 22 Νοεμβρίου 1940. (β) Καθαράς κοσμικά γεγονότα, όπως σήμανση του μεσημεριού, εορτασμό πολιτικών γεγονότων, σύγκληση κοινοτικών αρχών, για πυρκαγιά ή ἄλλες περιπτώσεις ανάγκης, ἄλλες κοσμικές εκδηλώσεις που δεν ἀπάδουν ἀπὸ τα Εκκλησιαστικά ήθη.

Η κατασκευή

Η τέχνη της καμπάνας θα υπάρχει όσο θα υπάρχει και η θρησκεία μας. Αυτό υποστηρίζουν, οι ελάχιστοι όμως, εναπομείναντες «καμπανάδες». Ἀλλῶστε οι καμπάνες δεν κρατοῦν αἰῶνα και χρειαζονται ἀνανέ-

ωση. Συνήθως ἀντέχουν για 30-40 χρόνια, ἀνάλογα με τὴ μεταχείριση. Στα χωριά φθείρονται πιο πολύ γιατί είναι εκτεθειμένες στις καιρικές συνθήκες και η χρήση τους είναι μεγαλύτερη γιατί εκτός ἀπὸ τα θρησκευτικά, χτυποῦν και για κοσμικά γεγονότα.

Για τὴν κατασκευή της καμπάνας, χρειάζεται πρώτα απ' ὅλα καλὸ μέταλλο, δηλαδή σωστή ἀναλογία χαλκού και κασσίτερου. Επίσης χρειάζεται σωστό χτίσιμο, σωστό καλούπωμα, καλὸ ψήσιμο και καλὴ χύτευση. Η δουλειά του καμπανᾶ είναι υπερβολικά εξειδικευμένη και δύσκολη, αφοῦ και η παραμικρὴ λεπτομέρεια μπορεί να ἐπηρεάσει τὸ ἀποτέλεσμα. Για τὴν κατασκευή μιας καμπάνας 500 κιλών, χρειάζεται πέντε ἡμέρες ἐντατικής δουλειᾶς, μέχρι ο τεχνίτης να φτάσει στην τελευταία και σπουδαιότερη φάση που είναι η χύτευση. Η καμπάνα ἐδῶ και αἰῶνες ἀποτελεῖ ἕνα ἀπὸ τα πιο σημαντικά ἔργα ἐκκλησιαστικῆς τέχνης. Οι ἴχοι της καμπάνας, που ἀκολουθοῦν κάποιους σταθεροὺς κώδικες κωδονοκρουστών, θα συνεχίζουν να χτυποῦν μεταφέροντας ὄχι μόνο θρησκευτικά μηνύματα ἀλλὰ και πνευματικά, ὅπως χαρά, λύπη, ἐνθάρρυνση, παρηγορία και ἐλπίδα.

ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ

Αν κάποιος αναγνώστης έχει ηχογραφημένο τον ήχο της καμπάνας της εκκλησίας του Αγ. Γεωργίου, όταν χτυπούσε για Εκκλησιασμό, να μας τον δώσει να τον αναρτήσουμε ως ηχητικό στην ιστοσελίδα του χωριού μας.

ΑΘΛΗΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΤΑΕ-ΚΒΟ-ΝΤΟ

ΝΕΑΣ ΑΜΠΛΙΑΝΗΣ ΛΑΜΙΑΣ
ΑΘΗΝΩΝ 87 ΛΑΜΙΑ
ΤΗΛ. 22310 44248
ΚΙΝ. 6981035792- 6951164185
ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΠΑΚΟΓΕΩΡΓΟΥ

ΚΡΑΣΙΑ ΚΑΡΑΒΑΝΑ

Ευάγγελος Καραβάνας
Δαφνοσπηλιά Καρδίτσας
Οινοπωλείο: Σπ. Μήλιου & Περικλέους,
Ηλιοπούλη Τηλ.: 210 9719491
Οινοποιείο: (Καρδίτσα): 2441 0 69551
www.krasiakaravana.gr

Γεώργιος Ν. Κατσούλης

Ενδοκρινολόγος-
Διαβητολόγος

Πτυχιούχος Ιατρικής σχολής
ΑΠΘ

Ειδικευθείς εις ΓΠΝΑ
«Αλεξάνδρα»

Γρ. Λαμπράκη 17 Καρδίτσα
Τηλ. 24410 79005
Κιν. 6972176648
e-mail:
georgioskatsoulismd@yahoo.gr

Γεωργία Τσέλιου- Κατσούλη

Ρευματολόγος

Πτυχιούχος Ιατρικής σχολής ΑΠΘ

Ειδικευθείσα στη Ρευματολογική κλινική του ΓΝΑ «Γ. Γεννηματάς»
Μετεκπαιδευθείσα στα μεταβολικά νοσήματα των οστών & την οστεοπόρωση

Γρ. Λαμπράκη 17 Καρδίτσα
Τηλ. 24410 79001-6909279807
e-mail:
georgitselioumd@yahoo.gr

ΜΙΑ ΠΡΟΤΑΣΗ-ΕΝΑΣ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΟΣ

■ Μια πρόταση προς τον εφημέριό μας και το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο. Να διερευνηθεί αν είναι εφικτό να χτυπά η καμπάνα της εκκλησίας του Αγ. Γεωργίου κατὰ τον εκκλησιασμό με τον παραδοσιακό χαρακτηριστικό τρόπο. Φυσικά όχι χειροκίνητα ἀλλὰ με ηλεκτρομηχανικά μέσα.

■ Ας θέσουμε ἐδῶ και ἕνα προβληματισμὸ που ἀφορὰ τὴν ἔνταση του ἡχου, πρωτίστως του ρολογιού, κυρίως για τους μήνες που τα περίεξη εκκλησία σπῖτα κατοικοῦνται ἀλλὰ και κατὰ τις ὥρες κοινῆς ησυχίας. Επειδὴ τὸ ἐπίπεδο θορύβου που ἀντέχει ο ἄνθρωπος σε συνδυασμὸ με τὸ ἀνώτατο ἐπιτρεπόμενο ὅριο που είναι 50 ντεσιμπέλ (μονάδα μέτρησης ἔντασης του ἡχου) η καμπάνα και ἰδίως τὸ ρολοὶ της εκκλησίας να ρυθμισθοῦν σε φυσιολογικά ἐπίπεδα (50 db).

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΜΕΝΑ ΔΩΜΑΤΙΑ

«Η Γωνιά της Λίνας»

Λυρίτση-Χατζοπούλου Αποστολία (Λίνα)

Αγ. Νικόλαος (Λάσπη) Ευρυτανίας

Τηλ. 22370 22040 FAX: 22370 21175

ΚΙΝ.: 697 3336388 Site www.igoniatislinas.gr

*Η Αποστολία (Λίνα) είναι κόρη της Αθανασίας και του Νίκου Λυρίτση από τον Μεγαλάκκο

Η επεξεργασία του μαλλιού από το κούρεμα ως τον αργαλειό

Στο παρόν άρθρο θα αναφερθούμε στον αργαλειό και το μαλλί. Ειδικότερα με το μαλλί των προβάτων διότι αυτό ήταν το πιο επεξεργάσιμο και το χρησιμοποιούσαν για στις περισσότερες εφαρμογές. Το αντίστοιχο μαλλί των γιδιών περιοριζόταν στην κατασκευή καπών καθώς και πρόχειρων στροσιδιών τα λεγόμενα τραγότσιλα.

Το κούρεμα, των προβάτων, γινόταν από τις αρχές Μαΐου μέχρι τα

μαλλιού σε νήμα.

Τα λανάρια ήταν

ξύλινα και είχαν συρμάτινα δόντια ή χονδρά σιδερένια καρφιά. Αυτή η διαδικασία τα μετέπειτα χρόνια γινόταν στην πόλη σε ειδικά εργαστήρια.

Με το λανάρισμα τα μαλλιά ξαίνονταν και τακτοποιούνταν. Τότε γινόταν και το διάλεγμα. Χώριζαν τα μακριά μαλλιά, που ήταν κατάλληλα για καρπέτες και φλοκάτες. Τα κοντά μαλλιά, τα χρησιμοποιούσαν για την κατασκευή των σκουτιών, των κιλιμιών και των άλλων υφαντών αυτού του είδους.

Το γνέσιμο γινόταν με τρία κλωστικά εργαλεία: Τη ρόκα, το αδράχτι και το σφοντύλι.

Η ρόκα. Ήταν ένα απλό εργαλείο με το οποίο οι γιαγιάδες μας έφτιαχναν το νήμα για το ρουχισμό του σπιτιού, που δεν άλλαξε στη μορφή του και δεν εγκαταλείφθηκε για χιλιετίες, παρά μόνο πριν από 40-50 χρόνια.

Πάνω στη ρόκα στερέωναν τις τουλούπες για να τις γνέσουν.

Μια ξύλινη διχάλα με συνολικό μήκος γύρω στους ογδόντα πόντους ήταν στην απλούστερη μορφή της η ρόκα. Οι μερακλήδες όμως έφτιαχναν περίτεχνες ρόκες με διάφορα κεντρίδια πάνω στο ξύλο της ρόκας. Εκεί έμπαινε η «τουλούπα», (τλούπα) το ξασμένο μαλλί με άλλα λόγια.

Είναι επίσης γνωστό και το δημοτικό τραγούδι που μιλάει για τη ρόκα.

«Πάρε Μαριώ μ' τη ρόκα σου, Ωχ, κι έλα τη φράχτη-φράχτη Βάσανα πω' χει η αγάπη! Πάρε, Μαριώ μ' τη ρόκα σου Ωχ, κι εγώ τον ταμπούρα μου Βάσανα πω' χει η καρδιά μου.»

Το αδράχτι, ήταν κατασκευασμένο από ξύλο και έμοιαζε με λαμπάδα. Στο επάνω άκρο είχε ένα λεπτό άγκιστρο, για να αγκιστρώνεται το νήμα και στο κάτω μέρος προσαρμοζόταν το σφοντύλι.

Το σφοντύλι ήταν ένα στρογγυλό και πλακουδερό ξύλο με διάμετρο

ΑΠΟ ΤΟ ΜΑΛΛΙ ΣΤΟ ΥΦΑΣΜΑ

γύρω στους έξι πόντους, που με το βάρος του έδινε τη δυνατότητα στο αδράχτι να γυρίζει γρήγορα και να στρίβει το μαλλί.

Το γνέσιμο.

Κύριο στάδιο της υφαντικής προεργασίας, είναι το γνέσιμο. Το γνέσιμο του μαλλιού, ήταν μια χρονοβόρα διαδικασία και η εργασία αυτή απαιτούσε πολύ υπομονή, προκειμένου να παραχθεί λεπτό νήμα.

Έτσι οι γυναίκες έπρεπε να κλέβουν χρόνο για το γνέσιμο, από άλλες εργασίες, ιδιαίτερα αν αυτές ήταν στην ύπαιθρο. Αναγκαστικά, το γνέσιμο έπρεπε να συνδυάζεται με άλλες οικιακές ή αγροτικές δραστηριότητες. Μπορούσαν να γνέθουν όρθιες ή καθιστές ακόμη και περπατώντας. Η ρόκα δεν τις καθήλωνε στην ίδια θέση, όπως τις καθήλωνε ο αργαλειός. Έπαιρναν τη ρόκα τους και γύριζαν από πόρτα σε πόρτα και από γειτονιά σε γειτονιά.

Έκαναν τη βόλτα τους, μάθαιναν τα νέα του χωριού και παράλληλα γινόταν και η δουλειά τους.

Οι γνέστρες στερέωναν τη ρόκα στη ζώνη της φουστάνας τους ή κάτω από τη μασχάλη τους.

Από το λαναρισμένο μαλλί έπαιρναν μια ποσότητα, την τουλούπα και την περνούσαν στη ρόκα, (ηλακάτη).

Με το αριστερό χέρι τραβούσαν απαλά λίγο μαλλί από το κάτω μέρος της τουλούπας, που ήταν στερεωμένη στη ρόκα, το έστρωναν με τα δάχτυλά τους και το έστριβαν, μετά πάλι το έστριβαν με τον αντίχειρα και το δείκτη του δεξιού χεριού κι έδεναν την αρχή του νήματος στο αδράχτι. Στη συνέχεια, γύριζαν δυνατά το αδράχτι όπως γυρίζουμε τη σβούρα και έτσι λίγο-λίγο το μαλλί περιστρεφόταν και γίνονταν κλωστή. Η περιστροφή του αδραχτιού επιτυγχάνονταν με τη βοήθεια του σφοντυλιού, ανάποδος κίνος με τρύπα στη μέση για να μπαίνει το αδράχτι.

Αν το νήμα το ήθελαν χονδρό, έπαιναν περισσότερες φορές μαλλί. Αν το ήθελαν λεπτό, έπαιναν λιγότερο.

Η άριστη και έμπειρη κλωστρία, είχε τη δυνατότητα να παράγει λεπτοκαμωμένη, καλοστριμμένη και ομοιόμορφη κλωστή.

Οι γνέστρες συνέχιζαν να τραβούν πάλι μαλλί από τη ρόκα, ξαναέστρι-

Αδράχτι και σφοντύλι

βαν, τύλιγαν κι έτσι συνεχιζόταν το γνέσιμο. Όταν γέμιζε το αδράχτι έπρεπε να βγάλουν την κλωστή για να μπορέσουν να γνέσουν κι άλλο. Γι' αυτό είχαν το τυλιγάδι. Το "τυλιγάδι", ήταν ένα ξύλο μακρύ, μια πήχη περίπου, που είχε διχάλες στις δυο του άκρες. Αν δεν είχαν τυλιγάδι μπορούσαν να το κάνουν και με τα χέρια τους χρησιμοποιώντας τη διχάλα που σχηματίζει ο αντίχειρας και ο δείκτης με τον αγκώνα. Έτσι η κλωστή γινόταν μια κουλούρα.

Το βάψιμο των κλωστών

Οι κλωστές βάφονταν σε κουλούρες και βέβαια βάφονταν μόνο όσες ήταν από άσπρα μαλλιά. Τα φυσικά μαύρα, τα "λάια", βάφονταν τις περισσότερες φορές μαύρα.

Πριν βαφεί το μαλλί έπρεπε να υποστεί μια ειδική κατεργασία, που στη σημερινή επιστημονική γλώσσα λέγεται πρόστυψη. Με διάφορα λουτρά προετοίμαζαν το μαλλί να δεχθεί στέρεα τις χρωστικές ουσίες. Καταστάλαγμα στάχτης, διάλυση στύψης ή αλατιού χρησιμοποιούνταν για τα λουτρά αυτά. Αφού το νήμα στράγγιζε, βαφόταν σε βραστό νερό. Πολιότερα οι χρωστικές ουσίες ήταν φυτικές: το ριζάρι για το κόκκινο χρώμα, ο μέλεγος για το πράσινο, οι φλούδες της καρυδιάς για το καφέ, οι γαζίες για το κίτρινο, η φλούδα του πεύκου για το ανοιχτό καφέ, το λουλάκι για το γαλάζιο. Επιτυγχάνονταν έτσι στέρεοι χρωμα-

τισμοί, αλλά παρουσίαζαν δυσκολίες στην εύρεση του ακριβούς τόνου. Οι καιρικές συνθήκες της χρονιάς, η σύσταση του εδάφους, η σκληρότητα του νερού, επιδρούσαν στην περιεκτικότητα του διαλύματος σε χρωστικές ουσίες. Έτσι οι συνταγές δεν ήταν σταθερές και η επιτυχία της βαφής εξαρτιόταν από την ικανότητα της τεχνίτριας να βρει το σωστό τόνο. Αργότερα χρησιμοποιήθηκαν οι μπογιές του εμπορίου, που, όταν ήταν καλής ποιότητας, έδιναν σίγουρο και σταθερό αποτέλεσμα.

Για τη σταθεροποίηση των χρωμάτων γινόταν το "στυψισμα", δηλαδή τελικό λουτρό των βαμμένων νημάτων σε διάλυση στύψης.

Μετά το στέγνωμα, τα μαλλιά, ήταν έτοιμα για την ύφανση, που γινόταν στον "ξύλινο" αργαλειό. Πρώτα όμως οι κουλούρες θα πήγαιναν στην ανέμη και με το ροδάκι θα τυλίγονταν στα μασούρια για να πάνε για ύφανση. Έμπαιναν λοιπόν στην ανέμη που μπορούσε να περιστρεφεται γύρω από έναν κάθε-

το άξονα και μαζεύονταν στα μασούρια.

"Κόκκινη κλωστή δεμένη, στην ανέμη τυλιγμένη, δώσ' της κλότσο να γυρίσει, παραμύθι ν' αρχινίσει..."

Τα μασούρια ήταν μικρά κυλινδρικά ξυλαράκια περίπου 15 εκατοστά που ήταν τρύπια κατά μήκος. Τα μασούρια αυτά γύριζαν με τη βοήθεια του ροδανιού και η κλωστή τυλιγόταν γύρω από το μασούρι.

Το ροδάκι ήταν μια ρόδα που γύριζε με το χέρι γύρω από ένα άξονα. Έτσι που γύριζε μετέδιδε την κίνηση με ένα σκονί στο μασούρι κι έτσι τυλιγόταν η κλωστή. Τα μασούρια τώρα ήταν έτοιμα να πάνε για να χρησιμοποιηθούν στον αργαλειό.

Τα γραφόμενα για το άρθρο «ΑΠΟ ΤΟ ΜΑΛΛΙ ΣΤΟ ΥΦΑΣΜΑ» κλπ γράφτηκαν και με τη πολύτιμες πληροφορίες της Αλίκης Σπινάσα-Διμού.

Ο αργαλειός

Το πιο απαραίτητο και το πιο πολύτιμο εργαλείο για την κάθε νοικοκυρά ήταν ο αργαλειός. Αποτελούσε μέρος της ίδιας της ζωής και δεν έλειπε σχεδόν από κανένα σπίτι. Έχοντας αργαλειό στο σπίτι της, κάθε αγροτική οικογένεια, ήταν σαν να είχε στη δουλειά της ένα ατομικό υφαντουργικό εργαστήριο, που κάλυπτε όλες τις ανάγκες σε είδη ρουχισμού και κλινοσκεπασμάτων.

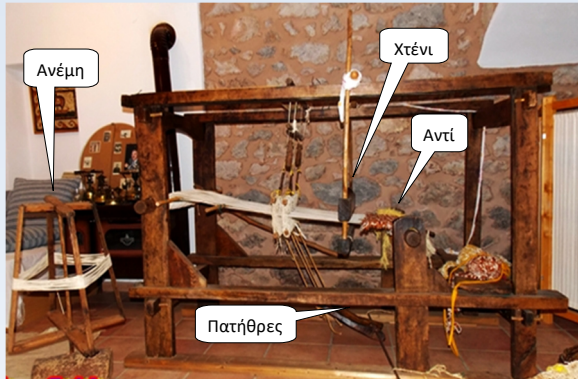
Το στήσιμο του αργαλειού

Το στήσιμο του αργαλειού δεν ήταν και τόσο εύκολη υπόθεση. Ήθελε σταθερότητα και ζύγισμα, για να μη μετατοπίζεται με τα τραντάγματα από τις κινήσεις που έκανε η νοικοκυρά. Στα περισσότερα σπίτια του χωριού ο αργαλειός ήταν μόνιμα στημένος, κάτω από χαγιάτια (μπαλκόνια), στο κατώ δίπλα πάντα από παράθυρο και προσωρινά πολλές φορές στην άκρη του δωματίου στο σπίτι. Ο αργαλειός ήταν μια απλή κατασκευή από ξύλο, ορθογώνιας διατομής μακρόστενων καδρονιών. Αποτελείτο από πολλά εξαρτήματα, που όταν συναρμολογούνταν και τοποθετούνταν το στημόνι, ήταν έτοιμος για την ύφανση.

Εξαρτήματα του αργαλειού

•Αντιά: δύο στρογγυλά ξύλα με διάμετρο 10-15 εκατοστών που στο ένα άκρο έχουν τετράγωνη κατάληξη με τέσσερις τρύπες.

Το μπροστινό αντί, που βρισκόταν στο μέρος που καθόταν η υφάντρια (μπροσταντί), είχε κατά μήκος του μια σχισμή απ' όπου περνούσε το υφάδι και στην άκρη του είχε τρύπες,

θα χρησιμοποιήσει η υφάντρια για να κάνουν το πανί. Η διαφορά του με το αντί είναι ότι αυτό δεν έχει τη σχισμή κατά μήκος του.

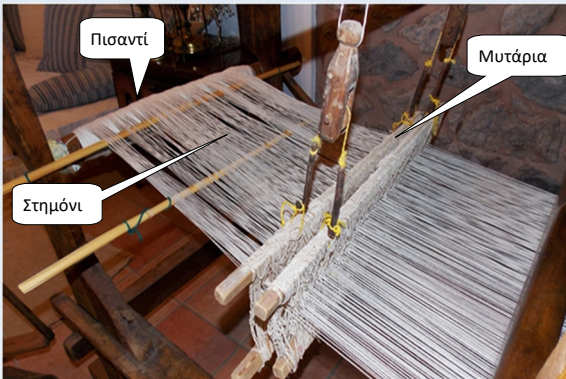
•Στημόνι: Μετά το πيسانτί και πηγαίνοντας προς την υφάντρια. Είχε δυο βέργες τοποθετημένες ανάμεσα στις κλωστές του για να μπορεί να ανοίγει καλύτερα και να περνάει η γυναίκα τη σαίτα. Τα ξύλα αυτά λέγονταν σταυροβέργες και εμπόδιζαν τις κλωστές να μπερδευτούν.

•Κουρούνα: κοντόχοντρο κυλινδρικό ξύλο που στηρίζει το «προσταντί» και το συγκρατεί.

•Ποταμίστρα: μακρύ κυλινδρικό ξύλο που στηρίζει και συγκρατεί το «πισαντί».

•Χτένι: παραλληλόγραμμο με ύψος 10-12 εκατοστά περίπου, με πλήθος από λεπτά δόντια από καλάμι που προσαρμόζονται σε δύο στενά παράλληλα καλάμια ή ξύλα. Ήταν σα χτένα μόνο που ήταν κλειστό και από τις δύο πλευρές. Ανάμεσα από τις σχισμές ίσα-

ίσα να περνούσαν οι κλωστές του στημονιού. Το άνοιγμα που άφηναν τα καλαμάκια χαρακτήριζε τα χτένια σε: 1) Δασόχτενα (δασιά υφάσματα - πουκάμισα και σκουτιά), 2) Ρασόχτενα (για τα ράσα των παπάρδων) και 3) Πανόχτενα (για λινόπανα, αντρομίδες, βελάντζες, κιλίμια, κάπες, σαγίσματα) και λοιπά. Το χτένι έμπαινε σε μια θήκη που το στερέωνε κι έτσι η υφάντρα το κτύπαγε με όση δύνα-

μη χρειαζόταν για να σφίξει το νήμα. Η θήκη αυτή κρεμόταν από την οροφή του αργαλειού. Το πάνω μέρος της θήκης μετακινούνταν έτσι ώστε να μπορούν να τοποθετούν ανάμεσα το χτένι. Τα κάθετα ξύλα στερεώνονταν σε ένα άξονα που βρισκόταν πάνω στον αργαλειό και έτσι το χτένι μπορούσε να κινείται σα μια κούνια.

•Μιτάρια: κυλινδρικά ξύλα παράλληλα μεταξύ τους που πάνω τους είναι δεμένοι πολλοί λεπτοί σπάγκοι. Έτσι οι κλωστές περνούσαν εναλλάξ οι μισές από το ένα μιτάρι και οι μισές από το άλλο. Τα μιτάρια κρέμονταν από πάνω από τον αργαλειό με δυο καρούλια για να μπορούν να μετακινού-

νται πάνω-κάτω. Ανάλογα με το υφαντό άλλοτε χρησιμοποιούσαν δύο και άλλοτε τέσσερα.

•Ξυλόχτενο: δύο οριζόντια ξύλα με αυλακίες. Αυτά δένονταν με δύο μικρότερα ξύλα κάθετα. Μέσα τους προσαρμόζεται και κλειδώνει το χτένι με το οποίο χτυπιέται το υφάδι.

•Σαίτα: ξύλο ελλειψοειδές που ήταν σκαμμένο εσωτερικά και κατά μήκος συγκρατούσε ένα μασούρι. Στο μασούρι τύλιγαν το βαμβάκερο νήμα, που με το πέταγμα περνούσε μέσα στο στημόνι.

•Αδράχτες: ξύλα που είχαν τυλιγμένα πάνω τους νήματα και χρησιμοποιούνταν για την ύφανση των χοντρών υφασμάτων.

•Μασούρια: μικρά καλάμια περίπου 15 εκατοστών, που ήταν τρύπια κατά μήκος. Πάνω τους τύλιγαν το μάλλινο νήμα, που με το πέταγμα περνούσε μέσα στο στημόνι.

•Ποδαρικά: δύο μικρά ξύλα συνδεδεμένα με τα μιτάρια που τα πατούσαν διαδοχικά οι υφάντρες. Με το πάτημα του ποδιού της η υφάντρα ανέβαζε τότε το ένα και τότε το άλλο μετακινώντας αντίστοιχα και τις κλωστές του στημονιού, τις μισές πάνω και τις μισές κάτω. Έτσι άνοιγε το στημόνι (το στόμα) για να περνάει η σαίτα, να μπλέκει το στημόνι με την κλωστή του μασουριού και να γίνεται το ύφασμα.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΗΛ. ΚΑΡΥΔΑ

Χειρουργός -Οδοντίατρος

Πτυχιούχος Πανεπιστημίου Αθηνών
Δημ. Λάτπη 81 Καρδίτσα

Τηλ.: 24410 20039

Κιν.:697 3672423

ΧΑΒΔΟΥΛΑΣ ΖΑΧΑΡΙΑΣ

Πολιτικός Μηχανικός 6976777468

ΧΑΒΔΟΥΛΑ ΕΙΡΗΝΗ-ΟΛΓΑ

Αρχιτέκτων Μηχανικός 6977807723

ΧΑΒΔΟΥΛΑΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Τοπογράφος 698 730 3561

Διάκου 15, Καρδίτσα
ΤΚ 43132

e-mail: info.chavdoulas@gmail.com

Οικοδομικές Άδειες
Ρυθμίσεις Αυθαίρετων
Τοπογραφικά Διαγράμματα
Δηλώσεις Κτηματολογίου
Μεταλλικές Κατασκευές
Βεβαιώσεις Μηχανικού
Στατιστικές Μελέτες
Ανακαινίσεις

Τηλ.:24410 40303

Το διάσιμο και η ύφανση

Η τελευταία προετοιμασία πριν αρχίσει η ύφανση ήταν το διάσιμο, δηλαδή η διάταξη του στημονιού (νήματος) για το πέρασμα του στον αργαλειό. Ήταν μια εργασία που γινόταν σ' έναν ανοιχτό χώρο τη διάστρα όπως την έλεγαν.

(Για κάποιον που δεν έχει δει, πώς να την περιγράψεις και τι να εξηγήσεις;)

Διάσιμο

Η πιο πολύπλοκη εργασία ήταν το πέρασμα του στημονιού στον αργαλειό.

Απ' αυτό εξαρτιόταν το είδος της ύφανσης και πολλές φορές και η διακόσμηση του υφαντού.

Υπήρχαν δύο είδη νημάτων, ανάλογα με το ρόλο που επιρρέει να παίξουν στην ύφανση: το στημόνι και το υφάδι. Το στημόνι ήταν λεπτότερο και περισσότερο στριμμένο, το υφάδι πιο χονδρό (ανάλογα με το υφάσμα) και λιγότερο στριμμένο.

Πάνω στο πisanτί ήταν τυλιγμένο το στημόνι δηλ. οι κλωστές που χρησιμοποιούνταν ως βάση για την ύφανση. Όλες αυτές οι κλωστές απλώνονταν από το πisanτί σε δεκάδες παράλληλα ζεύγη προς το αντί, που βρισκόταν στο αντίθετο μέρος του αργαλειού, εμπρός από τη

θέση της υφάντρας, που τον χειριζόταν. Όλα τα παράλληλα ζεύγη του στημονιού περνούσαν μέσα από δύο «χτένια» κατασκευασμένα από γερές κλωστές, που βρίσκονταν το ένα εμπρός από το άλλο και πιο συγκεκριμένα, οι μισές περνούσαν μέσα από το ένα και οι άλλες μισές μέσα από το άλλο. Ανάμεσα στη διπλή σειρά νημάτων, των "στημονιών", η υφάντρα κινούσε παλινδρομικά τη σάϊτα (το μασούρι) από την οποία ξετυλιγόταν το "υφάδι". Μετά από κάθε διαδρομή της σάϊτας, οι δυο σειρές των στημονιών διασταυρώνονταν με το πάτημα των ποδαρικών από την υφάντρα κι έτσι το υφάδι πλεκόταν με τα στημόνια.

Μετά από τα δύο αυτά χτένια, το στημόνι περνούσε μέσα από ένα άλλο σκληρό και δυνατό χτένι, που οι άκρες του κρέμονταν με δύο λεπτές σανίδες από το πάνω μέρος της κατασκευής, παρέχοντάς του τη δυνατότητα να μπορεί να κινείται όλο το χτένι παράλληλα με τις κλωστές του υφαδιού, ακολουθώντας τη φορά του.

Κάθε φορά που περνούσε η υφάντρα τη μάλλινη κλωστή, με αυτό το σκληρό χτένι χτυπούσε με δύναμη τη μάλλινη κλωστή, κινώντας το μπρος-πίσω, να

πάει πολύ κοντά στην προηγούμενη, που είχε περάσει. Έτσι το υφάσμα γινόταν πυκνό.

Αυτό το χτύπημα ήταν το χαρακτηριστικό χτύπημα του αργαλειού που έχει εμπνεύσει λαϊκούς και δημοτικούς δημιουργούς.

Όταν η ύφανση προχωρούσε, τότε η υφάντρα έβγαζε το μεγάλο ξύλο, που ασφάλιζε το πίσω αντί, έβγαζε και το σφιχτή από το αντί και μάζευε το πανί γυρίζοντας το αντί και το πίσω αντί. Τα δεσμάματα γίνονταν όταν τελείωνε το υφαντό και έκοβαν τις κλωστές. Μετά έπαιρναν δυο - δυο τις κλωστές και τις δένανε σταυρωτά (σταυρόκομπρος). Για να γίνει μια κουβέρτα ή ένα όποιο αποτέλεσμα, χρειαζόταν πολύ υπομονή και πολλές ώρες δουλειάς.

κατηγορίες των υφαντών

Από την άποψη του σχεδίου τα υφαντά διαιρούνται σε δυο κατηγορίες που καθεμιά τους έχει ιδιαίτερη τεχνική ύφανσης, στα "ριγωτά" και στα "κεντητά στον αργαλειό".

Τα ριγωτά αποτελούνται από αλληπάλληλες λωρίδες χρωματιστές. Αυτό επιτυγχάνεται με την αλλαγή, κατά διαστήματα, του χρώματος του υφαδιού.

Στα κεντητά στον αργαλειό η τεχνική είναι περισσότερο πολύπλοκη και δύσκολη αλλά και το αποτέλεσμα είναι πολύ πιο ενδιαφέρον.

Τα διακοσμητικά θέματα δημιουργούνται με την κατάλληλη συνεχή εναλλαγή του χρώματος του υφαδιού στην ίδια σειρά. Τα διάφορα χρωματιστά υφάδια θηλιάζονται μεταξύ τους για

να μη χωρίζει το υφαντό. Προσεκτικά μετρήματα επιτρέπουν στην υφάντρια να δημιουργεί πάνω στην επιφάνεια του υφαντού ποικίλα πολύχρωμα πλουμίσια: γλάστρες, πουλιά, ανθρώπους, βάζα, γεωμετρικά σχήματα.

Συχνή είναι η παρουσία μικτού είδους, όπου για ορισμένο μήκος εφαρμόζεται η τεχνική του ριγωτού, ύστερα γίνονται κεντητά στον αργαλειό και οι δύο τεχνικές εναλλάσσονται σ' όλο το μήκος του υφαντού.

Ιδιαίτερη τεχνική απαιτούσε ένα άλλο είδος υφαντών, τα "φλοκάτα". Σ' αυτά, κατά την ύφανση, τοποθετούσαν σ' όλη την επιφάνεια άστριφτα κρόσια, που τα στερέωναν ανάμεσα στα στημόνια και τα υφάδια. Έτσι όλο το υφαντό παρουσίαζε μια θυσανωτή επιφάνεια μαλακή και ζεστή. Τα φλοκάτα ήταν συνήθως μονόχρωμα.

Οι Χρήσεις των υφαντών

Οι χρήσεις των μάλλινων υφαντών ήταν ποικίλες:

Με το σκουτί, που ήταν ύφασμα για τις φορεσιές, οι γυναίκες κατασκεύαζαν: φουστάνια, ζακέτες, μεσοφόρια, ποδιές, φανέλες, γιορντάνια και μπουστά, για τον εαυτό τους.

Για τους άνδρες έφτιαχναν σακάκια, παντελόνια, πουκάμισα, βράκες, φανέλες, κάπες και καπότες με τις κουκούλες. Οι κάπες ήταν κατασκευασμένες από κατοκίσιο μαλλί και τις φορούσαν οι βοσκοί. Επίσης έφτιαχναν μάλλινα άσπρα σεντόνια.

Μερικά από τα υφαντά για το σπίτι ήταν: Οι αντρομίδες, χοντρά μάλλινα υφαντά κλινοσκεπάσμα με σχέδια.

Οι μπατανίες, σκεπάσματα με διάφορα χρώματα και σχέδια, είχαν κεφαλάρια, δηλαδή χρωματιστές οριζόντιες ραβδώσεις στις δύο στενές πλευρές των υφαντών.

Οι βελέντζες, με ή χωρίς φλόκια, χονδρά σκεπάσματα κόκκινα και μαύρα με ποικίλα διακοσμητικά θέματα.

Τα σαΐσματα, χοντρά στρωσίδια από κατοκίσιο μαλλί.

Τα τράγια τσόλια, που ήταν χαλιά από κατοκίσιο μαλλί.

Οι μαξιλάρες ή προσκέφαλα, για τη στήριξη του κεφαλιού.

Τα κιλίμια, χαλιά που είχαν πάνινο (στρίμα) στημόνι και μάλλινο υφάδι. Ήταν μαύρα, κόκκινα, καφέ, κ.ά. Ήταν μεγαλύτερα συνή-

θως από τα άλλα υφαντά και στρώνονταν στο πάτωμα.

Τα χεράμια, χοντρά στρωσίδια μικρότερων διαστάσεων και με μακριά κρόσια, που στρώνονταν και πάνω στα σαμάρια των μεταφορικών ζώων τις επίσημες ημέρες.

Οι κουρελούδες, πρόχειρα χαλιά υφασμένα από μικρά διαφορετικά κουρελάκια (παλιά υφάσματα).

Οι τσαντίλες, αραιοϋφασμένα πανιά για την αποστράγγιση του τυριού.

Οι τάβλες, που ήταν μικρά τετράγωνα υφαντά από πρόβειο μαλλί και τα κρεμούσαν στο χειμωνιάτικο από τις τέσσερις γωνίες τους, για να βάζουν μέσα το ψωμί.

Οι ντορβάδες (σακούλια), μικροί σάκοι, ανοιχτοί επάνω, που χρησιμοποιούν για τη μεταφορά τροφίμων ή μικρών γεωργικών εργαλείων. Τους κρεμούσαν από τον ώμο με μάλλινο επίσης κορδόνι και με φούντα τις επίσημες μέρες. Ντορβάδες, καμωμένους από τραγόμαλλο, χρησιμοποιούσαν για το τάισμα των αλόγων και των άλλων μεγάλων ζώων.

Απ' αυτά τα είδη, οι βελέντζες και τα σαΐσματα είχαν και μια επιπρόσθετη επεξεργασία. Τα πηγαίνανε υποχρεωτικά στη νεροτριβή (σ' αυτή έστριβε το νερό ο μυλωνάς, όταν δεν είχε άλεσμο). Τα βάζανε σε μια μεγάλη φυσική (συνήθως) γούρνα, όπου έπεφτε από ψηλά τρεχούμενο νερό. Αυτό συνεχιζόταν για μια βδομάδα περίπου και είχε σαν αποτέλεσμα, με το συνεχές κτύπημα του νερού, να φουσκώνουν, να βγάζουν χνούδι κι έτσι να γίνονται πιο απαλά στη χρήση τους.

Ο ΑΓΩΝΑΣ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΑΙΟΛΙΚΩΝ ΠΑΡΚΩΝ ΣΤ' ΑΓΡΑΦΑ

Ομόφωνο ήταν το «ΟΧΙ ΤΟΥ Δ.Σ. ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ ΣΤΑ ΑΙΟΛΙΚΑ

Ιδιαίτερα δε τώρα που οι καταστροφικές επιπτώσεις του κυκλώνα «Ιανός», του Σεπτεμβρίου 2020 και των άλλων εντόνων καιρικών φαινομένων, με τις πλημμύρες, κατολισθήσεις και καταπτώσεις που σημειώθηκαν εντός του Δήμου μας, δημιουργούν νέα δεδομένα.

«όχι» του Δημοτικού Συμβουλίου Καρδίτσας σε ότι αφορά τις περιβαλλοντικές μελέτες αιολικών πάρκων στα Αγραφα.

Στη συνεδρίαση του Συμβουλίου, το Σώμα κλήθηκε να ννωμοδοτήσει για τις Μελέτες Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων για τους Αιολικούς Σταθμούς Παραγωγής Ηλεκτρικής Ενέργειας (ΑΣΠΗΕ) και συνοδών, α) στη θέση «Μίχος - Βοϊδολίβαδο - Απέλινα» ισχύος 40MW και β) στη θέση «Γραμμένη - Τούρλα - Καρνόπι ισχύος 46MW, των Δήμων Αγραφών, Καρδίτσας & Λίμνης Πλαστήρα των Νομών Ευρυτανίας και Καρδίτσας.

Στην εισήγησή του ο Δήμαρχος τόνισε:

•Για τα ανωτέρω έργα έχει εκδοθεί ομόφωνο ψήφισμα από το Δημοτικό μας Συμβούλιο στις 3-2-2020 κατά της εγκατάστασης ανεμογεννητριών στα Αγραφα.

•Είμαστε υπέρ των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, αν αυτές μπορούν πραγματικά, με σεβασμό στο περιβάλλον, να εξασφαλίσουν καθαρή ενέργεια και ασφαλή ηλεκτροδότηση στο εθνικό μας δίκτυο.

•Η προστασία του Περιβάλλοντος, οφείλει να αποτελέσει προτεραιότητα για όλους μας.

ΔΙΟΡΘΩΣΗ

Στο άρθρο στο προηγούμενο φύλλο της εφημερίδας μας με τίτλο: «Ελεύτερα βουνά χωρίς αιολικά. Το Κρίκελλο Ευρυτανίας δείχνει ξανά τον δρόμο», από παραδρομή αναφέρεται ως συντάκτης ο Γιώργος Ηλ. Τσιτισιμής αντί του ορθού Φώνη Τσιμάκη. Ζητούμε συγνώμη για το λάθος

Τα Τοπικά Συμβούλια της Δ. Ε. Βίνιανης κατά των «Αιολικών»

Τα συμβούλια των τοπικών κοινοτήτων Κερασσοχωρίου, Χρύσως, Αγίου Δημητρίου, Βίνιανης, Μαυρομάτας, Λάφνης, Μαράθου, πολιτιστικοί, Σύλλογοι της περιοχής και ο Λαϊκός Συνεταιρισμός Χρύσως, είναι αντίθετοι στην εγκατάσταση ανεμογεννητριών στη δημοτική ενότητα Βίνιανης του Δήμου Αγραφών και σε συνέλευσή τους εξέδωσαν νέο ψήφισμα όπου αναλύουν τους λόγους για τους οποίους αντιτίθενται σε μια ακόμη τοποθέτηση ανεμογεννητριών στο όρος Καυκί πάνω από το Κερασσοχώρι του Δήμου Αγραφών.

Το συγκεκριμένο έργο είναι ασύμβατο και αλλοιώνει το Περιφερειακό Χωροταξικό Πλαίσιο Στερεάς το οποίο προτρέπει την έγκαιρη εξόριση συνολικά της Π.Ε. Ευρυτανίας από την εγκατάσταση Αιολικών Σταθμών

Η εγκατάσταση Αιολικών Συστοιχιών θα φέρει ΜΗ αναστρέψιμες επιπτώσεις στο φυσικό περιβάλλον, στις ανθρώπινες δραστηριότητες και στην ανάπτυξη του τόπου μας, γιατί:

Οι ανεμογεννήτριες παράγουν ασταθές ρεύμα. Λειτουργούν μόνο όταν φυσάει και εξαρτώνται από την ταχύτητα του αέρα. Κάτω από 3 μποφόρ και πάνω από 7 σταματούν, όπως και σε συνθήκες παγετού και χιονόπτωσης. Σημαντικό πρόβλημα εντοπίζεται στην μεταφορά του ρεύματος στο δίκτυο της ΔΕΗ.

Η ενέργεια από τα αιολικά είναι δύσκολο να αποθηκευτεί, για αυτό το λόγο συνδυάζεται με εγκατάσταση Μικρών Υδροηλεκτρικών για την αντλησιοταμίευση.

Το ασταθές ρεύμα από τις Α/Γ δεν μπορεί να φτάσει κατ' ευθείαν στην κατανάλωση. Για να μπει στο δίκτυο, απαιτείται ενέργεια για την μετατροπή του σε τάση 220 Volt, η οποία παρέχεται από τις συμβατικές πηγές ενέργειας, πετρέλαιο, λιγνίτη και φυσικό αέριο. Επίσης τονίζουμε, ότι η ενέργεια που χρησιμοποιείται για την κατασκευή των ίδιων των ανεμογεννητριών παράγεται από λιγνίτη και φυσικό αέριο στις κατασκευάστριες χώρες (π.χ. Γερμανία)!!

Η ηλεκτρική ενέργεια από την ανεμογεννήτριας δεν ανταποκρίνεται στην ζήτηση, που δεν είναι σταθερή μέσα στο 24/ωρο και είναι εξαρτώμενη από συμβατικές μονάδες (λιγνίτη, πετρέλαιο και φυσικό αέριο).

Οι Ανεμογεννήτριες έχουν μικρό χρόνο λειτουργίας (15-20 χρόνια) και δεν υπάρχει και σχεδιασμός τόσο για την απεγκατάστασή τους, όσο και την αποκατάσταση του περιβάλλοντος

Οι Αιολικές Συστοιχίες οδηγούν στην αύξηση της τιμής του ρεύματος και στην φτωχοποίηση εξ αιτίας των Φόρων άνθρακα, Τέλη ΕΤΜΕΑΡ και το επιπλέον κόστος λόγω του ότι το φυσικό αέριο και το πετρέλαιο είναι

ακριβότερο από τον λιγνίτη

Η λύση του ενεργειακού ζητήματος αλλά και της προστασίας του περιβάλλοντος μέσω των Αιολικών Συστοιχιών που προτείνεται, δεν είναι λύση διότι αφενός δεν υποκαθιστά με τη παρούσα τεχνολογία τα ορυκτά καύσιμα και αφετέρου υποβαθμίζει τα τελευταία παρθένα φυσικά οικοσυστήματα της Ελλάδας με πρόσχημα τη σωτηρία του πλανήτη.

Οι Αιολικές Συστοιχίες αλλάζουν το μικροκλίμα της περιοχής γιατί μεταβάλλουν τα μετεωρολογικά δεδομένα και μειώνουν τις βροχοπτώσεις και τις χιονοπτώσεις.

Η τοποθέτηση Αιολικών Σταθμών θα διώξει από τα βουνά τους κτηνοτρόφους, μελισσοκόμους, συλλέκτες βοτάνων, εργάτες δασών κ.ά. και τον ορεινό τουρισμό, καθώς θα αλλάξει η χρήση γης και η επί αιώνες αδιατάραχτη περιοχή των Αγραφών θα μετατραπεί σε βιομηχανική ζώνη

Τα έσοδα των επιχειρήσεων από τη λειτουργία των Αιολικών Σταθμών προέρχονται κυρίως από την επιδότηση τιμής και την εγγυημένη απορρόφηση κατά προτεραιότητα

Υπογραμμίζουμε την τεράστια συμβολή της Ευρυτανίας και των Αγραφών στην παραγωγή καθαρής ενέργειας της χώρας με τη λίμνη «Κρεμαστών», με συμμετοχή 14% στο δίκτυο ηλεκτροδότησης. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι για το έργο αυτό βυθίστηκαν ολόκληρα χωριά, μετακινήθηκαν ντόπιοι πληθυσμοί σε άλλες περιοχές και χάθηκε τεράστιες εκτάσεις γόνιμης καλλιεργήσιμης γης.

Τα υλικά εκσκαφών σε τέτοιες μάλιστα περιοχές με υψηλές κλίσεις αποτελούν παράγοντες διάβρωσης των εδαφών με ΜΗ αναστρέψιμες επιπτώσεις στο ορεινό οικοσύστημα

Στην Ευρυτανία και συγκεκριμένα στο ΚΑΥΚΙ, είναι βέβαιο ότι οι εργασίες οδοποιίας των έργων θα συντελέσουν επικίνδυνα και σωρευτικά στα υπάρχοντα κατολισθητικά φαινόμενα!!!

Η ηχορύπανση από την λειτουργία των Α/Γ σε συνδυασμό με την εκτόπιση της κτηνοτροφίας θα επιφέρει ανεπιθύμητες οχλήσεις για τους εναπομείναντες κατοίκους, εκδίωξη και αφανισμό των άγριων προστατευόμενων σαρκοφάγων ζώων, καθώς και θνησιμότητα στην ορνιθοπανίδα και στα όρνεα.

Τέλος, η εγκατάσταση των ανεμογεννητριών αυτών, θα φέρουν αλλαγή χρήσης δημόσιας γης, δέσμευση και υποβάθμιση των πηγών νερού και των ποταμών, την ολική καταστροφή στο φυσικό περιβάλλον, την οικονομική εξαθλίωση στους ντόπιους παραγωγούς και σοβαρές επιπτώσεις στην υγεία των και επιβίωση οργανισμών.

Πηγή: Ευρυτανικός Παλμός

Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ 1821

Τα σημαντικότερα γεγονότα της ελληνικής επανάστασης

Η ελληνική επανάσταση του 1821, επιτικός απελευθερωτικός αγώνας του επί αιώνες υποδούλου ελληνικού γένους, υπήρξε ο πιο σημαντικός σταθμός της ιστορίας του Νεότερου Ελληνισμού.

Σφράγισε την εθνική πορεία των Ελλήνων, αφού η επιτυχής τελική έκβασή του, μετά από εννιά χρόνια σκληρού, ηρωικού, αλλά και αιματηρού πολέμου, σε πολλά μέτωπα, σήμανε την ίδρυση, από το 1830, του ελληνικού κράτους και την ένταξη της Ελλάδος, ύστερα από πολλούς αιώνες, στον πολιτικό χάρτη των ανεξάρτητων κρατών της γης.

Και γύρω απ' αυτό το, αρχικά, μικρό κράτος, που δεν ανταποκρινόταν στις προσδοκίες και τις θυσίες των αγωνιστών του '21, θα συγκεντρωθεί σιγά-σιγά όλος ο Ελληνισμός για να πραγματοποιήσει τη νέα του ιστορική πορεία.

Ο αγώνας της εθνικής παλιγγενεσίας, μακροχρόνιος, άνισος, με κορυφώσεις ηρωισμού αλλά και με περιόδους κάμψης και κατάπτωσης, κατόρθωσε να σφυρηλατήσει την εθνική συνείδηση των Ελλήνων, να αναπτύξει την εθνική τους ενότητα και να εμπνεύσει τις επόμενες γενιές για διαδοχικές εξορμήσεις και απελευθερώσεις ώστε να λάβει η Ελλάδα τη σημερινή της μορφή.

Ακόμη, σε καιρούς απογοήτευσης και δοκιμασίας, εμφύχωσε τους αλύτρωτους Έλληνες και τους έδωσε τη δύναμη για καρτερία και αντίσταση, μέχρι να μπορέσουν να πετύχουν κι αυτοί την εθνική τους αποκατάσταση και ένταξη στον εθνικό κορμό.

Ταυτόχρονα, υπήρξε κορυφαίο πολιτικό γεγονός και για την ίδια την ιστορία της Ευρώπης, αφού απασχόλησε την ευρωπαϊκή διπλωματία, ενεργοποίησε τις φιλελεύθερες συνειδήσεις, προκάλεσε το φιλελληνικό κίνημα, όπλισε με προσδοκίες τους ευρωπαϊκούς λαούς που αναζητούσαν την εθνική τους δικαίωση, παρέσυρε κυβερνήσεις μεγάλων δυνάμεων να ενδιαφερθούν, θετικά ή αρνητικά, και στο τέλος να υποχρεωθούν να συνεργασθούν και να συνυπογράψουν τα πρωτόκολλα για την ίδρυση του νεοελληνικού κράτους.

Η ελληνική επανάσταση παρουσίασε έντονες διακυμάνσεις κατά τα εννέα χρόνια της διάρκειάς της, με εναλλαγές επιτυχιών αλλά και αποτυχιών, εμφύλιους σπαραγμούς, μέχρι να μπορέσει να ισχυροποιηθεί και να αναγνωριστεί από τις εγγυητριές δυνάμεις με την υπογραφή του Πρωτοκόλλου του Λονδίνου του 1830, που δημιούργησε το ανεξάρτητο ελληνικό κράτος.

Τα σημαντικότερα γεγονότα
1814-1820 Ιδρύεται στην Οδησσό η Φιλική Εταιρεία, από τον Νικόλαο Σκουφά, τον Αθανάσιο Τσακάλωφ και τον Πάτμιο Εμμανουήλ Ξάνθο, με αποκλειστικό σκοπό την προετοιμασία της επανάστασης.

Φεβρουάριος-Μάρτιος 1821 Ο Αλέξανδρος Υψηλάντης κηρύσσει στο Ιάσιο της Μολδαβίας, την επίσημη έναρξη της επανάστασης στις παραδουνάβιες Ηγεμονίες, με τη συγκρότηση του Ιερού Λόχου. Μετά τις πρώτες επιτυχίες, ο τσάρος αποκηρύσσει τον Αλέξανδρο Υψηλάντη και ο Ιερός Λόχος θα ηττηθεί τον Ιούνιο του 1821 στο Δραγατσάνι από υπέρτερες τουρκικές δυνάμεις. Τερματίζεται έτσι η επανάσταση στις παραδουνάβιες Ηγεμονίες.

25 Μαρτίου 1821 Συμβολική ημερομηνία έναρξης της ελληνικής επανάστασης. Ο επίσκοπος Παλαιών Πατρών Γερμανός ορκίζει τους επαναστάτες στη Μονή της Αγίας Λαύρας. Οι επαναστάτες είχαν εισέλθει από τις 23 Μαρτίου στην πόλη των Πατρών και κήρυξαν την επανάσταση στην πλατεία του Αγίου Γεωργίου. Ο Θεόδωρος Κολοκοτρώνης, ο Παπαφλέσσας και ο Πετρόμπεης Μαυρομυχάλης απελευθερώνουν

την Καλαμάτα από τους Τούρκους.

10 Απριλίου 1821 Η Πύλη προβαίνει σε αντίποινα. Απαγονίζεται ο Πατριάρχης Γρηγόριος Ε' στην Κωνσταντινούπολη. Το σώμα του θα μεταφερθεί στην Οδησσό.

23-24 Απριλίου 1821 Ο Αθανάσιος Διάκος μάχεται ηρωικά στην Αλαμάνια, συλλαμβάνεται από υπέρτερες δυνάμεις και βρίσκει ηρωικό, αλλά μαρτυρικό θάνατο. Μέρους αργότερα, ο Οδυσσεύς Ανδρούτσος, μάχεται, και εμποδίζει, στο Χάνι της Γραβιάς, την πορεία των τουρκικών στρατευμάτων προς την Πελοπόννησο.

«Όταν αποφασίσαμε να κάμουμε την Επανάσταση, δεν εσυλλογισθήκαμε, ούτε πόσοι είμεθα, ούτε πως δεν έχουμε άρματα, ούτε ότι οι Τούρκοι εθατούσαν τα κάστρα και τας πόλεις, ούτε κανένας φρόνιμος μας είπε; «πού πάτε εδώ να πολεμήσετε με τα σιταροκάραβα βατσέλια». Αλλά, ως μια βροχή, έπεσε εις όλους μας η επιθυμία της Ελευθερίας μας και όλοι και οι κληρικοί και οι προεστοί και οι καπεταναίοι και οι πεπαιδευμένοι και οι έμποροι, μικροί και μεγάλοι, όλοι εσυμφωνήσαμε εις αυτόν το σκοπό και εκάμαμε την επανάσταση».

Θεόδωρος Κολοκοτρώνης

12-13 Μαΐου 1821 Η νίκη των Ελλήνων στο Βαλτέτσι ανοίγει το δρόμο για την κατάληψη της Τριπολιτσάς, στρατιωτικού και πολιτικού κέντρου της Πελοποννήσου.

26 Μαΐου 1821 Με την Πράξη της Συνέλευσης των Κατεζών (μοναστήρι στην Αρκαδία), ιδρύεται η Πελοποννησιακή Γερουσία, με πρόεδρο τον Πετρόμπεη Μαυρομυχάλη.

14 Ιουνίου 1821 Επανάσταση στην Κρήτη
9 Ιουλίου 1821 Οι Τούρκοι απαγονίζουν στη Λευκωσία τον Αρχιεπίσκοπο Κύπρου Κυπριανό και αποκεφαλίζουν τους Μητροπολίτες Πάφου, Κιτίου και Κυρήνειας.

23 Σεπτεμβρίου 1821 Με την κατάληψη της Τριπολιτσάς (έδρα του πασά του Μορέως), εδραιώνεται η επανάσταση στην Πελοπόννησο. Δύο μήνες μετά, θα ιδρυθεί στο Μεσολόγγι, υπό την προεδρία του Αλέξανδρου Μαυροκορδάτου, ο «Οργανισμός της Δυτικής Χέρσου Ελλάδος».

13 Νοεμβρίου 1821 Απελευθερώνεται η Άρτα από τους Σουλιώτες οπλαρχηγούς Μάρκο και Νότη Μπότσαρη, τους αδελφούς Τζαβέλα κ.ά.

1 Ιανουαρίου 1822 Στην Α' Εθνοσυνέλευση στην Νέα Επίδαυρο, ψηφίζεται το πρώτο Σύνταγμα της Επανάστασης, γνωστό ως «Προσωρινό Πολίτευμα της Ελλάδος». Πρόεδρος του Εκτελεστικού εκλέγεται ο Αλέξανδρος Μαυροκορδάτος.

30 Μαρτίου 1822 Καταστροφή της Χίου από τα τουρκικά στρατεύματα του Καπουδάν Πασά Καρα Αλή. Μια μαζική θυσία που θα εμπνεύσει προσωπικότητες της ευρωπαϊκής τέχνης και του πνεύματος, όπως ο Ντελακρουά και ο Βίκτορ Ουγκό και θα συγκινήσει την Ευρώπη, που θα δείξει περισσότερο ενδιαφέρον για τον ελληνικό Αγώνα. Τρεις μήνες αργότερα, ο Κωνσταντίνος Κανάρης θα πυρπολήσει και θα καταστρέψει την τουρκική ναυαρχίδα.

6 Ιουνίου 1822 Ο Χουρσίτ πασάς και ο

Ομέρ Βρυώνης καταλαμβάνουν το Σούλι

29 Ιουνίου 1822 Ο Θεόδωρος Κολοκοτρώνης θα καταστρέψει στα Δερβενάκια την στρατιά του Μαχμούτ πασά ή Δράμαλη ανατρέποντας τα φιλόδοξα του σχέδια. Οι Έλληνες και αρκετοί φιλέλληνες θα ηττηθούν, λίγες μέρες μετά, στο Πέτα (κοντά στην Άρτα) από ισχυρές τουρκικές δυνάμεις.

Αύγουστος 1822 Η παρουσία του Γεωρ-

«Τούτην την πατρίδα την έχουμε όλοι μαζί, και σοφοί και αμαθείς και στρατιωτικοί και οι πλέον μικρότεροι άνθρωποι. Όσοι αγωνιστήκαμεν, αναλόγως ο καθείς, έχουμε να ζητήσωμεν εδώ. Το λουπόν δουλέψαμεν όλοι μαζί, να την φυλάμεν κι όλοι μαζί.

Και να μην λέγει ούτε ο δυνατός «εγώ», ούτε ο αδύνατος. Ξέρετε πότε να λέγη ο καθείς «εγώ»; Όταν αγωνιστή μόνος του και φκιάση ή χαλάση, να λέγη «εγώ». Όταν όμως αγωνίζονται πολλοί και φκιάνουν, τότε να λέη «εμείς». Είμαστε εις το «εμείς» και όχι εις το «εγώ». Και εις το εξής να μάθωμεν γνώση, αν θέλωμεν να φκιάσωμεν χωριόν, να ζήσωμεν όλοι μαζί».

Γιάννης Μακρυγιάννης

γίου Κάνιγκ, ως υπουργού Εξωτερικών της Αγγλίας σηματοδοτεί τη θετική μεταστροφή της αγγλικής πολιτικής απέναντι στο Ελληνικό Ζήτημα.

Δεκέμβριος 1822 Το Συνέδριο των αντιπροσώπων των μεγάλων Δυνάμεων στη Βερόνα, παρά τις προσπάθειες των Ελλήνων απεσταλμένων, δεν αναγνωρίζει την ελληνική Επανάσταση και την αποκηρύσσει με διακήρυξη.

Ιανουάριος 1823 Νίκη των Ελλήνων στο Ναύπλιο, που ορίζει έδρα της επαναστατικής κυβέρνησης.

Μάρτιος 1823 Η Αγγλία αναγνωρίζει τους Έλληνες ως εμπόλεμους αναγνωρίζοντας de facto και την ελληνική επανάσταση.

Μάρτιος-Απρίλιος 1823 Συγκαλείται στο Άστρος της Κυνουρίας η Β' Εθνική Συνέλευση των Ελλήνων

12 Ιουλίου 1823 Ο φιλέλληνας, λόρδος Βύρων, φθάνει στο Αργοςσόλι. Θα στηρίξει την επανάσταση και θα πεθάνει στο Μεσολόγγι τον Απρίλη του 1824. Στο Μεσολόγγι θα ταφεί και ο Μάρκος Μπότσαρης που πέθανε στη μάχη του Κεφαλόβρυσου Ευρυτανίας.

Φθινόπωρο 1823-Καλοκαίρι 1824 Εμφανίζονται οι πρώτες αντιθέσεις ανάμεσα στο Νομοτελεστικό υπό τον Θ. Κολοκοτρώνη και τον Πετρόμπεη και το Βουλευτικό υπό τον Κουντουριώτη που σχηματίζουν δύο ξεχωριστές κυβερνήσεις. Είναι η απαρχή της πρώτης φάσης του εμφυλίου σπαραγμού που θα τερματιστεί τον Ιούνιο με την επικράτηση του

Κουντουριώτη.

7-8 Ιουνίου 1824 Καταστροφή της Κάσου από τους Τουρκοαιγύπτιους, οι οποίοι, λίγες μέρες μετά, θα καταστρέψουν ολοσχερώς και τα Ψαρά.

29 Αυγούστου 1824 Ναυμαχία του Γέροντα και πυρπόληση της τουρκικής ναυαρχίδας.

15 Απριλίου 1825 Αρχίζει η δεύτερη πολιορκία του Μεσολογγίου από τον Κιουταχί και αργότερα και από τον Ιμπραήμ. Στις 10 Απριλίου 1826 θα γίνει η ηρωική έξοδος και η πτώση του Μεσολογγίου. Η θυσία του Μεσολογγίου προώθησε το ελληνικό ζήτημα όσο καμία ελληνική νίκη και ο απόηχος των γεγονότων, αναζωπύρωσε το πνεύμα του φιλελληνισμού στην Ευρώπη.

5 Ιουνίου 1825 Ο Οδυσσεύς Ανδρούτσος, δολοφονείται στην Ακρόπολη Αθηνών, θύμα της εμφύλιας διαμάχης.

3 Αυγούστου 1826 Ο Γκούρας κλείνεται με τους άνδρες του στην Ακρόπολη. Η πόλη παραδίδεται στον Κιουταχί.

11 Νοεμβρίου 1827 Η κυβέρνηση Ζαΐμη μεταφέρει την έδρα της στην Αίγινα.

19 Μαρτίου 1827 Με πρόταση του Κολοκοτρώνη ανατίθεται η ηγεσία του στρατού στον Church και των ναυτικών δυνάμεων στον Cochrane.

30 Μαρτίου 1827 Η Εθνοσυνέλευση εκλέγει τον Ιωάννη Καποδίστρια «κυβερνήτη της Ελλάδος» με επταετή θητεία.

22 Απριλίου 1827 Θανάσιμος τραυματισμός του Γεωργίου Καραϊσκάκη στη μάχη του Φαλήρου.

8 Οκτωβρίου 1827 Ναυμαχία του Ναβαρίνου. Ο ενωμένος συμμαχικός στόλος Αγγλίας, Γαλλίας και Ρωσίας καταστρέφει τον τουρκοαιγυπτιακό που βρισκόταν αγκυροβολημένος στον κόλπο του Ναβαρίνου, γεγονός που υπήρξε καταλυτικό στην εξέλιξη του Ελληνικού Ζητήματος. Οι τρεις προστάτιδες Δυνάμεις θα διαδραμάτισουν πλέον καταλυτικό ρόλο στην γένεση του ανεξάρτητου νεοελληνικού κράτους.

8 Ιανουαρίου 1828 Αφίξη του κυβερνήτη Καποδίστρια στο Ναύπλιο.

3 Φεβρουαρίου 1830 Υπογράφεται από τις Μεγάλες Δυνάμεις το πρωτόκολλο του Λονδίνου, σύμφωνα με το οποίο δημιουργείται ανεξάρτητο ελληνικό κράτος με οροθετική γραμμή τη γραμμή Αμβρακικού-Παγασητικού. Στο νέο κράτος θα συμπεριληφθούν, με το Πρωτόκολλο της συνδιάσκεψης του Λονδίνου στις 30 Αυγούστου 1832, η Πελοπόννησος, η Στερεά Ελλάδα, η Εύβοια, οι Σποράδες, οι Κυκλάδες και τα νησιά του Αργοσαρωνικού κόλπου.

27 Σεπτεμβρίου 1831 Δολοφονείται στο Ναύπλιο ο Κυβερνήτης Ιωάννης Καποδίστριας.

25 Απριλίου 1832 Ο Όθων, δευτερότοκος γιος του βασιλιά της Βαυαρίας Λουδοβίκου, εκλέγεται κληρονομικός μονάρχης της Ελλάδας. Θα φθάσει στο Ναύπλιο στις 25 Ιανουαρίου 1833.

Τραγούδι «Των Κολοκοτρωναίων» (Παραλλαγή που ακούγεται στο χωριό μας)

Λάμπουν τα χιόνια στα βουνά λάμπουν και στα λαγκάδια, έτσι λάμπει κι η κλεφτουριά οι Κολοκοτρωναίοι, που 'χουν τ' ασημιά τα πολλά, τις ασημένιες πάλες, όπου δεν καταδέχονται τη γη να την πατήσουν. Καβάλα τρώνε το ψωμί, καβάλα πολεμάνε, καβάλα πάν' στην εκκλησιά, καβάλα προσκυνάνε, καβάλα παίρν' αντίδερο απ' του παπά το χέρι. Καβάλα πήγαν κι έκατσαν σε μαρμαρένιο αλώνι. Κι ένας στον άλλον έλεγε κι ένας στον άλλον λέει, Ποιος είναι άγιος και γλιγόρος ποιος είναι παλληκάρι, να πάει να πει της Μητράνας της μικροπαντρεμένης τον Μήτηρο τον σκοτώσανε κι άλλους πολλούς λεβέντες

Η Ελληνική εμπορική ναυτιλία παρουσίασε μεγάλη ακμή κατά το δεύτερο μισό του 18ου αιώνα. Το τέλος του Ρώσο-Τουρκικού πολέμου (1768-1774) και η συνθήκη του Κιουτσούκ Καϊναρτζή, σύμφωνα με την οποία τα Ελληνικά πλοία μπορούσαν να χρησιμοποιήσουν την Ρωσική σημαία και να διαπλέουν ελεύθερα τα στενά του Ευξείνου Πόντου, είχαν ως αποτέλεσμα οι μεταφορές των Ρωσικών σιτηρών να περάσουν στα χέρια των Ελλήνων εμπόρων. Παράλληλα, την ίδια εποχή, οι Ναπολέοντιοι πόλεμοι απομάκρυναν το κυρίαρχο ως τότε Γαλλικό ναυτικό από τη Μεσόγειο, δίνοντας έτσι στους Έλληνες την ευκαιρία να εδραιώσουν τη θέση τους στο εμπόριο της περιοχής.

Την παραμονή της επανάστασης, οι Έλληνες πλοιοκτήτες διέθεταν τον εντυπωσιακό αριθμό των 1.000 εμπορικών πλοίων, εκ των οποίων τα 200 περίπου τα χρησιμοποιούσαν ως πολεμικά κατά τη διάρκεια

της επα-

ΤΟ ΝΑΥΤΙΚΟ ΤΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗΣ ΤΟΥ 1821

νάστασης. Οι Ελληνικές ναυτικές δυνάμεις ήταν έτοιμες με την κήρυξη της επανάστασης να διεξάγουν τον ναυτικό αγώνα. Οι αναμετρήσεις στη θάλασσα με τους αδίστακτους πειρατές και κουρσάρους που λυμάνωναν τη Μεσόγειο είχαν εξασκήσει τα πληρώματα των Ελληνικών πλοίων στην τακτική του πολέμου, και κυρίως του αιφνιδιασμού.

Τρία κυρίως νησιά, Ύδρα, Σπέτσες, Ψαρά, είχαν αναπτυχθεί σε υπολογίσιμα ναυτικά κέντρα και ήταν εκείνα που πρώτα διέθεσαν τα πλοία τους για τον αγώνα της ανεξαρτησίας. Οι στόλοι των τριών νησιών μετέφεραν το επαναστατικό κλίμα σε όλα τα νησιά, ενίσχυσαν τις χερσαίες επιχειρήσεις σε παράλια περιοχές, ανεφοδίασαν εξαγερμένα πλοία, και προπαντός δεν επέτρεψαν στους Τούρκους να μεταφέρουν στρατό και εφόδια στις επαναστατημένες

Ελληνικές περιοχές.

Το βασικότερο όπλο των Ελλήνων θαλασσομάχων ήταν το πυρπολικό, με το οποίο οι αγωνιστές προκαλούσαν σοβαρές ζημιές και κυριολεκτικά τρομοκρατούσαν τους αντιπάλους τους. Ο Φαριανός Δημήτριος Παπανικολής ανατινάζει με το πυρπολικό του το Τουρκικό Δίκροτο στη Ερεσσό της Λέσβου, ο Κωνσταντίνος Κανάρης ανατινάζει την Τουρκική ναυαρχίδα στη Χίο και ένα δίκροτο στην Τένεδο αναδενκνυόμενος τελικά στον θρυλικό μπουρλοτιέρα τον οποίο έτρεμε το Τουρκικό ναυτικό. Ο Υδραίος Αντώνιος Παφαλίδης πυρπολίζει δίκροτο στις ναυτικές επιχειρήσεις της Σάμου τον Ιούλιο του 1822. Οι Ελληνικές ναυτικές δυνάμεις με επικεφαλής τον Υδραίο ναύαρχο Ανδρέα Μιαούλη αντιμετώπιζον με επιτυχία τον Τουρκικό στόλο, τρέποντάς

τον σε φυγή σε πολλές ναυμαχίες.

Η προσεκτική μελέτη της Ιστορίας του αγώνα αποδεικνύει, πέρα από κάθε αμφιβολία, ότι χωρίς το ναυτικό της επανάστασης, δεν θα είχε επεκταθεί πέρα από την Πελοπόννησο, δεν θα είχε στεριώσει και δεν θα είχε επικρατήσει. Η εμφάνιση του Αιγυπτιακού στόλου στο Αιγαίο προς ενίσχυση του Τουρκικού έθεσαν σε σοβαρό κίνδυνο την υπόθεση της απελευθέρωσης των Ελλήνων.

ΕΠΙΠΛΑ ΚΟΥΖΙΝΑΣ ΝΤΟΥΛΑΠΕΣ ΕΝΤΟΙΧΙΖΟΜΕΝΕΣ ΙΤΑΛΙΚΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ ΣΥΝΘΕΤΙΚΑ ΚΟΥΦΩΜΑΤΑ

Αναλαμβάνουμε παραγγελίες από όλη την Ελλάδα

ΑΥΓΕΡΗΣ ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΤΟΥ ΛΑΜΠΡΟΥ

Αταλάντη

Τηλ.: 22330 22916

Τα Έξοδα και τα Έσοδα της Επανάστασης

Έξοδα

Η Επανάσταση ήταν πόλεμος, όπως κάθε επανάσταση. Και ο πόλεμος έχει κόστος, υψηλό κιόλας. Ο Σπυρίδων Τρικούπης μας λέει ότι ο πόλεμος της Ανεξαρτησίας έγινε με ιδιωτικά κεφάλαια. Η Επανάσταση λειτούργησε ως επιχείρηση στην οποία οι κεφαλαιούχοι τα επένδυσαν με το ρίσκο να τα χάσουν.

Οι αγωνιστές αμείβονταν για τον χρόνο που ήταν απασχολημένοι στη μάχη, αμείβονταν και για το άλογο τους, αμείβονταν από κάποιον κεφαλαιούχο, ο οποίος κατέθεσε την Κεντρική Διοίκηση της Επανάστασης κατάλογο με τα έξοδα που είχαν κάνει προκειμένου να αποζημιωθούν από το «αυριανό» κράτος...

Όσοι δέσμευαν τα οικονομικά μέσα μπορούσαν να διατηρούν «στρατόπεδο», να διαθέτουν δηλαδή δέκα, είκοσι, πενήντα, εκατό ετοιμοπόλεμους ατάκτους που θα ακολουθούσαν στις μάχες εγκαταλείποντας οικογένεια και ασχολίες. Αυτοί, όσο καιρό ήταν απασχολημένοι στην πολιορκία ή στη μάχη, θα πληρώνονταν από τον οπλαρχηγό τους. Θα ελάμβαναν ημερομίσθιο (το «σιτηρέσιον»), αποζημίωση για τα πυρομαχικά τους και για το άλογο τους (ελάμβανε και το άλογο ημερομίσθιο. Οι τιμές των αμοιβών ήταν ορισμένες, δεν έδινε κάθε οπλαρχηγός όσα ήθελε....

Το μικρό ελληνικό κράτος που γεννήθηκε από την Επανάσταση ήταν σε θέση να αποπληρώσει όλα αυτά τα χρέη, επειδή έγινε ιδιοκτήτης ενός τεράστιου πλούτου που πριν ήταν οθωμανικός.

Έσοδα

α) Φορολογία: ο πρώτος φορολογικός νόμος που εκδόθηκε στις 26 Απριλίου 1822 διατηρεί το φόρο της δεκάτης (1/10 επί του παραγόμενου προϊόντος) και τα 3/10 για τους καλλιεργητές των τουρκικών κτημάτων που είχαν περιέλθει στην κατοχή της διοικήσεως των Ελλήνων. Παράλληλα έγινε προσπάθεια για τη συγκέντρωση των τελωνειακών φόρων. Τα έσοδα αυτά, τα οποία προέρχονταν από την Πελοπόννησο κατά πρώτο λόγο και δευτερευόντως από τα νησιά του Αιγαίου, αποτέλεσαν τη βασικότερη πηγή για τη χρηματοδότηση της επανάστασης, ιδίως μέχρι το 1824, ενώ η ισχνή οικονομική υποδομή της Στερεάς Ελλάδας δεν της επέτρεπε οικονομική ενίσχυση του αγώνα.

β) Πολεμικά λάφυρα: το μοίρασμα των οποίων αποτέλεσε συχνά αντικείμενο σύγκρουσης μεταξύ των διάφορων αρχηγών. Σημαντική λεία έπεσε στα χέρια των Ελλήνων με την άλωση της Τριπολιτσάς, την πτώση της Κορίνθου και του Ναυπλίου. Πολλά λάφυρα αποκόμισαν οι νικητές στην μάχη των Βασιλικών.

γ) Εσωτερικά δάνεια: κατά τα πρώτα έτη του πολέμου οι κυβερνήσεις κατέφυγαν σε εσωτερικό δανεισμό. Το πρώτο ομολογιακό δάνειο ψηφίστηκε το 1822 πέντε εκατομμύρια γρόσια και εξόφλησε σε τρία χρόνια με τόκο 8%. Το 1825 έγινε προσπάθεια για νέο εσωτερικό δάνειο 100.000 τάληρα, αλλά η προσπάθεια δεν ευοδώθηκε. Με νόμο του 1822 αποφασίστηκε η εκποίηση ιερών σκευών των μοναστη-

ρίων και των εκκλησιών, γιατί η απελευθέρωση του γένους εθεωρείτο ιερός σκοπός.

δ) Εισφορές και έρανοι από το εξωτερικό: ο ελληνικός αγώνας συγκίνησε τους λαούς της Ευρώπης. Ενεργότερη συμπαράσταση προς τους επαναστατημένους Έλληνες εκδηλώθηκε ύστερα από τα θρυλικά πολεμικά κατορθώματα του β' έτους. Σε διάφορες πόλεις της Δ. Ευρώπης συγκροτήθηκαν Επιτροπές για τη συγκέντρωση χρημάτων και την αγορά εφοδίων για τον μαχόμενο ελληνισμό. Οι πιο δραστήριες επιτροπές ήταν στο Παρίσι, στη Γενεύη, στο Μόναχο και στο Λονδίνο καθώς και του ρωσικού λαού που λόγω του τσαρικού καθεστώτος δεν μπορούμε να γνωρίζουμε τις πραγματικές του διαστάσεις. Έλληνες ομογενείς και Ρώσοι φιλέλληνες προσέφεραν μεγάλα χρηματικά ποσά. Θα ήταν παράλειψη να μην αναφέρουμε την περίπτωση του λόρδου Βύρωνα που εξόδευσε κατά την παραμονή του στην Ελλάδα περί τις 28.000 λίρες προκειμένου να συνδράμει στον ελληνικό αγώνα και του τραπεζίτη και φιέλληνα Ευνάρδου που η προσφορά του υπήρξε ιδιαίτερα σημαντική στην καποδιστριακή περίοδο. Παρόλα αυτά θεωρείται ότι ελάχιστα από τα χρήματα των εισφορών χρησιμοποιήθηκαν για τις άμεσες ανάγκες του αγώνα. Και εδώ υπεισήλθε το φαινόμενο του τυχοδιωκτισμού και της αισχροκέρδειας.

ε) Σύναψη δανείων: Οι επιτυχίες της επανάστασης, η φιλελληνική κίνηση που είχε αναπτυχθεί στη δύση και η διαφαινόμενη μεταστροφή της αγγλικής πολιτικής υπέρ των Ελλήνων δημιουργούσε θετικό κλίμα για σύναψη δανείων με τη δύση. Από το 1824 και μετά η σημαντικότερη εξέλιξη στα οικονομικά θέματα υπήρξε η σύναψη δύο εξωτερικών δανείων από χρηματοπιστωτικούς κύκλους της Αγγλίας. Οι όροι της αποπληρωμής τους ήταν εξαιρετικά αρνητικοί, ενώ παράλληλα υποθηκεύτηκαν τα Εθνικά Κτήματα, οι πρώην οθωμανικές ιδιοκτησίες που πέρασαν στα χέρια των επαναστατών.

3) Η «Λαφυραγωγία»
Τα λάφυρα και οι λείες, είχε αποφασισθεί να διαιμοιράζονται σύμφωνα με το εθιμικό αξίωμα, έτσι ώστε να ικανοποιούνται όλες οι πλευρές, το 1/3 στο Δημόσιο Ταμείο, το 1/3 στους μαχόμενους πολιορκητές και το 1/3 στα πλοία που βοηθούσαν στην πολιορκία. Τα λάφυρα και οι λείες όμως υπήρξαν υπολογίσιμη πηγή του Αγώνα μόνον κατά το πρώτο καιρό, αφού αργότερα άρχισαν να παρουσιάζονται φαινόμενα αρπαγής και κατάχρησης των λαφύρων, ιδιαίτερα με την έναρξη των εμφυλίων συγκρούσεων.

4) «Χρηματολογία» και «Συνεισφορές» (υποχρεωτικές και εθελούσιες)
Υπήρχαν και πλούσιοι που, έως τα μέσα Ιουλίου 1823, δεν είχαν συνεισφέρει υλικά στον Αγώνα και έτσι η επαναστατική κυβέρνηση αναγκάστηκε να ζητήσει συγκεκριμένα ποσά και να απαιτήσει να τα αποπληρώσουν επί ποινή βασανισμού ή ακόμη και θανάτου.

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟ «ΑΝΤΑΜΩΜΑ»

Συνέχεια από την 1η σελίδα

Ακούστηκαν οι φωνές του Σωκράτη Μαλάμη και του Ηλία Παπουτσόπουλου στο τραγούδι, η φλογέρα του Κώστα Βούλγαρη από τον Μώλο, η φλογέρα επίσης και το κλαρίνο του Κουλαρμάνη Ηλία (το γένος Μητσάκη) από την Αγία

Γιώργος Ν. Λυρίτσας

Παρασκευή Λαμίας. Χόρεψε ο Ορέστης Κουσάνας με τον φίλο του Αλέξανδρο ρεμπέτικο σκοπό. Τα μπουζούκια πήραν φωτιά από τον Κουσάνα Ηλία τον Λυρίτση Γιώργο και Παπουτσόπουλο Νίκο. Επίσης ακούσθηκε η ρεμπέτικη κομπανία τους Γιώργο, Γιάννη και Γιώργο Τσισιμπί. Το ίδιο και η Βασούλα με την παρέα της απ' την Αθήνα που το καλοκαίρι στο πυροφυλάκιο της Μάρτσας τραγούδησε αντιλαλώντας στις Αγραφιώτικες βουνοκορφές. Τέλος ακούσθηκε και ο Ηλίας Καραμέτος του Γεωργίου με το κλαρίνο του και την καταπληκτική εκτέλεση του «Σκάρου».

Μια σημαντική πρωτοβουλία, άξια επαίνων, με πολύ μεράκι και αγάπη για την παράδοση μας και την πολιτιστική μας κληρονομιά η οποία συνέδεσε όλα τα παραπάνω σε ένα αρμονικό σύνολο.

Ευχαριστούμε τους διοργανωτές της εκδήλωσης αυτής, γιατί εκτός των άλλων έφεραν στην μνήμη μας ανθρώπους που έφυγαν από κοντά μας όπως τον Γιάννη Καραμέτο, τον Κωσταντή Θάνο, και τον Ηλία Καραμέτο των οποίων οι φωνές τους μας γυρίζουν στη μουσική παράδοση του τόπου μας.

Με την ευκαιρία της πρωτοβουλίας αυτής μας είναι αδύνατο να μην αναφερθούμε και σε άλλους συγχωριανούς μας και συγχωριανές μας που μας έχουν ταξιδέψει με τις φωνές τους, αλλά δυστυχώς ελλείπει τεχνολογικών μέσων δεν τους έχουμε καταγράψει.

Ήρθαν στη μνήμη μας πολλοί καλλίφωνοι άνδρες και γυναίκες που δεν βρίσκονται πια ανάμεσά μας. Ενδεικτικά αναφέρω τις αείμνηστες Ταξιάρχια Καραμέτου και Ουρανία Κόκκινου.

Σημείωση: Όποιος έχει ηχητικά ντοκουμέντα, όπως τραγούδια, αφηγήσεις παραμυθιών εξιστορήσεις γεγονότων κλπ τον παρακαλούμε να μας δώσει αντίγραφα να τα ανεβάσουμε στην ιστοσελίδα μας

ΜΑΧΗ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ ΣΠΙΝΑΣΑ (8-01-1808)

Τον χειμώνα του 1808 ο αρχηγός του τουρκικού τμήματος Χασάν Μπελούσης, με εντολή του Αλή Πασά, ανέβηκε στα Άγραφα για καταδίωξη των Κατσαντωναίων. Ύστερα από την πανωλεθρία που έπαθε στα Άγραφα χωριά και την μεγάλη χιονόπτωση, αποφάσισε να γυρίσει στην Θεσσαλία. Από τα Άγραφα, πέρασε στα Καμάρια και μέσω Μπέσσιας θέλησε να διανυκτερεύσει στο χωριό Σπινάσα τη σημερινή Νεράϊδα. Τυχαία την ίδια βραδιά, βρισκόταν στο χωριό και το ασκέρι του Κατσαντώνη μοιρασμένοι σε διαφορετικά καταλύματα. Ο Μπελούσης έφτασε νύχτα στη Σπινάσα με 300 Τούρκους στρατιώτες κατατρεγμένους από την σφοδρή κακοκαιρία. Μπαίνοντας στα πρώτα σπίτια αντί της αναμενόμενης

Μαίρη Θεολόγη

«Έφυγε» η ψυχή της «Καραγκούνας»

Η ιδρύτρια της "Καραγκούνας" άφησε την τελευταία της πνοή σε ηλικία 87 ετών στις 15-2-2021 και παράλληλα άφησε μία πολύ μεγάλη κληρονομιά στο νομό και τα πολιτιστικά του δρώμενα.

Η Μαίρη Θεολόγη μεταλαμπάδεψε, την ιστορία της φορεσιάς και των ηθών και εθίμων του κάμπου. Ειδικά την Καραγκούνικη φορεσιά δεν έπαψε ποτέ να την ερευνά και να την μελετά, δίνοντας πολύτιμα στοιχεία γι αυτή.

Η εκλιπούσα ίδρυσε το 1960 την «Καραγκούνα» και διετέλεσε πρόεδρος της επί 50 σχεδόν χρόνια. Μέσω του πιο γνωστού πολιτιστικού Συλλόγου του νομού έκανε την Καρδίτσα γνωστή σε όλο τον κόσμο με συμμετοχές σε φεστιβάλ στο εξωτερικό και σε όλες τις Ηπείρους.

Με πολύ κόπο, μόχθο και αγάπη κατάφερε να συλλέξει κάθε τι που συμπλήρωνε τις γνώσεις της για τον καραγκούνικο και όχι μόνο λαϊκό πολιτισμό και έτσι δημιούργησε μια πλούσια και ανεκτίμητη σε όγκο και ποιότητα συλλογή, που αριθμεί πάνω από 3.500 αυθεντικά λαογραφικά αντικείμενα.

Υπήρξε από τους ανθρώπους που έβαλαν την μαγιά και δημιουργήθηκαν τα «Καραϊσκάκια», έχοντας την εμπειρία από τα διεθνή φεστιβάλ, ενώ υπήρξε πάντα μέλος της Ένωσης Πολιτιστικών Συλλόγων του νομού μας.

Για το έργο της έχει βραβευτεί από πλήθος φορέων σε τοπικό, πανελλήνιο και διεθνές επίπεδο και το κενό που αφήνει πίσω της είναι πολύ σημαντικό και εξαιρετικά δυσαναπλήρωτο.

Πηγή: KarditsaLive.Net

Καρδίτσα στα χρόνια της κατοχής Η απελευθέρωση από τους Ιταλούς

Στις 28 Απριλίου του 1941 καταλαμβάνεται από τις δυνάμεις του Άξονα η Καρδίτσα, στην οποία εγκαθίσταται ιταλικές δυνάμεις κατοχής. Στις 11 Μαρτίου 1943 οι Ιταλοί συμπτύσσονται στα Τρίκαλα υπό την πίεση των αγωνιστών του Ε.Λ.Α.Σ. και φοβούμενοι την αποκοπή τους. Στις 12 Μαρτίου 1943 η Καρδίτσα γίνεται η πρώτη ελεύθερη πόλη της Ευρώπης, γεγονός που την κατέστησε ιστορική και γνωστή ανά το πανελλήνιο, αλλά και στην Ευρώπη. Στις 10 Οκτωβρίου του 1943, ύστερα δηλαδή από 10 μήνες, η Καρδίτσα καταλαμβάνεται εκ νέου, αυτή τη φορά από τους Γερμανούς, οι οποίοι συνεχίζουν την κατοχή ως το Σεπτέμβριο του 1944. Τον Αύγουστο του 1944 αρχίζει για τους Γερμανούς η αντίστροφη μέτρηση. Η κατάρρευση του Ανατολικού Μετώπου και προέλαση των Ρώσων (που δημιουργούν κίνδυνο αποκοπής των Γερμανών στα Βαλκάνια), αναγκάζουν τους Γερμανούς να εγκαταλείψουν την Καρδίτσα τις πρωινές ώρες της 2ας Σεπτεμβρίου 1944, οπότε και πάλι η πόλη, καθίσταται μία από τις πρώτες απελευθερωμένες πόλεις της χώρας από τους Γερμανούς.

υποχρεωτικής φιλοξενίας, δέχτηκε πυκνά πυρά από τους Κατσαντωναίους και επακολούθησε αιματηρή μάχη μέσα στην άγρια κακοκαιρία, με χιόνι που ξεπερνούσε το ένα μέτρο. Η μάχη κράτησε μία ώρα, ενώ η καμπάνα της εκκλησίας του Αγίου Γεωργίου χτυπούσε συνεχώς για να αναπτερώσει το ηθικό των πολεμιστών. Παρά τις προθέσεις του Μπελούση να καταλάβει το χωριό, στάθηκε αδύνατον. Στο τέλος οι Κατσαντωναίοι, βγάζοντας από τα σπίτια που ήταν οχυρωμένοι, όρμησαν κατά των Τούρκων και τους κυνήγησαν μέχρι τον ποταμό Μέγδοβα, προς το Καροπλέσι, αλλά επειδή ήταν φουρτουνιασμένοι πνίγηκαν πάρα πολλοί. Στην μάχη σκοτώθηκαν 40 Τούρκοι και από τους Κατσαντωναίους ένας, ενώ τέσσερις τραυματίστηκαν.

ΣΥΜΜΟΡΙΑ ΑΡΓΥΡΗ ΝΙΚΑ-ΖΩΙΩΣ ΣΦΕΤΣΑ-ΚΩΣΤΑ ΘΑΝΟΥ

Περίπου το 1910 συγκροτήθηκε στη περιοχή μας άλλη μια συμμορία αποτελούμενη από τον Μήνο που κατάγονταν απ' το Τιτάι, τον Νίκα Αργύρη, ως καπετάνιο και τη Ζώιω Σφέτσα που κατάγονταν απ' τον Μαυρόλογγο και τον Κώστα Θάνο (Σιούτο) από το Σαταντάπορο.

Οι λόγοι που ανάγκασαν τους τρεις τελευταίους να βγουν στο κλαρί ήταν οι εξής:

Ο μεν Νίκας κατηγορούνταν για κάποιο φόνο, η δε νεαρή κοπέλα Ζώιω επειδή συνδέθηκε αισθηματικά με κάποιον νεαρό από τον Κλεισό και ο πατέρας της αρνιόταν να δώσει την συγκατάθεσή του να παντρευτεί αυτόν, αποφάσισε να τον θανατώσει ρίχνοντας στο φαγητό δηλητήριο. Ύστερα από την πράξη της αυτή αναγκάστηκε να καταταχτεί στη νεοσύστατη συμμορία.

Ο δικ'ός μας Κώστας Θάνος, μετά από αποτυχημένη βία απαγωγή μιας βλαχοπούλας (Σαρακασάνας), το γένος Κωνσταντέλου, για να αποφύγει καυτήρες κυρώσεις του νόμου αλλά και αντίποινα εκ μέρους των βλάχων, οι οποίοι ήταν αυστηροί τηρητές των ηθικών αρχών, διάλεξε κι αυτός το δρόμο που οδηγούσε τους λεβέντες στα κλέφτικα λημέρια.

Η συμμορία έδρασε, στο πρόσφορο έδαφος της παρανομίας για 3-4 χρόνια.

Φαίνεται πως η λησταρχία Ζώιω κουράστηκε από πολύχρονο και σκληρό δρόμο που διάλεξε κι έτσι τραυματισμένη και κουρασμένη ψυχικά, ύστερα από τόσα κοινωνικά χασμάτα που άνοιξε με τους συντρόφους

της, πήρε την απόφαση να χωριού. Αυτό ήταν δύσκολο γιατί δεν την άφηνα οι σύντροφοί της. Έτσι όταν κάποτε διανυκτέρευσαν πεζοί στα Ζαγαριωτέικα, όπου ζούσαν καο συνεχείς της, έστειλε κρυφά κάποιον δικό της στην αστυνομία Φουρνάς για να στήσει ενέδρα σε κάποια τοποθεσία απ' όπου επρόκειτο να περάσει η συμμορία, για να τους συλλάβουν, δίνοντας έτσι τέρμα στον κλέφτικο βίο της.

Δυστυχώς για αυτή, οι άλλοι σύντροφοί της υποπτεύθηκαν το σχέδιό της, παραφύλαξαν και συνέλαβαν τον απεσταλμένο, έμαθαν απ' αυτόν το σχέδιό της και το κράτησαν μυστικό.

Την επομένη έστησαν το πρατήριό τους στη θέση Τσούκα, στην κορυφή του περιφρουρού βράχου, δυτικά του Κλειστού, που έχει κατακόρυφο ύψος 300 μέτρα. Εκεί έβαλαν τη Ζώιω να κάνει καραούλι και κάποια στιγμή της αποκάλυψαν ότι είχαν μάθει από τον απεσταλμένο της το σχέδιο της προδοσίας της. Φοβούμενοι κάποια μελλοντική προδοσία της την πέταξαν βία στο γκρεμό.

Κατά μια άλλη εκδοχή την λησταρχία τη σκότωσε ο συγγενής της Νικόλαος Σφέτσας ρίχνοντάς την στον γκρεμό, επειδή δήθεν ντράπησε το σόι, τους αποκτώντας κάποιο νόθο παιδί πριν ενταχθεί στη συμμορία.

Από το βιβλίο των Παπά-Γιώργη Δήμου & Ευάγγελου Σπανού «ΟΙ ΡΙΖΕΣ ΜΑΣ»

ΕΝΩΣΗ ΑΓΡΑΦΙΩΤΙΚΩΝ ΧΩΡΙΩΝ Ν.ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ

Μετά από απόφαση της Γενικής Συνέλευσης των φορέων πολιτισμού της Ένωσης Αγραφιώτικων Χωριών Νομού Καρδίτσας προγραμματίστηκε το **15ο ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟ ΑΝΤΑΜΩΜΑ ΑΓΡΑΦΙΩΤΩΝ** (Θεσσαλίας & Ευρυτανίας) να διοργανωθεί στον Ιστορικό αυχένα ΤΡΙΦΥΛΛΑ Αγράφων (όρια Νομού Ευρυτανίας και Νομού Καρδίτσας) ανήμερα του εορτασμού της Αγίας Άννης στο εκεί ξωκλήσι, **την Κυριακή 25η Ιουλίου 2021**, σε συνεργασία με τους Δήμους των Νομών Καρδίτσας και Ευρυτανίας, τις Περιφέρειες Θεσσαλίας και Στερεάς Ελλάδος, την Πανελλήνια Ομοσπονδία Σαρακατσανών, τις Κοινότητες Κλειτσού και Νεράιδας, των Ι.Μ. Ευρυτανίας και Θεσσαλίας και Φαναριοφερσάλων και τους Πολιτιστικούς Συλλόγους των Αγραφιώτικων Χωριών.

Το φετινό ΑΝΤΑΜΩΜΑ είναι αφιερωμένο στους αγώνες της ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ: ΑΓΡΑΦΑ - ΕΛΛΑΔΑ 1821-2021».

Κύρια θέματα του Ανταμώματος είναι:

- Η περάτωση των έργων μερικής εκτροπής των νερόντων Αγελώου.
- Οι οδικές συνδέσεις Δυτικής Θεσσαλίας-Ευρυτανίας- Δυτικής Ελλάδας.
- Στήριξη της ορεινής Ελλάδας. Ορεινού Τουρισμού.
- Το Πανόραμα Αγώνων των Αγραφιωτών στην Επανάσταση 1821.
- Τα Αιολικά πάρκα στα Άγραφα.
- Η Χρηματοδότηση Αποπεράτωσης του ιστορικού ΜΟΥΣΕΙΟΥ ΑΓΡΑΦΩΝ.
- Η χρηματοδότηση της ΓΕΦΥΡΑΣ ΣΤΟΝ ΠΟΤΑΜΟ ΜΕΓΔΟΒΑ.

Προσκαλούνται οι Απανταχού Αγραφιώτες να πάρουν μέρος στο ΙΣΤΟΡΙΚΟ και ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟ ΑΝΤΑΜΩΜΑ.

Στις 8 Αυγούστου ημέρα Κυριακή και ώρα 12 μ. θα γίνουν τα εγκαίνια του Δημοτικού Σχολείου Νεράϊδας.

Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΜΑΣ

Η εφημερίδα μας, εκτός από τη συνδρομή σας, χρειάζεται την έμπρακτη βοήθεια σας. Για να έχουμε ποικιλία ύλης να μας στέλνετε επικαιρότητα, άρθρα, απόψεις, παλιές φωτογραφίες (οι οποίες θα επιστραφούν) και φυσικά την κριτική σας. Τα άρθρα μπορεί να είναι και γενικοτέρου ενδιαφέροντος (πχ οικονομικά, ιατρικά κοινωνικά κλπ) ή ότι άλλο εσείς θεωρείτε ότι είναι άξιο δημοσίευσης.

**Από τους μεγαλύτερους σε ηλικία περι-
μένουμε παλιές ιστορίες (μουραπάδες).**
Ευχαριστούμε Δ.Σ. ΣΥΛΛΟΓΟΥ

ΕΓΓΡΑΦΟ ΠΡΟΕΔΡΟΥ Τ.Κ. ΝΕΡΑΪΔΑΣ ΓΙΑ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ «ΙΑΝΟΥ»

- Πρόεδρος Τοπικής Κοινότητας Νεράϊδας προς Δήμο Καρδίτσας Αριθ. πρωτ.. 18037/19.10.2020
- Παρακαλώ να λάβετε υπόψη και να δρομολογήσετε την αποκατάσταση των ζημιών που προκλήθηκαν στην Κοινότητα Νεράϊδας μετά την επέλαση της Θεομηνίας «Ιανός» στο Νομό Καρδίτσας την 18/09/2020.
- **Ζημιές που προκλήθηκαν από τον «Ιανό» στον Οικισμό Σαρανταπόρου:**
- Α) **Αγροτικοί και δασικοί δρόμοι:**
- 1) Βρύση Κολοκύθα – Χοχλαστή – Φιλικόρεμα – Καντερές – Κρανιά.
 - 2) Διακλάδωση Χοχλαστή προς Νεκροταφείο Σαρανταπόρου.
 - 3) Κρανιά προς Φλωρεΐκα από Γρεβενοδιάσελο.
 - 4) Κρανιά προς Ψωρίλα.
 - 5) Από Επαρχιακή οδό Καρδίτσας – Νεράϊδας προς Μπάκακα – Μακρυδιάσελο.
 - 6) Από Επαρχιακή οδό Σαρανταπόρου – Μολόχας προς Ιαματική Πηγή Λέου.
 - 7) Από Επαρχιακή οδό Σαρανταπόρου – Μολόχας προς Μαυρόλογο και κοιτόστρωση στο ρέμα Μολοχιώτη.
 - 8) Από Επαρχιακή οδό Σαρανταπόρου – Νεράϊδας προς Οβροό – Λιαπείκα.
 - 9) Από Επαρχιακή οδό Σαρανταπόρου – Νεράϊδας προς Κακατοίκω.
 - 10) Από Σαραντάπορο προς Μεγαλάκω – Μοναστήρι Παναγίας.
 - 11) Από σχολείο Μέγα Λάκκου προς Σκληθρά – Μπουκουβάλα.
 - 12) Από Σαραντάπορο προς Γιαννουσέικα μέσω Αγίου Παντελεήμονα.
 - 13) Διακλάδωση Σαραντάπορο – Γιαννουσέικα προς Τάκη Μαργαρίτη.
 - 14) Διακλάδωση Σαραντάπορο – Γιαννουσέικα προς Βελαωρούλα.
 - 15) Διακλάδωση από Φιλικόρεμα – Λιούπη – Πηγή Χουλιάρα.
 - 16) Από γέφυρα Άμπλα προς Ματσούκι και διασαύρωση προς Μαυρόλογο.
 - 17) Όλοι οι παραπάνω, συμπεριλαμβανομένων και των διακλαδώσεων προς ιδιοκτησίες.
- Β) **Δίκτυα Ύδρευσης**
- 18) Σπανέικα (Άγιος Νεκτάριος) καταστροφή δικτύων ύδρευσης από PVC Φ63 Φρεάτιο Καθαρισμού – Πυροσβεστικός Κρουνός δύο διακλαδώσεων: α) 2' και β) 2 και μισό.
 - 19) Λαγκάδι Κολοκύθα: Καταστροφή Δικτύου Ύδρευσης (Απαιτείται μπάζωμα).
 - 20) Στο δίκτυο Ύδρευσης από Φιλικόρεμα, διαβρώσεις του οδοστρώματος και φερτά υλικά σε όλα τα λαγκάδια.
 - 21) Οχετοί μπαζωμένοι σε Χοχλαστή από Θοδώραινες και σε άλλα σημεία των αγροτικών δρόμων.
- Γ) **Γέφυρες**
- 22) Γέφυρα Κεραμαριά (πεζογέφυρα).
 - 23) Γέφυρα στη θέση Κισσός (πεζογέφυρα).
 - 24) Γέφυρα στη θέση Γιάννη Γεφύρι μεταξύ Σαρανταπόρου και Νεράϊδας (πεζογέφυρα).
 - Δ) **Βρύσες**
 - 25) Βρύση Κρανιά.
 - 26) Βρύση Μανζαράκη (Αγία Τριάδα).
 - Ε) **Ζημιές σε ιδιοκτησίες**
 - 27) Λογές κατά μήκος των ποταμών Σαρανταπόριτη και Μολοχιώτη.
- **Ζημιές που προκλήθηκαν από τον «Ιανό» στον Οικισμό Νεράϊδας:**
- Α) **Αγροτικοί και δασικοί δρόμοι:**
- 28) Από Κεντρικό προς Μαντάνια.
 - 29) Από Επαρχιακή οδό Νεράϊδας – Τριφύλλας προς Αντλιοστάσιο.
 - 30) Από Κεντρικό προς Νεράκι – Νεκροταφείο – εξωκλήσι Σωτήρος.
 - 31) Από Κεντρικό προς Κ. Καραμέτο.
 - 32) Από Επαρχιακή οδό Σαρανταπόρου – Νεράϊδας προς Χωραφάκια.
 - 33) Από Επαρχιακή οδό Νεράϊδας – Τριφύλλας προς Κεχρί – Αηλιά.
 - Β) **Δίκτυα Ύδρευσης**
 - 34) Από Πλατανόρεμα: βλάβες στις υδρομαστεύσεις.
 - 35) Από Κορομηλιά: βλάβες στις υδρομαστεύσεις.
 - Γ) **Αποχετεύσεις**
 - 36) Αγωγός Όμβριων εντός οικισμού Νεράϊδας
 - Δ) **Αρδευση**
 - 37) Τσιμενταύλακας από Μεγάλη Βρύση προς Σπανέικα.
 - Ε) **Γέφυρες**
 - 38) Γέφυρα Τσιροπλάκι (πεζογέφυρα).
- Ο Πρόεδρος της Κοινότητας Νεράϊδας Λάμπρος Γάκης.

Έργα και Δράσεις

Στην Τοπική Κοινότητα Νεράϊδας

- Διανομή τροφίμων και φρούτων στους μόνιμους κατοίκους μερίμνη του Δήμου Καρδίτσας κατά περιόδους.
- Καθαρισμός ομβρίων υδάτων και καναλιών με σχάρες της Κοινότητας.
- Επαναλειτούργια του δρομολογίου Καρδίτσα - Νεράϊδα του ΚΤΕΛ Καρδίτσας κάθε Τετάρτη.
- Τοποθετήθηκε νέα Ιατρός η Βάσω Νικολάου, στην οποία ευχόμαστε Καλή Επιτυχία και η οποία αντικατέστησε την Ελένη Δημουλά, η οποία είχε μια επιτυχημένη θητεία στην Κοινότητά μας.
- Τεστ Ταχείας Ανίχνευσης Κορονοϊού πραγματοποιήθηκαν τόσο στη Νεράϊδα όσο και στο Σαραντάπορο στις 04.02.21 και τα οποία ήταν όλα αρνητικά.
- Αποκαταστάσεις ζημιών σε διάφορα τμήματα του επαρχιακού δρόμου μερίμνη της Αντιπεριφέρειας Καρδίτσας.
- Αποκαταστάσεις βλαβών που προκλήθηκαν στο Δίκτυο Ύδρευσης από την Θεομηνία μερίμνη της Δ.Ε.Υ.Α.Καρδίτσας.
- Αποχιονισμός εντός των οικισμών της Κοινότητας αλλά και προς ποταμιοστάσια.
- Έχει δρομολογηθεί η αντικατάσταση των μπασκετών του Γηπέδου Μπάσκετ Νεράϊδας.
- Πραγματοποιήθηκαν εργασίες βελτίωσης του δικτύου ηλεκτροδότησης μερίμνη της ΔΕ-ΔΔΗΕ Καρδίτσας.
- Τοποθέτηση Πινακίδων σε επικίνδυνα σημεία του επαρχιακού δρόμου Αμάραντος-Σαραντάπορο-Νεράϊδα μερίμνη της Αντιπεριφέρειας Καρδίτσας.
- Ζημιές στον Επαρχιακό δρόμο Ραχούλα- Αμάραντος- Σαραντάπορο- Νεράϊδα- Όρια Νομού αναμένεται η τακτοποίηση από το Υπουργείο.
- Κατασκευή Οδού Νεράϊδα - Τριφύλλα (Γ' Εργολαβία) 1.000.000€ με έκπτωση 48,37%. Ανάδοχος του έργου ο Παπαεργαζέλου Δημήτριος και οι εργασίες θα αρχίσουν προσεχώς.
- Αποκατάσταση κατεστραμμένων επαρχιακού δρόμου Σαραντάπορο -Νεράϊδα 981.500€ με έκπτωση 42,53%. Ανάδοχος του έργου ο Κατσιαβάς Χρήστος. Υπογράφηκε συμφωνητικό στις 10/03/21.
- Δρομολογήθηκε η επέκταση ηλεκτροφωτισμού στη Νεράϊδα μερίμνη του Δήμου Καρδίτσας.

Ο Πρόεδρος της Τ.Κ. Λάμπρος Γάκης

«Η γυναίκα του Καίσαρα, δεν αρκεί να είναι τίμια. Πρέπει και να φαίνεται τίμια»

Ο νοών νοεΐτω

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΛΟΥΚΑ ΝΤΕΡΕΚΑ ΟΣΟ ΑΦΟΡΑ ΤΙΣ ΖΗΜΙΕΣ ΤΗΣ ΚΑΚΟΚΑΙΡΙΑΣ «ΙΑΝΟΣ»

Αγαπητά «Χρονικά»

Αυτές τις μέρες έλαβα γνώση μιας αναφοράς του προέδρου μας Λάμπρου Γάκη προς το Δήμο Καρδίτσας (αρ. πρωτ. 18037/19.10.2020) στην οποία καταγράφει τις ζημιές της κοινότητας Νεράϊδας (Νεράϊδα, Σαραντάπορο κλπ) από τις μεγάλες βροχοπτώσεις του Σεπτεμβρίου 2020. Σκοπός της αναφοράς αυτής είναι (ή ήταν) να αποκατασταθούν οι ζημιές από το Δήμο με κρατικές πιστώσεις. Σε δύο ενότητες της αναφοράς του Προέδρου, μία πρώτη για τα **Σαραντάπορα (αριθμός έργων 27)** και στη συνέχεια άλλη για τη **Νεράϊδα (αριθμός έργων 11)** αναφέρονται επιγραμματικά οι ζημιές στα έργα.

Δυσ-τρείς παρατηρήσεις στην αναφορά: 1.Η αναγραφή των έργων που χρειάζονται για να αποκατασταθούν οι ζημιές χωριστά για τα Σαραντάπορα και τη Νεράϊδα δημιουργεί **άμεσα ένα διχαστικό κλίμα** στους κατοίκους και στον αναγνώστη. Έχω την γνώμη ότι η αναγραφή πρέπει να γίνεται με κριτήριο **τη σημασία**, το πόσο σημαντικό (παραβλέποντας προς το παρόν το οικονομικό θέμα, αφού πρόκειται για έργο αποκατάστασης) είναι το έργο για τους κατοίκους και όχι αν είναι στον άλφα ή βήτα οικισμό, εφόσον και οι δύο οικισμοί ανήκουν στη ίδια Κοινότητα. Πιστεύω π.χ. ότι τα έργα ύδρευσης σχεδόν πάντοτε κατατάσσονται πρώτα. 2. Όπως με ενημέρωσε τηλεφωνικά ο Πρόεδρος, ο διαχωρισμός των προτάσεων στους δύο οικισμούς έγινε για να μπορεί να εντοπιστεί η θέση του έργου. Όμως η θέση εντοπίζεται από την περιγραφή, τις επεξηγήσεις, τους χάρτες κλπ. 3.Γενικά για το θέμα που «συζητάμε», όταν ένας φορέας (π.χ. ο Δήμος, η Περιφέρεια...) ζητεί να προτείνουν έργα για μελέτη, κατασκευή κλπ, σε όλες σχεδόν τις περιπτώσεις οι προτάσεις είναι κατά **αξιολογική σειρά**, δεδομένου ότι συνηθέστατα στην πατρίδα μας τα χρήματα είναι περιορισμένα και τα αιτήματα πολλά. Άλλωστε οι προτάσεις με **σειρά προτεραιότητας** διευκολύνουν και τον φορέα στην επιλογή, χωρίς να χάνει το δικαίωμα να επιλέξει ο ίδιος όποια πρόταση κρίνει επωφελέ (λαβαίνοντας υπ' όψη και άλλους παράγοντες).

Εν πάση περιπτώσει, ο Πρόεδρος πιστεύει ότι κατέγραψε σωστά τις προτάσεις ζ του προς τον Δήμο και δεν προτίθεται να τις τροποποιήσει. Απλά, έχω άλλη άποψη, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι έχω κάτι προσωπικό μαζί του. Σε αυτό το θέμα έχουμε διαφορετικές απόψεις.

Λουκάς Ντερέκας Θεσσαλονίκη, Μάρτιος 2021

ΑΙΜΟΔΟΣΙΑ

Ενισχύστε την τράπεζα αίματος του Συνδέσμου.

ΧΑΡΙΣΕ ΖΩΗ ΣΤΟΥΣ ΣΥΓΧΩΡΙΑΝΟΥΣ ΣΟΥ

ΑΘΗΝΑ :

Αρεταίειο Νοσοκομείο.

ΕΠΑΡΧΙΑ :

Στα κατά τόπους Νοσοκομεία.

Πληροφορίες:

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

ΓΙΑΝΝΟΥΣΑΣ

ΤΗΛΕΦΩΝΟ : 697 6459443

Σύνδεσμος Αποδήμων

Σαρανταπόρου -

Μεγαλάκκου

«Ο Άγιος Κωνσταντίνος»

Οικονομικές Ενισχύσεις Εφημερίδας

Τα στοιχεία του Λογαριασμού στην τράπεζα είναι τα εξής:

ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Αριθμός Λογαριασμού: 6469 - 040030 - 107

IBAN: GR63 0171 4690 0064 6904 0030 107

ΔΙΚΑΙΟΥΧΟΣ: Εξωραϊστικός & Μορφωτικός Σύλλογος Νεράϊδας Δολοπών Καρδίτσας.

Είναι **Λογαριασμός όψεως**, στην **Τράπεζα Πειραιώς** και ανήκει στον **Εξωραϊστικό & Μορφωτικό Σύλλογο Νεράϊδας Δολοπών Καρδίτσας**, ιδιοκτησία του οποίου είναι η Εφημερίδα μας.

Παρακαλούμε, όσοι βρίσκεστε μακριά και επιθυμείτε να λαμβάνετε την Εφημερίδα μας, να καταθέτετε στον παραπάνω τον λογαριασμό, το ανάλογο ποσό γράφοντας **επώνυμο, όνομα, πατρώνυμο, μητρώνυμο και ακριβή διεύθυνση** για να αποφεύγονται συνωνυμίες.

Οικονομική ενίσχυση για την Εφημερίδα μας μπορείτε να δίνετε και στα παρακάτω εξουσιοδοτημένα μέλη του Συλλόγου για να σας δίδεται αμέσως απόδειξη.

Σας ενημερώνουμε ότι Μπλόκ εισπράξεων συνδρομών έχουν οι εξής:

Θάνος Βασίλειος (Αθήνα)	τηλ	(697 3015409)
Μπατσιακού – Θάνου Κατερίνα (Αθήνα)	τηλ	(697 3306500)
Μακρή Μάρθα (Καρδίτσα)	τηλ	(697 6539774)
Μονάντερος Φώτης (Καρδίτσα)	τηλ	(697 4085254)
Μπαλτής Γιάννης (Αθήνα)	τηλ	(697 7033547)
Σπανού - Ανδρέου Μαρία (Αθήνα)	τηλ	(697 9305471)
Κουσάνας Κώστας (Λαμία)	τηλ	(697 2594310)
Σπανός Γιάννης (Αθήνα)	τηλ	(697 3039002)
Πλατσιούρης Κώστας (Καρδίτσα)	τηλ	(697 4433949)

Hondos Center®

Υπέροχο ταξίδι ομορφιάς

Το Υπέροχο Ταξίδι στην ομορφιά έχει πάντα μια αφετηρία ... εσάς!

Όλα τα μεγάλα brands για την ανδρική και γυναικεία καθημερινή σας περιποίηση συγκεντρωμένα σε ένα κατάστημα!!

Στα Hondos Center κάνετε όλες τις αγορές σας ευχάριστα, πάντα στις καλύτερες τιμές της πόλης!

Μπείτε στο www.hontoscenter.com για να μαθαίνετε ΠΡΩΤΟΙ τα Νέα & τις Προσφορές μας!

HONDOSCENTER.COM

Ιδιοκτήτες των πολύ γνωστών μας αυτών πολυκαταστημάτων, είναι οι καταγόμενοι από το γεγονικό μας χωριό Άγραφα, Αδελφοί Χόντου, ο Νίκος, ο Γιώργος, ο Αργύρης, ο Γιάννης και ο Κώστας, παιδιά του αειμνήστου Σωτήρη Χόντου